

БОЙНОТО ПОЛЕ НА УМА

Да спечелиш битката в твоя ум

ДЖОЙС МАЙЕР
БОЙНОТО ПОЛЕ

Да спечелиш битката в твоя ум

АНИМ София, 2005

Всички библейски цитати са от Разширения превод на Библията (Amplified Bible, © 1987 by the Zondervan Corp./

Използвани са цитати от английските преводи на Библията New King James Version/отбелязани с NKJV/ и от King James Version/отбелязани с KJV/

Първо българско издание

© 2005, за Християнска фондация АНИМ

Ловеч 5500, п.к. 12

Това издание се осъществява със съдействието на Издателство "Нов човек", София 1303, ул. Антим I, 28
ISBN 954-407-209-8

Превод от английски: Свилена Стоянова

Редактор: Десислава Йотова

Графичен дизайн: Филип Папратилов

Оформление на текста: ЕТ „Интерпрес“

Посвещавам тази книга на най-големия си син, Дейвид.

Понеже приличаш толкова много на мене, знам че и ти си преживял своите борби в сферата на ума. Виждам те как израстваш непрекъснато и съм сигурна, че печелиш големи победи поради обновяването на ума си.

Обичам те, Дейвид, и много се гордея с теб!

Продължавай напред!

ЧАСТ ПЪРВА

Въведение

Как бихме могли да изразим важността на своите мисли така, че да успеем да предадем истинското значение на написаното в Притчи 23:7: Защото каквото човек мисли в сърцето си, такъв е и той?

Колкото повече служа на Бога и изучавам Неговото слово, толкова повече осъзнавам важността на мислите и думите. Доста често Святият Дух ме води да изследвам точно тази област.

Казвала съм и вярвам, че наистина е така, но докато сме на тази земя, ще се налага да изучаваме областта на нашите мисли и думи. Няма значение колко знаем по даден въпрос, винаги има какво ново да научим, както и да си припомним неща, които вече знаем.

Какво всъщност означава казаното в Притчи 23:7? В Ревизираното издание на Библията се казва: ...Каквото човек си мисли в сърцето, такъв е той... Друг превод казва: Както си мисли човек в сърцето, такъв става той.

„Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски (оръжия от плът и кръв), но чрез Бога са силни за събаряне и разрушаване на крепости, (тъй като) отхвърляме доводи, теории, размишления и всяко горделиво и високо нещо, което се издига против (истинското) познаване на Бога; и отвеждаме всяка мисъл и намерение в плен на Христа (Месията, Помазаника).“ II Коринтяни 10:4, 5

Умът ръководи или предхожда всичките ни действия. Римляни 8:5 ясно казва: Защото, тези които ходят според плътта и са контролирани от нечистите ѝ желаниа, мислят и преследват това, което удовлетворява плътта, но тези, които ходят по Духа и са контролирани от желанията на Духа, копнеят и преследват тези неща, които удовлетворяват [Святия] Дух.

Нашите действия са пряк резултат от мислите ни. Ако имаме негативен ум, то тогава и животът ни ще бъде негативен. Ако, от друга страна, обновяваме ума си според Божието Слово, ще преживеем добрата, приемлива и съвършена Божия воля за живота си, както ни обещава Римляни 12:2.

Разделила съм тази книга на три основни части.

Първата част говори за важноста на нашите мисли. Това, което искам твърдо да предизвикам във вас, е да внимателно да обмислите това, което занимава мислите ви.

Проблемите на повечето хора се основават на мисловни модели, които всъщност раждат проблемите, които хората преживяват. Сатана предлага на всеки погрешни мисли, но не сме длъжни да приемаме неговите предложения. Научете кои мисли са допустими за Святия Дух и кои не са.

II Коринтяни 10:4, 5 ясно ни посочва, че трябва да познаваме достатъчно добре Божието Слово, за да можем да сравняваме това, което е в нашия ум, с това, което Бог мисли. Всяка мисъл, която се надига против познаването на Бога, трябва да бъде отхвърлена и покорена на Христос.

Моля се тази книга да ви помогне да постигнете това.

Умът е бойно поле. Жизнено важно е да съобразим своите мисли с тези на Бога. Това е процес, който изисква както време, така и подготовка и изучаване на Словото.

Никога не се предавайте, защото малко по малко вие се променяте. Колкото повече променяте ума си към по-добро, толкова повече и животът ви ще се промени към по-добро. Когато започнете да виждате и да мислите относно Божия план за живота си, ще започнете действително да ходите в него.

Глава 1 Умът е бойното поле

„Защото нашата борба не е срещу плът и кръв (не се сблъскваме само с физически опоненти), а срещу началствата, срещу властите, срещу (господстващи духове, които са) всесветските управители на тъмнината, срещу духовните сили на нечестията в небесните места (свръхестествената сфера).“ Ефесяни 6:12

От Писанието ясно виждаме, че сме участници във война. Внимателното изучаване на този стих ни показва, че нашата борба не е против другите човешки

същества, а с дявола и с неговите демони. Нашият враг, Сатана, се стреми да ни унищожи с различни стратегии и измами, чрез добре обмислени планове и умишлени лъжи.

Дяволът е лъжец. Исус го нарича лъжец и на лъжата баща. (Йоан 8:44) Той лъже както мен, така и теб. Говори ни неща за самите нас, за другите хора и за обстоятелствата около нас, които съвсем не са истина. Той обаче не ни казва цялата лъжа наведнъж.

Той започва да обстрелва ума ни с хитро измислени натрапчиви мисли, подозрения, съмнения, страхове, смущения, размишления и теории. Напредва бавно и предпазливо (все пак добре скроените планове изискват време). Не забравяйте, че той има стратегия за борбата която води, и ни е изучавал достатъчно дълго време.

Той знае какво харесваме и какво не. Той знае нашите съмнения, слабости и страхове. Той знае какво ни тревожи най-много. Готов е да инвестира всичкото необходимо време, за да ни погуби. Една от най-силните черти на дявола е търпението.

СЪБАРЯНЕ НА КРЕПОСТИ

Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски (оръжия от плът и кръв), но чрез Бога са силни за събаряне и разрушаване на крепости, (тъй като) отхвърляме доводи, теории, размишления и всяко горделиво и високо нещо, което се издига против (истинското) познаване на Бога; и отвеждаме всяка мисъл и намерение в плен на Христа (Месията, Помазаника). II Коринтяни 10:4, 5

Чрез внимателно обмислени стратегии и хитри измами, Сатана се опитва да издигне „крепости“ в ума ни. Крепостта е област, в която сме държани в плен, в затвор поради определен начин на мислене.

В този пасаж апостол Павел ни казва, че имаме необходимите оръжия, с които да разгромим крепостите на Сатана. За тях ще говорим по-подробно по-късно в тази книга, но това, на което искам да наблегна сега, е че ние участваме във война, духовна война. Пети стих ясно ни показва мястото, където се води тази война.

В разширения превод на Библията този стих ни казва да вземем тези оръжия и да опровергаем всички доводи. Дяволът влиза в спор с нас, като ни предлага своите теории и размишления. И всичко това се случва в ума.

ОБОБЩЕНИЕ НА СИТУАЦИЯТА

До тук видяхме, че:

1. Ние участваме във война.
2. Нашият враг е Сатана.
3. Умът е бойното поле.
4. Дяволът упорито работи, за да постави крепости в ума ни.
5. Прави го чрез стратегии и измама (добре обмислени кроежи и умишлена измама)
6. Той не бърза. Използва всичкото необходимо време, за да постигне намеренията си.

Нека изследваме неговия план по-ясно с помощта на една измислена история.

РАЗКАЗЪТ НА МЕРИ

Мери и нейният съпруг, Джон, не се радват на щастлив брак. Между тях непрекъснато се водят конфликти. И двамата са гневни, огорчени и сърдити. Имат две деца, които са силно повлияни от проблемите в дома. Наличието на конфликти въкъщи прозира в тяхното поведение и работа в училище. Едно от децата страда от стомашни проблеми поради прекалената си изнервеност.

Проблемът на Мери е в това, че тя не знае как да позволи на Джон да бъде глава на семейството. Тя обича да командва - иска да взема всички решения, да борави с финансите и да дисциплинира децата. Исква да работи, за да има свои „собствени“ пари. Тя е независима, цинична, изискваща и заядлива.

Сигурно вече си мислите: „Имам отговор за нея. Тя се нуждае от Исус.“

Тя обаче вече познава Исус! Мери прие Исус за свой Спасител преди цели пет години - три години след като се бе омъжила за Джон.

„Да не искаш да кажеш, че в нея не е настъпила никаква промяна след като е приела Исус?“

Да, разбира се. Промяна има. Тя вярва, че ще иде в небето, макар лошото ѝ поведение да я кара да се чувства непрекъснато виновна. Сега обаче тя има надежда. Преди да срещне Исус тя бе нещастна и без всякаква надежда, а сега е само нещастна.

Мери знае, че нейното отношение не е правилно. Тя иска да се промени. Била е съветвана от двама човека и винаги излиза напред при покана за молитва, за да получи освобождение от гняв, бунт, непростителност, негодувание и огорчение. Защо не е успяла да види голямо подобрене?

Отговора откриваме в Римляни 12:2: И недейте се съобразява с този свят (този век) [оформен и пригоден към външните, повърхностни обичаи], но преобразявайте се (променяйте се) чрез [пълно] обновяване на ума си [чрез неговите нови идеи и неговото ново отношение], за да познаете (лично) каква е добрата, благоугодна и съвършена Божия воля - това, което е добро, благоугодно и съвършено (в Неговите очи за вас).

Мери има крепости в ума си. Те са издигнати там от години. Тя дори не разбира как са попаднали там. Знае, че не бива да е непокорна, да началства, да нахалства и т.н., но не знае какво да направи, за да промени естеството си. Тя реагира в дадени ситуации по непристоен начин, просто защото не може да контролира своите действия.

Мери не може да контролира своите действия, защото не може да контролира мислите си. Тя не контролира мислите си, защото има крепости в ума, които дяволът е издигнал по-рано в живота ѝ.

Сатана започва да осъществява своите добре обмислени планове и да посява умишлена измама още в много ранна възраст. В случая с Мери проблемите започват много отдавна, още в детството ѝ.

Бащата на Мери бил крайно властен човек и често я пляскал, само защото не бил в добро настроение. Ако тя направела и едно погрешно нещо, той изливал всичкия си гняв върху нея. Дълги години тя страдала, докато баща ѝ малтретирал както нея, така и майка ѝ. Във всяко едно отношение той бил непочтителен към жена си и дъщеря си. Братът на Мери от своя страна не можел по никакъв начин да сгреша. Той бил предпочитан само защото е момче.

На шестнадесет годишна възраст мозъкът на Мери вече бил промит от Сатана, който ѝ говорил лъжи, подобни на тези: „Мъжете си мислят, че са голяма работа. Всички са еднакви, не можеш да им имаш доверие. Те ще те наранят и ще се възползват от теб. Ако си мъж, всичко в живота ти е наред. Можеш да правиш каквото си поискаш. Можеш да командваш всички, да се държиш с тях както ти харесва и никой (особено съпругите и дъщерите) не може да направи нищо по въпроса.“

В следствие на това Мери решава: „Когато се махна от тук, никой повече няма да може да ме командва!“

Сатана вече водел война на бойното поле на нейния ум. Ако в ума ти се въртят такива мисли отново и отново, стотици пъти на ден в продължение на десет години, дали изобщо би могла да се омъжиш и да се превърнеш в нежна, покорна и прекрасна съпруга? И ако поради някакво чудо имаш такова желание, едва ли би могла да знаеш

как да го постигнеш. Точно в такова състояние е Мери днес. Какво да направи? Какво можем да направим ние, ако сме в такава ситуация?

ОРЪЖИЯТА ОТ СЛОВОТО

Ако пребъдете в Моето учение [държете здраво Моето учение и живеете според него], наистина сте Мои ученици. И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни. Йоан 8:31, 32

Тук Исус ни показва по какъв начин да спечелим победа над лъжите на Сатана. Трябва да придобиваме дълбоко познание за Божията истина в нас, да обновяваме ума си със Словото Му, след което да използваме оръжията от II Коринтяни 10:4,5, за да събаряме крепостите и всяко нещо, което се издига високо против познаването на Бога.

Тези „оръжия“ представляват Божието слово, което чуваме от проповеди, поучения, книги, касети, семинари, както и от личното ни изучаване на Библията. Трябва да „пребъдваме“ (престояваме) в Божието Слово, докато то не се превърне в откровение, вдъхновено от Святия Дух. Престояването в Словото е жизнено важно. В Марк 4:24 Исус казва: ... С каквато мярка [на мислене и изучаване] мерите [истината, която чувате], с такава мярка [на добродетел и познание] ще ви се отмери. Жизнено важно е да продължаваме да употребяваме оръжието, което е Божието Слово.

Други две духовни оръжия, които са достъпни за нас, са хвале-нието и молитвата. Хвалението разгромява дявола много по-бързо от всеки друг боен план, но то трябва да е истинско, сърдечно хваление, а не само думи, изговорени от устните ни, или методи, които изпробваме, за да установим дали действат. Хвалението, както и молитвата, включват в себе си Божието Слово. Ние хвалим Бога според Неговото Слово и доброта.

Молитвата е общение с Бога. Когато се молим, идваме при Бога и искаме помощ от Него или разговаряме с Него за нещо, което ни тревожи.

Ако искате да имате силен молитвен живот, развийте добро лично взаимоотношение с Бог Отец. Никога не забравяйте, че Той ви обича, изпълнен е с милост към вас и ще ви помогне. Опознайте Исус. Той е вашият най-добър приятел. Той умря за вас. Опознайте и Святия Дух. Той е винаги с вас, за да ви оказва помощ. Позволете Му да ви помага.

Научете се да обличате молитвите си в Божието Слово. Божието Слово и нашите нужди са основата, на която идваме при Него в молитва.

Следователно нашето оръжие е Божието Слово, употребявано по разнообразни начини. Както Павел ни казва във II Коринтяни, нашите оръжия не са плътски (материални) оръжия, а духовни. Нуждаем се от духовни оръжия, защото воюваме против управляващи духове и дори против самия дявол. Сам Исус използва Божието слово като оръжието, с което да разгроми дявола в пустинята (Лука 4:1-13). Всеки път, когато дяволът Го подмамваше, Исус цитираше словото: „Писано е...“.

Когато Мери се научи как да използва духовните оръжия, ще започне да събаря крепостите, които са издигнати в нейния ум. Тя ще познае истината, която ще я направи свободна. Ще разбере, че не всички мъже са като нейния земен баща. Има и като него, но повече са тези, които нямат нищо общо с него. Нейният съпруг, Джон, например, не е като него. Джон твърде много обича Мери.

ИСТОРИЯТА НА ДЖОН

Историята има и друга гледна точка, тази на съпруга Джон. Той също има своите проблеми, които допринасят за напрежението в дома и семейството.

Джон трябва да заеме своята роля на глава на семейството. Бог го е предопределил да бъде свещеникът в своя дом. Той е новороден християнин и добре

знае какъв е редът за семейния живот. Той знае, че не бива да допуска жена му да управлява домакинството, парите, децата и него. Знае го, но не прави нищо по въпроса, освен да се оттегля в удобното кресло и да гледа спорт по телевизията.

Джон се крие от отговорността си, защото никак не обича конфронтацията. Той предпочита да има пасивно отношение, защото си мисли: „Ако само оставя нещата така, те ще отшумят от само себе си." Или се оправдава, че не предприема нищо, с мисълта: „Ще се помоля за това." Молитвата, разбира се, е нещо добро, но не и ако е просто начин да избягаме от отговорност.

Нека да поясня какво имам предвид, като казвам, че Джон трябва да поеме своята определена от Бога позиция в семейството. Не казвам, че трябва да се появи в семейството като господин Мъжкар и да налага шумно и властно своя авторитет. Ефесяни 5:25 говори за това, че мъжът трябва да обича своята съпруга така, както Христос обича Църквата. Джон просто трябва да поеме своята отговорност, а с отговорността идва и авторитетът. Той трябва да е строг със съпругата си - любящ, но решителен и непоколебим. Той трябва да увери Мери, че макар и да е била наранявана в детството си, ако напълно се предаде на Бог и Му се довери, тогава ще придобие увереност, че не всички мъже са като баща ѝ. Джон трябва да прави и много други неща, но точно както и Мери, той има „мисловни модели", които отварят врати за дявола да го държи в плен. В ума на Джон също се води битка. И той като Мери е бил унижаван и обиждан в детството си. Властната му майка, която имала много остър език, често го наранявала, като му казвала: „Нищо не става от теб. Толкова си некадърен."

Джон всячески се опитвал да угоди на майка си, защото копнеел за одобрението ѝ (както всички деца), но колкото повече се стараел, толкова повече грешки допускал. Станало му навик да бъде несръчен, затова майка му непрекъснато му натяквала какво „дърво" е. Той естествено изпускал разни неща на пода в притеснението си, стараяйки се да ѝ угоди, но така само провалял добрите си намерения.

Той преживял и нещастно отхвърляне от деца, с които искал да бъде приятел. Подобно нещо се случва с повечето от нас по някое време в живота ни, но това отчаяло Джон, защото той вече се чувствал отхвърлен от майка си.

В гимназията имало момиче, което той истински харесвал, но тя го изоставила заради друго момче.

Във времето, докато се натрупвали всички тези неща, дяволът подмолно работил в живота му и изграждал крепости в ума му година след година, така че Джон изгубил всякаква смелост да бъде нещо по-различно от тих, срамежлив и затворен човек.

Джон е меланхоличен, потаен човек, който предпочита да не предприема нищо, за да не предизвиква някакво вълнение. В продължение на много години са му набивани подобни мисли: „Какъв е смисълът да споделяш какво мислиш с някого, след като той така или иначе няма да те чуе? Ако искаш хората да те приемат, просто върви по течението на техните желания."

Малкото пъти, когато се е опитвал да отстоява собствената си позиция по даден въпрос, в крайна сметка винаги е губил, поради което стигнал до убеждението, че не си струва да се конфронтира с хората.

„Така или иначе аз ще загубя накрая, затова е по-добре изобщо да не се захващам с нищо." Такива мисли се въртят в главата му.

КАКЪВ Е ОТГОВОРЪТ?

Духът на Господа е върху Мене, защото Ме е помазал [Помазаникът, Месия] да проповядвам благата вест (евангелието) на сиромасите; пратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и възстановяване на зрението на слепите, да пусна на свобода угнетените [тези, които са унижени, оскърбени, смазани, тормозени и съсипани от бедствия и нещастия], 1 да проглася благоприятната Господна година [времето, в което спасението и Божието благоволение изобилстват богато]. Лука 4:18, 19

При всички тези конфликти между Мери и Джон едва ли е твърде трудно да си представим какво представлява техният семеен живот. Ако си спомняте, вече ви казах, че има много спорове помежду им.

Споровете не винаги са явни битки. Често те са като гневно подводно течение, за което всеки знае, че е там, но никой не иска да направи нищо по въпроса и да се справи с него. Атмосферата в техния дом е ужасна и на дявола много му харесва!

Какво ще стане с Джон, Мери и техните деца? Ще се справят ли? Та те са християни - би било срамно да гледаш как техният брак се проваля, а с него и цялото семейство. Всъщност всичко зависи единствено от тях. Йоан 8:31,32 е ключовият пасаж от Словото за тяхното решение. Ако те пребъдват и непрекъснато изучават Божието Слово, тогава ще познаят истината, а като знаят истината, ще постъпват според нея и тя ще ги освободи. Но всеки един от тях трябва да осъзнае истината за самия себе си и за своето минало - такава, каквато Бог му я открива.

Истината винаги се изявява чрез Словото, но за жалост хората не винаги я приемат. Болезнен процес е да осъзнаем собствените си грешки и да се справим с тях. По принцип хората са склонни да оправдават своето лошо държание. Те позволяват на миналото си и на начина, по който са възпитани, да оказва негативно влияние върху целия им живот.

Миналото ни може да обясни защо страдаме, но не бива да го използваме като оправдание да стоим в робски окови.

Никой няма извинение, защото Исус винаги очаква с готовност да изпълни Своето обещание да освободи угнетените. Той ще ни преведе през финалната линия на победата в дадената област, ако само поискаме да стигнем до края с Него.

ИЗХОДНИЯТ ПЪТ

Никакво изпитание (никакво изкушение, считано като привлекателно за грях, без значение как идва и къде води) не ви е постигнало и не ви е сграбчило, освен това, което може да носи човек [това означава, че никакво изкушение или изпитание не ви е сполетяло, което да е свръх човешките способности да му устои и което да не е пригодно и адаптирано и принадлежащо на човешкото преживяване, освен това, което е в силата на човек да го понесе]. Обаче Бог е верен [на Своето слово и на Своето състрадателно естество], Който [може да Му се доверите, че] няма да ви остави да бъдете изкушени и изпитани и изпробвани повече, отколкото ви е силата и способността да устоявате, но заедно с изпитанието ще даде [винаги] изходен път (начин да се измъкнете на безопасно място), така че да можете, да сте способни и силни да го издържите. I Коринтяни 10:13

Надявам се от този примерен разказ да видите как Сатана се възползва от нашите обстоятелства и изгражда крепости в живота ни, как повежда война на бойното поле на нашия ум. Но слава да бъде на нашия Бог, защото Той ни е дал оръжия, с които да събаряме всяка крепост. Бог не ни забравя и не ни изоставя безпомощни. I Коринтяни 10:13 ни обещава, че Бог няма да позволи да бъдем изкушавани свръх силите ни, но заедно с всяко изпитание Той ще ни даде изходен път, начин да се измъкнем от проблема.

Всеки един от нас може да е на мястото на Мери или на Джон. Сигурна съм, че повечето от нас могат да се отъждествят с моменти от нашия сценарий. Техните проблеми са вътрешни - в мислите и отношението им. Външното им поведение е само резултатът от вътрешния им живот. Сатана добре знае, че ако може да контролира мислите ни, така ще контролира всичките ни постъпки.

Ти също може да имаш големи крепости в живота си, които трябва да бъдат съборени. Нека те насърча, като ти кажа това: „Бог е откъм теб, на твоя страна." Да, ние сме във война и нашият ум е бойното поле, но добрата новина е, че Бог воюва на наша страна.

Глава 2 Жизнена необходимост

„Защото както мисли в сърцето си, такъв е и той " Притчи 23:7

Този стих сам по себе си ни показва колко важно е да мислим правилно. Мислите са мощни и според автора на книгата Притчи те имат творческа сила. Ако мислите ни определят това, в което ние се превръщаме, тогава със сигурност трябва да направим свой приоритет правилните мисли.

Искам да подчертая жизнената необходимост от това да съобразиш мисленето си с Божието слово.

Не е възможно да имаш позитивен живот, а умът ти да е негативен.

НАЧИНЪТ НА МИСЛЕНЕ НА ПЛЪТТА Е ПРОТИВЕН НА НАЧИНА НА МИСЛЕНЕ НА ДУХА

Защото, тези които са от плътта и са контролирани от нейните нечисти желания, мислят и преследват това, което удовлетворява плътта; но тези, които са духовни и са контролирани от желанията на Духа, копнеят и преследват тези неща, които удовлетворяват [Святия] Дух. Римляни 8:5

В един от преводите на Библията (К1У) Римляни осмата глава ни учи, че ако „мислим" и се грижим за плътските неща, ще ходим по плът; но ако „мислим" и внимаваме за духовните неща, тогава Ще ходим в Духа.

Нека го кажа малко по-различно. Ако нашите мисли са плътски, грешни и негативни, не можем да ходим според Духа. Очевидно е, че обновените, богоугодни мисли са жизнено необходими, за да водим успешен християнски живот.

Често пъти хората нехаят за определени неща, докато не осъзнаят колко важни са те. Едва тогава започват да им обръщат нужното внимание. Но когато осъзнаем, че те могат да предизвикат големи неприятности, едва тогава се стягаме и се захващаме с разрешаването им.

Нека си представим например, че ви се обаждат от банката и ви кажат, че сте превишили кредита си с 850 долара. Незабавно започвате да търсите какъв е проблемът. Докато проверявате, откривате, че не сте депозирали парите, които сте мислили, че сте внесли. Веднага се втурвате към банката с нужния депозит, за да не си създадете допълнителни проблеми.

Сега помислете за обновяването на ума си по същия начин.

Животът ви може да е в пълен безпорядък поради годините на неправилно мислене. Ако е така, трябва да схванете истината, че животът ви няма да се оправи, докато не се оправи начина ви на мислене. Промяната на ума е жизнено необходима. Бъдете сериозни и усърдни в събарянето на крепости, които Сатана е изградил в ума ви. Въръжете се със Словото, хваление и молитва.

ЧРЕЗ ДУХА

Не чрез сила, и не чрез мощ, но чрез Моя Дух, казва Господ на силите. Захария 4:6

Едно от най-добрите средства за достигане до свобода е да искаш помощ от Бога и да я искаш непрекъснато.

Едно от оръжията ни е молитвата (молба, искане). Не можеш само с решителност да преодолееш проблема си. Да, ти трябва да вземеш решение, но решителността ти трябва да се основава на силата на Святия Дух, а не на усилията на твоята плът. Святия Дух е твоят Помощник - търси Неговата помощ. Облегни се на Него. Сам не можеш да се справиш.

ЖИЗНЕНА НЕОБХОДИМОСТ

Правилното мислене е от жизнена необходимост за всеки вяващ. Жизнена необходимост означава, че дадено нещо е толкова важно, че просто не можеш да живееш без него - като биенето на сърнето или кръвното налягане. Това са неща, без които няма живот.

Преди няколко години Господ запечата в съзнанието ми истината за личното ни общение с Него в молитва и в Слово. Беше ми много трудно да се дисциплинирам и да започна да общувам с Него, докато Той не ми показа, че това е от жизнена необходимост. Така както моят физически живот зависи от жизнените ми показатели, така и духовният живот зависи от това да прекарваме редовно и качествено време в търсене на Бога. След като осъзнах, че общуването с Него е от жизнена необходимост, то стана приоритет в живота ми.

По подобен начин, когато осъзнах, че правилният начин на мислене е от жизнена необходимост за победоносен живот, аз сериозно се замислих за това, за което мислех, и започнах внимателно да избирам своите мисли.

ТОВА, КОЕТО МИСЛИШ. ТОВА СИ ТИ

Или направете дървото добро (здрово и силно) и плода му добър (здрав и силен), или направете дървото лошо (болно и гнило) и плода му лош (гнил и болен); защото за дървото се знае и разпознава, и съди по плода. Матей 12:33

Библията ни казва, че дървото се познава по плодовете, които дава.

Същото се отнася и за нашия живот. Мислите също дават плодове. Имайте добри мисли и плодовете в живота ви ще бъдат добри. Когато мислите са лоши и плодовете в живота са лоши.

Всъщност, когато погледнеш отношението на даден човек, ти става ясно какви мисли преобладават в ума му. Приятен, нежен човек не може да има подли и отмъстителни мисли. Така и злият човек не мисли за добри неща.

Запомнете какво казва Словото в Притчи 23:7 и му позволете да бди в живота ви, защото за каквото си мислиш в сърцето, в това се превръщаш.

Глава 3 Не се предавай

Без значение колко лошо е състоянието на твоя живот и на ума ти, не се предавай! Завладей отново територията, която дяволът ти е откраднал. Ако е необходимо, възвръщай си я дори сантиметър по сантиметър, но винаги се облягай на Божията благодат, а не на твоята способност да постигнеш желаните резултати.

В Галатяни 6:9 апостол Павел просто ни насърчава да продължаваме без да се отказваме. Не се предавай! Не спирай! Не позволявай да те контролира този „предаващ“ се дух. Бог търси хора, които са готови да вървят с Него до край!

„Нека не ни дотяга и никога не се уморяваме или отегчаваме да постъпваме благородно и да вършим добро, защото в точното време и в определения сезон ще пожънем, ако не се отпускате, ако не се обезсърчаваме и ако не се отказваме.“ Галатяни 6:9

ДОВЪРШИ ДО КРАЙ

Когато минаваш през водите, с тебе ще бъда, и през реките - те не ще те потопят; когато минаваш през огъня, няма да се изгориш или опариш и пламъкът не ще се разпали над теб. Исаия 43:2

Каквото и да преживяваш и през каквото и да преминаваш сега в живота си, насърчавам те да го довършиш до край без да се предаваш.

Авакум 3:19 казва, че начинът по който придобиваме нозе като на елените (животни, които без проблеми изкачват височини и хълмисти терени), е като ходим [не като стоим в ужаса си, а като вървим] и напредваме [духовно] по височините си [от неприятности, страдания и отговорности].

Господ ни помага да напредваме духовно, като върви редом с нас и ни укрепява и насърчава да „продължаваме без да спираме“ в трудните моменти.

Лесно е да се откажеш. Необходима е вяра, за да продължиш докрай.

ИЗБОРЪТ Е ТВОЙ!

Днес призовавам небето и земята за свидетели против вас, че положих пред вас живота и смъртта, благословенията и проклятията; затова избери живота, за да живееш ти и потомството ти. Второзаконие 30:19

Хиляди по хиляди мисли идват до нас всеки ден. Умът трябва да се обновява, за да може да следва това, което е от Духа, а не от плътта. Нашият плътски (светски) ум толкова добре се е упражнявал в своеволното мислене, че не е необходимо да полагаме каквито и да било усилия, за да имаме погрешни мисли.

Затова трябва умишлено да си поставим за цел да имаме правилно мислене. След като вземем решение да придобиваме Божия ум, ще трябва да избираме и да продължим да избираме правилните мисли.

Точно когато започнем да мислим, че битката в ума е твърде трудна и не можем да я спечелим, тогава трябва да сме в състояние да съборим подобно мислене и да изберем да мислим, че ще успеем! Не само ще трябва да изберем да мислим, че ще успеем, но също така трябва и да вземем решение да не се отказваме. Когато сме обстрелвани от съмнения и страхове, трябва твърдо да заявим: „Никога няма да се предам! Бог е на моя страна! Той ме обича и ми помага!“

В живота си ще трябва да вземаме множество решения. Във Второзаконие 30:19 Господ казва на Своя народ, че е поставил пред тях живота и смъртта и ги предизвиква да изберат живота. В Притчи 18:21 ни се казва, че има смърт и живот в силата на езика и онези, които го обичат, ще ядат плодовете му...

Нашите мисли се изявяват в думите ни. Затова е изключително важно да изберем да имаме животворни мисли. Тогава и думите ни ще бъдат подобаващи.

НЕ СЕ ПРЕДАВАЙ!

Когато битката изглежда безконечна и смяташ, че не можеш да се справиш, спомни си, че твоята задача е да препрограмираш един изцяло плътски, светски ум да започне да мисли така, както Бог мисли.

Невъзможно ли е това? Не!

Трудно ли е? Да!

Но, помислете си само, Бог е на ваша страна. Аз вярвам, че Той е най-добрият „компютърен програмист“, който е на разположение. (Умът е като компютър, пълен с доживотни вируси и „боклуци“.) Бог работи дори и в теб, за да го изчисти, ако, разбира се, си Му позволил да поеме контрол над твоите мисли. Той препрограмира ума ти. Продължавай да Му съдействаш и не се предавай!

Определено това ще отнеме време и няма да е никак лесно, но ако изберете Божия начин на мислене, значи вървите в правилната посока. Това време ще е заето с вършене на нещо - защо тогава това нещо да не е вървене напред, вместо затъване в една и съща тиня до края на живота ви.

ОБЪРНЕТЕ СЕ И ЗАВЛАДЕЙТЕ!

Господ, нашият Бог, ни говори на Хорив, казвайки: Достатъчно сте седели на тази планина.

Обърнете се, тръгнете на път и идете в планинската страна на аморейците...

Ето, Аз поставям тази земя пред вас; влезте и завладейте земята, за която Господ се е клел на бащите ви, на Авраам, Исаак и Яков, че ще я даде на тях и на потомството им след тях. Второзаконие 1:6-8

Във Второзаконие 1:2 Мойсей посочва на израилтяните, че пътуването до границите на Ханаан (Обещаната земя) трае само единадесет дни, но се оказва, че на тях са им били необходими цели четиридесет години да стигнат до там. После в 6 стих им казва: „Господ ни говори казвайки: Достатъчно дълго сте седели на тази планина.“

Ти застоял ли си се прекалено дълго на една и съща планина? Дали си прекарал четиридесет години в опит да преминеш единадесет дневен маршрут?

В своя собствен живот аз трябваше да се пробудя и да осъзная, че не отивах никъде. Тъпчех на едно място. Бях християнка, която не знаеше какво е победа. Точно като Мери и Джон аз имах погрешни мисловни модели и много крепости в ума, издигани в продължение на много години. Дяволът ме беше излъгал, а аз бях му повярвала. Значи бях живяла в измама.

Бях седяла на една и съща планина достатъчно дълго. Четиридесет години се опитвах да постигна нещо, за което щеше да ми е необходимо много по-малко време, ако само познавах Божието слово.

Бог ми показа, че израилтяните останаха в пустинята, защото имаха „пустинен“ манталитет - начин на погрешно мислене, който ги държеше в плен. За това ще говорим по-късно, но сега искам да ви насърча да вземете качествено решение, че ще обновявате ума си и внимателно ще подбирате своите мисли. Настройте се на вълната на победата, не спирайте докато не спечелите битката изцяло и не завладеете напълно вашето наследство.

Глава 4

Малко по малко

„И Господ, твоят Бог, малко по малко ще прогонва тези народи пред тебе; не бива да ги изстребиш изведнъж, за да се не умножат сред тебе полските зверове. Второзаконие 7:22

Обновяването на ума ти ще става малко по малко, затова не се обезсърчавай, ако напредваш бавно. Господ каза на израилтяните точно преди да навлязат в Обещаната земя, че Той ще изгонва враговете им малко по малко, между тях.

Вярвам, че гордостта е „звярът“, който ще ни погълне, ако твърде бързо получим голяма свобода. Всъщност е по-добре да бъдем освобождавани първо в една област, после в друга. По този начин оценяваме свободата си повече; осъзнаваме, че тя наистина е дар от Бог, а не нещо, което със собствените си сили можем да предизвикаме да се случи.

СТРАДАНИЕТО ПРЕДХОЖДА ОСВОБОЖДЕНИЕТО

След като пострадате малко, Бог на всяка благодат [Който излива всякакви благословения и милост], Който ви е призовал в Своята [собствена] вечна слава чрез Исуса Христа, ще ви усъвършенства и направи такива, каквито трябва да бъдете, ще ви утвърди и закрепи на сигурно място, ще ви укрепи и ще ви засели. Шетрово 5:10

Защо е нужно да пострадаме „малко“ (за кратко време)? Вярвам, в момента, в който осъзнаем, че имаме проблем, ние преживяваме вид страдание докато Исус ни освободи, но радостта е още по-голяма, когато дойде освобождението. Когато се опитаме сами да стигнем нещо, провалим се и после осъзнаем, че трябва да разчитаме на Него, сърцата ни се изпълват с благодарност и хвала, когато Той се надигне и направи това, което ние не сме могли да извършим сами.

НИКАКВО ОСЪЖДЕНИЕ

И така, сега няма никакво осъждане... на тези, които са в Христа Исуса, които живеят и ходят не според поривите на плътта, но според поривите на Духа. Римляни 8:1

Не приемайте никакво осъждане, когато имате лош ден или претърпите някакъв неуспех. Просто се изправете, изтръскайте праха и започнете отначало. Когато едно дете се учи да ходи, то пада много, много пъти преди да се наслади на способността да върви само. Това, което е от голяма полза за детето, е, че макар да плаче когато пада, то пак се изправя на крака и започва отначало.

Дяволът ще опита с всички сили да ви спре да обновявате ума си. Той знае, че контролът му върху вас свършва тогава, когато вие се научите да избирате правилните мисли и да прогонвате погрешните. Той ще се опита да ви спре чрез обезсърчение и осъждане. Когато ви осъжда, използвайте оръжието на Божието Слово. Цитирайте Римляни 8:1. Напомняйте на Сатана, а и на себе си, че не ходите по плът, но по Дух. Да ходиш по плът означава да се уповаваш само на себе си. Да ходиш по Дух означава да се съобразяваш с Бог.

Когато се провалиш (което със сигурност ще се случи), съвсем не означава че си неудачник. Това само показва, че не можеш всичко да направиш съвършено правилно. Всички сме длъжни да приемем факта, че заедно със силните ни страни в нас има и слабости. Позволи на Христос да се явява силен в твоите слабости, нека Той да бъде силата ти в трудния ден.

Пак ще кажа, не приемайте никакво осъждане. Пълната победа в твоя живот ще дойде, но това ще отнеме време, защото тя ще настъпи „малко по малко“

НЕ СЕ ОБЕЗСЪРЧАВАЙТЕ!

Защо си отпаднало, мое вътрешно естество? Защо да охкаш и да се безпокоиш дълбоко в мене? Надявай се на Бога и търпеливо Го чакай, защото аз ще Го славословя, Мой Помощник и Мой Бог. Псалом 42:5

Обезсърчението убива надеждата и затова дяволът винаги се опитва да ни обезсърчи. Без надежда лесно се отказваме, а това точно е нещото, което дяволът иска да направим. Библията неколкократно ни повтаря да не се предаваме и да не се обезсърчаваме. Бог знае, че не бихме могли да достигнем до победа, ако се

обезсърчаваме, затова Той винаги ни насърчава, когато предприемем нещо, като ни казва: „Не се обезсърчавайте!“ Бог иска да сме насърчени, а не обезсърчени.

Когато обезсърчение или осъждане се опитат да те завладеят, прегледай мисловния си живот. Какви мисли се въртят в главата ти? Дали не звучат нещо подобно: „Аз не мога да се справя, това е твърде трудно. Винаги се провалям, винаги е едно и също и не мога да се променя. Едва ли другите хора минават през толкова трудности, когато се опитват да обновят ума си. По-добре да се откажа. Омръзна ми да се опитвам. Моля се, но Бог сякаш не ме чува. Той сигурно не отговаря на молитвите ми, защото е разочарован от моето поведение.“?

Ако твоите мисли са такива, нищо чудно че се обезсърчаваш и се чувстваш виновен. Помни, че се превръщаш в това, което мислиш. Мисли за обезсърчение и ще се обезсърчиш. Мисли за осъждане и ще попаднеш под осъждане. Промени начина си на мислене и бъди освободен!

Вместо да имаш негативни и отчайващи мисли, мисли по Господния начин: „Е, нещата вървят малко бавно, но благодаря че все пак напредвам. Радвам се, че съм на пътеката, която ме води към истинската свобода. Вчера имах труден ден. През целия ден намирах неправилните мисли. Татко, прости ми и ми помогни да „продължа без да се отказвам“. Допуснах грешка, но поне няма да я повтора отново. Очаква ме нов ден. Ти все още ме обичаш Господи. Милостите Ти са нови към мен всяка сутрин.

Отказвам да се предам на униние. Отхвърлям всяко осъждане Татко, Библията ми казва, че Ти не ме осъждаш. Ти изпрати Исус да умре заради мен. Всичко ще бъде наред. Днес ме очаква чудесен ден. Ти ми помогни да избира правилните мисли.“

Сигурна съм, че почувствахте победата в това ведро, позитивно боговдъхновено мислене.

Ние бихме желали всяко нещо да става на момента. Вътре в нас имаме плода на търпението, но той се проявява външно. Понякога Бог използва много време, преди да ни доведе до пълно освобождение. Той използва трудното време на чакане, за да разшири вярата ни и да позволи на търпението да извърши своето съвършено дело в нас (Яков 1:4). Божието време е съвършено. Той никога не закъснява.

Ето още едно добро нещо, за което да мислим: „Вярвам в Бог. Вярвам, че Той продължава да работи в мен, без значение какво усещам или как изглеждат обстоятелствата. Господ е започнал добро дело в мен и Той ще го довърши до край.“ (Филипийци 1:6; 2:13)

По подобен начин можеш ефективно да използваш Божието слово, за да събаряш крепостите в твоя ум. Препоръчвам ти не само да мислиш с правилните мисли, но да извършиш и втората миля, като изповядваш с устата си тези мисли.

Запомни, че Бог те освобождава малко по малко, затова не се обезсърчавай и не се чувствай осъден, ако допуснеш грешка.

Бъди търпелив към себе си!

Глава 5 Бъди позитивен

„както си повярвал, така нека ти бъде.“ Матей 8:13

Позитивният ум води до позитивен - живот. Негативният - до негативен живот. Положителните мисли винаги са изпълнени с вяра и надежда. Отрицателните са пълни със страх и съмнение.

Има хора, които не смеят да се надяват, защото са били силно наранявани в живота си. Преживели са толкова много разочарования и се боят, че не биха могли да

понесат болката на още едно. Ето защо те спират да се надяват, за да не бъдат разочаровани.

Отбягването на надеждата е вид защитна реакция против болката и нараняването. Разочарованието наранява! Затова вместо да преживяват повече болка, някои хора предпочитат да спрат да се надяват и да не вярват, че някога би могло да им се случи нещо добро. Подобно поведение води до негативен начин на живот. Всичко в очите на такива хора е негативно, защото техните мисли са такива. Не забравяйте Притчи 23:7: Защото както (човек) мисли в сърцето си, такъв е той...

Преди много години аз бях силно негативен човек. Обичах да казвам, че ако две позитивни мисли преминеха през ума ми една след друга, ще ми се схване мозъкът. Моята философия беше следната: „Ако не очакваш да ти се случи нещо добро, няма да си разочарован, когато то така или иначе не те споходи.“

В живота си се бях сблъскала с толкова много разочарования, сполетявах ме отчайващи неща, така че аз се страхувах да вярвам, е Може да ми се случи нещо добро. Имах ужасно негативно отношение към всичко. И тъй като всичките ми мисли бяха негативни, от устните ми излизаха такива думи и целият ми живот също е такъв.

Когато започнах да изучавам Божието Слово и да вярвам, че Ще ме възстанови, едно от първите неща, които осъзнах, беше, че негативизмът ми трябва да си тръгне.

В Матей 8:13 Исус ни казва, че ще ни бъде сторено това, което вярваме. В един от преводите този стих звучи така: Това което си повярвал, ще ти бъде сторено. Всичко, в което аз вярвах бе негативно, затова съвсем естествено ми се случваха лоши неща

Това съвсем не означава, че ти и аз можем да получим всичко което искаме, само като започнем силно да мислим за него. Бог има съвършен план за всеки един от нас и не можем да Го контролираме чрез своите мисли и думи. Това, което трябва да правим, е да говорим за живота си според Неговата воля и план за нас.

Ако не знаеш каква е Божията воля за живота ти, можеш поне да започнеш да размишляваш: „Не знам какъв е Божият план за живота ми, но знам, че Той ме обича. Каквото и да направи, ще бъде добро и аз ще съм благословен.“

Започни да мислиш позитивно за живота си.

Упражнявай се да бъдеш положителен във всички твои ситуации, с които се сблъскваш. Дори и това, което ти се случва в момента да изглежда доста трудно, очаквай Бог да го промени за добро, както е обещал в Словото Си.

ВСИЧКО СЪДЕЙСТВА ЗА ДОБРО

Уверени сме и знаем, че [чрез Бог, който им помага в техните усилия] всичко съдейства [съвпада с плана] за добро на тези, които любят Бога, които са призвани според [Неговата] цел и намерение. Римляни 8:28

Словото не ни казва, че всичко, което ни се случва, е добро, а че всичко съдейства за добро.

Да предположим, че ти планираш да идеш на пазар. Качваш се в колата, а тя не иска да запали. Можеш да погледнеш на случая по два начина. Първият е: „Знаех си! Не може да ми се размине. Винаги, когато искам да направя нещо, нещата се объркат. Както и предполагам, пазаруването ми се провали. Все така става с моите планове. А можеш да кажеш: „Е, искаше ми се да ида на пазар, но явно не мога да го направя точно сега. Ще ида по-късно, когато оправи колата. със сигурност тази промяна в плана ще доведе до нещо добро. Явно има причина, поради която да си остана у дома днес, затова ще се наслаждавам на времето си тук.“

В Римляни 12:16 апостол Павел ни казва с готовност да се приспособяваме към хората и обстоятелствата. Идеята е да се научим да планираме нещата, но да не се ядосваме, когато се провали планът ни.

Наскоро имах чудесна възможност да упражня този принцип. С Дейв бяхме в Лейк Уърт, Флорида. Бяхме там и служихме в продължение на три дни. Накрая се прибрахме в хотела, нагласихме куфарите, готови да отидем на летището и да се приберем у дома. Бях си наумила да пътувам неофициално облечена, с панталон и ниски обувки, за да ми е по-комфортно по време на полета.

Започнах да се обличам, но не можех да намеря панталоните си. Прерових навсякъде и най-после ги намерих на дъното на гардероба. Те се бяха изплъзнали от закачалката и бяха страшно измачкани. Винаги си носим ютия на пара, с която се опитам да ги изгладя. Когато ги обух видях, че просто не стоят добре. Единствената ми възможност бе да облека рокля и да си сложа обувки с токчета.

Усещах как започвам да се ядосвам за ситуацията. Виждате ли как винаги, когато не получим точно това, което искаме, нашите чувства започват да бушуват и се опитват да ни доведат до самосъжаление и негативност. Точно тогава осъзнах, че съм изправена пред избор. Аз трябваше да реша дали да бъда раздразнена заради това, че нещата не са станали както на мен ми се иска, или да се приспособя към ситуацията и да продължа, като се наслажда на пътуването си до къщи.

Дори и най-позитивният човек не може да преживява само такива неща, каквито на него му харесват. Но позитивният човек винаги продължава и избира да се наслаждава без значение какво е. Негативният човек никога и на нищо не се радва.

Негативният човек не е особено приятна компания. Той винаги има мрачни предвиждания за всяко едно начинание. Край него е тегота. Той все се оплаква, мрънка и винаги намира някакви недостатъци. Без значение колко много са хубавите неща, които стават, той винаги успява да забележи малкото нещо, което може евентуално да се превърне в проблем.

През времето на моя силен негативизъм можех да вляза в нечий току що ремонтиран дом и вместо да отбележа колко красиво е всичко, аз забелязвах некачествено залепения тапет в ъгъла или малкото петно на прозореца. Толкова съм щастлива, че Исус ме освободи, за да мога да се радвам на хубавите неща в живота! Свободна съм да вярвам, че чрез вяра и с надежда в Него всяко лошо нещо може да се преобърне в добро.

Ако си негативен човек, не се чувствай осъден\ Осъждането само по себе си е негативно. Споделям тези неща, за да можеш да осъзнаеш своя проблем с негативността и да започнеш да се доверяваш на Бога за промяна, а не за да те накарам да изпитваш негативни чувства спрямо своя негативизъм.

Пътеката към нашето освобождение започва там, където спираме да търсим оправдание за проблема, пред който сме изправени. Знаем със сигурност, че ако си негативен човек, има повод за твоя негативизъм - винаги има причина за него. Но помни, че като християнин ти вече си ново създание според това което казва Словото.

НОВ ДЕН

Затова, ако е някой [присаден] в Христос (Месията), той е ново създание (променен във всяко едно отношение); старото [предишното морално и духовно състояние] премина; ето всичко стана свежо и ново. II Коринтяни 5:17

Като „ново създание" не си длъжен да позволяваш на старите неща, които са ти се случили, да влияят на твоя нов живот в Христос Ти си ново творение, с нов живот в Христос. Твоят ум може да бъде обновен според всичко, което е написано в Божието Слово. Добрите неща със сигурност ще започнат да ти се случват.

Възрадвай се! За теб започва нов ден!

ДЕЛОТО НА СВЯТИЯ ДУХ

Обаче Аз ви казвам истината, като ви казвам, че за вас е по-изгодно (добре, полезно, благоприятно) да отида Аз. Защото ако не отида, Утешителят (Съветникът, Помощникът, Защитникът, Застъпникът, Укрепителят, Опората) няма да дойде при вас [за близко общение с вас]; но ако отида, ще ви го изпратя [да бъде в близко общение с вас].

И когато Той дойде, ще осъди и убеди света и пред него ще изяви греха и правдата (праведност в сърцето и правилни взаимоотношения с Бог) и съда. Йоан 16:7, 8

Най-трудното при освобождението от негативизма е да се изправим пред истината и да признаем: „Аз съм негативен човек и искам да се променя. Не съм способен сам да го направя, но вярвам, че Бог ще ми помогне, ако Му се доверя. Знам, че ще отнеме време, но няма да се обезсърча вътре в себе си. „Бог е започнал добро дело в мен и Той ще го доведе до край. " (Филипяни 1:6)

Поискайте от Святия Дух да ви помага да се осъзнавате всеки път, когато ставате негативни. Това е част от Неговата работа. Йоан 16:7, 8 ни учи, че Святият Дух ще ни осъжда за греха и ще ни убеждава за правдата. Когато това стане, помолете Бог да ви помогне. Не си мислете, че можете да се справите сами. Облегнете се на Него.

Макар да бях изключително негативна, Бог ми показа, че ако Му се доверя, Той ще ме направи много позитивна. Беше ми доста трудно да поддържам ума си позитивен. Сега изобщо не мога да понасям негативизма. Точно като пушачите: Често, когато пушач откаже цигарите, повече не може да ги понася. С мен също стана така. Пуших дълги години, но когато спрях, не можех да понасям Дори цигарения дим.

Такова е и отношението ми към негативизма. Аз самата бях такава и сега изобщо не мога да търпя подобно отношение. За мен почти е обидно. Предполагам, че това е така, понеже съм видяла добри промени в живота си и след като Бог ме освободи от един негативизъм ум, сега се противя на всяка форма на негативизъм.

Аз се изправям пред истината и те насърчавам и ти да направиш така. Ако си болен не казвай, че не си болен, защото това не е вярно но можеш да кажеш: „Аз знам, че Бог ме изцелява". Не е нужно да си мислиш: „Сигурно състоянието ми ще се влоши и ще трябва да вляза в болницата." Вместо това си спомни: „Божията изцелителна мощ работи в мен точно сега; вярвам, че ще бъда добре."

Всяко нещо трябва да е балансирано. Това не означава да уравниш позитивизма си с малко негативизъм, а да имаш „отзивчив ум" и с готовност да се справяш с нещата, с които се сблъскваш - били те позитивни или не.

ОТЗИВЧИВ УМ

И беряните бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението с (готовност) отзивчив ум и всеки ден изследваха Писанията да видят дали то е вярно. Деяния 17:11

Библията ни насърчава да имаме отзивчив ум. Това означава той да е отворен с готовност да приема Божията воля за нас, каквато и да е тя.

Наскоро едно момиче, което добре познавам, преживя душевна мъка поради разтрогването на нейния годеж. Тя се молеше заедно с момчето дали да продължат да излизат, макар че и двамата бяха решили, че поне за момента няма да се женят. Момичето много искаше тяхната връзка да продължи и си мислеше, надяваше се и вярваше, че нейният бивш годеник ще се обади и ще сподели, че има същото желание.

Тогава я посъветвах да бъде с отзивчив и отворен ум, за да може с готовност да приеме нещата, ако те не се окажат точно такива, каквито тя иска да бъдат. Тя ме попита: „Това не е ли негативност?"

Ни най-малко!

Негативизъм би било да мислиш: „Животът ми свърши. Никой повече няма да ме поиска. Провалих се и ще си страдам завинаги.

Обратното би било да кажеш: „Това много ме натъжава, но ще продължа да се доверявам на Бога. Надявам се да можем отново да се срещаме с моя годеник. Ще се моля и ще вярвам за възстановяването на нашето взаимоотношение, но повече от всичко желая Божията съвършена воля за моя живот. Ако нещата не се подредят така, както на мен ми се иска, аз ще се справя, защото Исус живее в мен. Може и да ми е трудно за известно време, но се доверявам на Господа. Сигурна съм, че накрая всичко ще бъде за добро.”

Това се казва да се изправиш пред фактите, да имаш отзивчив ум и все пак да бъдеш позитивно настроен.

Това се казва балансираност.

СИЛАТА НА НАДЕЖДАТА

[Авраам, за когото естествената причина за] надежда беше умряла, се надяваше във вяра, че ще стане отец на много народи, според обещаното му: Толкова [безбройно] ще бъде потомството ти.

Той не отслабна във вярата, когато си даваше сметка за [пълната] немощ на собственото си тяло, което беше като мъртво, понеже бе на около сто години, както и [разбираше] неплодието на Сарината [замъртвяла] утроба. Никакво неверие или недоверие не го накараха да се поклати относно (да подложи на съмнение) Божието обещание, но се укрепил и получи сила от вярата и отдаде хвала и слава " на Бога. Римляни 4:18-20

Ние с Дейв вярваме, че нашето служение в Тялото Христово ще се разраства с всяка изминала година. Искаме да помагаме на повече хора. Но също така осъзнаваме, че ако Бог има различен план и в края на някоя година не видим желанието растеж (всичко е същото, както в началото), не можем да позволим на нещо подобно да контролира нашата радост.

Вярваме за много неща, но повече от всичко вярваме в Него. Вярваме в Исус. Не винаги сме наясно какво точно ще се случи, но > че то винаги ще съдейства за наше добро!

Колкото по-позитивни ставаме, толкова повече се приближаваме към Бога. Бог със сигурност е позитивен и за да можем да напредваме с Него, също трябва да сме позитивни.

Може би твоите обстоятелства наистина са много неблагоприятни и си мислиш: „Джойс, ако познаваше моята ситуация, изобщо не би очаквала от мен да съм позитивна.”

Насърчавам те да прочетеш отново Римляни 4:18-20, където пише, че Авраам, след като прецени своята ситуация (без да пренебрегва фактите), си даде сметка (обмисли накратко) за пълната немощ на своето тяло, както и за неплодието на Сарината утроба. И въпреки че нямаше логична причина за надежда, той се надяваше с вяра.

Авраам имаше твърде позитивно отношение към една много негативна ситуация!

Евреи 6:19 ни казва, че надеждата е като котва за душата ни. Надеждата е силата, която ни прави непоклатими във време на трудност. Никога не преставайте да се надявате! Защото ако го направите, животът ви ще бъде много нещастен. И ако той вече е такъв поради това, че сте изгубили надеждата си, започнете да се надявате. Започнете да очаквате. Не се страхувайте. Не мога да ви обещаю, че нещата винаги ще

бъдат такива, каквито на вас ви се иска. Не мога да ви обещавам, че никога няма да бъдете разочаровани. Но дори и да дойдат времена на разочарование, можете да запазите своята надежда и да бъдете позитивни. Живейте на нивото на Божиите мощни чудеса!

Очаквайте чудеса в живота си!

Очаквайте добри неща!

ОЧАКВАЙ ДА ПОЛУЧИШ! ЗА ДА ПОЛУЧИШ. ОЧАКВАЙ!

По тази причина Господ [настойчиво] чака [очаква, търси, копнее], за да се смили над вас; Той се въздига, за да ви покаже, че ви жали и обича. Защото Господ е Бог правосъден. Блажени [щастливи, благословени, за завиждане] са тези, които [ревностно] Го чакат, търсят и копнеят за Него [за Неговата победа, за Неговото благоволение, за Неговата любов, за Неговия мир, за Неговата радост, за Неговото несравнимо, ненарушимо приятелство]! Исая 30:18

Този стих е един от любимите ми пасажии от Словото. Ако размишляваш върху него, той ще роди невероятна надежда в теб. В него Бог казва, че Той лично търси някой, към когото да се прояви милостив (добър), но това не може да е някой с кисело отношение и негативен ум. Това трябва да е някой, който има очаквания (търси и копнее Бог да бъде добър към него или нея).

ЛОШИ ПРЕДЧУВСТВИЯ

Какво са „лошите предчувствия“?

Една сутрин, малко след като бях започнала да изследвам Божието Слово, бях в банята и си рещех косата, когато изведнъж осъзнах, че в атмосферата се носи някакво неясна усещане, че ще се случи нещо неприятно. Осъзнах, че това е чувство, което винаги се е таяло в мен.

Тогава попитах Господа: „Какво е това чувство, Боже, което е било в мен?“

Отговорът на Бога бе: „Лоши предчувствия!“

Аз не знаех какво точно означава това, дори не бях чувала за подобно нещо, но наскоро открих тази фраза в Притчи 15:15: сички дни на отпадналия духом и за огорчения са зли [поради безпокоителни мисли и лоши предчувствия], а онзи, който е с весело сърце, има постоянно пируване [независещо от обстоятелствата му].

Тогава осъзнах, че по-голяма част от живота ми бе прекаран в претиснение точно поради зли мисли и лоши предчувствия. Да, имала съм всички обстоятелства, които са били много сложни, но дори когато Ми е било наред аз пак съм била нещастна и окаяна, защото те МИ тровеха моя светоглед и ме лишаваха от способността да се наслаждавам на живота и да видя добрите дни.

ПАЗИ ЕЗИКА СИ ОТ ЗЛО!

Който желае да се наслаждава на живота и да види добри дни [добри - независимо дали е очевидно, че са такива или не], нека пази езика си от зло и устните си от измама (коварство и лъжа). I Петрово 3:10

Този стих ни показва, че насладата от живота, преживяването на добри дни и позитивният ум и изповед вървят ръка за ръка.

Няма значение колко си негативен и от кога си в това положение. Знаем, че това може да се промени, защото така се случи с мен. Отне ми много време, както и множество изцеления от Святия Дух, но си струваше.

Струва си и за теб!

Каквото и да става - довери се на Господа и бъди позитивен!

Глава 6 Духове, сковаващи ума

„ Не се безпокойте за нищо; но относно всяко нещо, с молитва и молба изказвайте исканията си на Бога – с благодарение; и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази стража над сърцата ви и мислите ви в Христа Исуса." Филипяни 4:6, 7

В моя християнски път дойде момент, в който ми беше много трудно да вярвам в неща, в които по-рано вярвах. Не можех да проумея какъв ми бе проблемът и затова станах много объркана. Колкото повече продължавах това затруднение, толкова по-смутена и объркана ставах. Неверието в мен сякаш растеше на подскоци. Тогава започнах да се съмнявам в призванието си; мислех, че съм загубила видението, което Бог ми бе дал за служение. Бях отчаяна. Неверието винаги ражда отчаяние.

Два дни подред аз чувах от духа ми да излиза тази фраза: „ сковаващи ума духове ". Първия ден не му обърнах голямо внимание.

На втория обаче, когато започнах да ходатайствам, чух отново, може би за четвърти или пети път: „ сковаващи ума духове ".

От многото хора, на които бях служила, знаех че повечето вярващи имат проблеми с мислите си. Тогава си помислих, че Святият Дух ме води да се моля за Тялото Христово и против дух, който се нарича „сковаващ ума". Започнах да се моля и да връзвам този сковаващ ума дух в името на Исус. Само след няколко минути на молитва изпитах невероятно освобождение на ума, което слезе върху мен. Беше доста драматично преживяване.

ОСВОБОДЕНА ОТ СКОВАВАЩИТЕ УМА ДУХОВЕ

Почти всяко едно освобождение, което Бог е извършвал в живота ставало постепенно и чрез вяра и изповядване на Божието слово Йоан 8:31, 32, както и Псалом 107:20 са моето свидетелство.

В Йоан 8:31,32 Исус казва: Ако пребъдвате (постоянствате) в Моето слово... вие наистина сте Мои ученици. И ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни. Псалом 107:20 говори за Господа, че Той изпраща Словото Си и изцелява и спасява от ямата на унищожението.

Вече разбирах, че нещо се е случило в моя ум. След минути, аз можех да вярвам за нещата, за които ми бе трудно да повярвам точно преди да започна да се моля.

Ще ви дам пример. Преди да ме атакуват тези сковаващи ума демони, аз вярвах, че според Божието Слово това, че съм жена от Фентън, Мисури, която никой не познава, няма никакво значение и не може да попречи на моя живот и служение (Галатяни 3:28). Знаех, че в точното време Бог ще отвори врати, които никой няма да може да затвори (Откровение 3:8), и че аз ще проповядвам по целия свят практичното, освобождаващо послание, което Той ми е дал.

Вярвах, че ще имам привилегията да споделям благата вест по целия свят чрез радио предавания (не заради това, което съм, а независимо от това, което съм). Знаех, че според Словото, Бог избра глупавите и слаби неща, за да посрами мъдрите (I Коринтяни 1:27). Вярвах, че Бог ще ме използва, за да изцелява болни; че децата ни ще бъдат в служение и още много други чудесни неща, които Бог бе вложил в сърцето ми.

Когато обаче ме атакуваха тези сковаващи ума демони, сякаш не вярвах в нищо от това. Мислех си подобни неща: „Най-вероятно всичко това си го измислих. Вярвах, защото така ми се искаше да бъде, а то може би никога няма да ми се случи." Когато бях освободена от тези духове, вярата се върна с нова сила в мен.

ВЗЕМИ РЕШЕНИЕ ДА ВЯРВАШ

Също и [Святият] Дух ни помага и ни подкрепя в нашата немощ; понеже не знаем как точно да се молим и да пренесем молби, както трябва; но самият Дух посреща нашите прошения и молби и ходатайства в нашите неизговорими силни желания и стенания, твърде дълбоки, за да бъдат изказани. Римляни 8:26

Като християни, ние трябва да се научим да вземаме решение вярваме. Бог често ни дава вяра (продукт на Духа) за неща, с които нашият ум не може съвсем да се съгласи. Умът иска да разбере обясни всичко - защо, кога и как ще се получи. Много пъти, когато Бог не ни дава подобно обяснение, умът отказва да повярва това, което не може да разбере.

Често се случва вярващият да знае определено нещо в сърцето си (във вътрешния си човек), но умът му да се бори против това.

Бях решила от самото начало, че ще вярвам на това, което казва Писанието, ще вярвам в Словото рема (откровението върху Словото), което Бог ми дава (нещата, които Той ми говори, и обещанията, които ми дава), дори и да не разбирам защо, кога или как точно ще се изпълни то.

Но това, с което се борех, беше различно. То бе отвъд моите решения. Бях вързана от тези сковавачи ума духове и не можех да достигна до вяра.

Благодаря на Бог, че чрез Святия Си Дух ми показва как да се моля и Неговата сила надделя, макар в началото да не знаех, че ходатайствам точно за себе си.

Сигурна съм, че ти четеш тази книга, защото така си воден. Ти също може би имаш проблем в тази област. Ако е така, аз те насърчавам да се молиш в името на Исус. Чрез силата на Неговата кръв застани против тези „сковавачи ума“ духове. Моли се по този начин не веднъж, но всеки път, когато усетиш трудности в това отношение.

Огнените стрели на дявола никога не свършват и той стреля по нас, когато се опитваме да вървим напред. Затова издигни своя щит на вяра и запомни Яков 1:2-8, където Господ ни учи да искаме от Бога мъдрост по време на изпитания, защото Той ще ни даде и ще Ни покаже какво да направим.

В живота си аз се сблъсках с проблем, огнена стрела, която досега не бе попадала върху мен. Но Бог ми показва как да се моля и бях освободена.

Ти също Ще бъдеш освободен.

Глава 7

Помисли за това, за което обикновено си мислиш

„За правилата ти Ще размишлявам и Твоите пътища ще зачитам псалом 119:15

Божието Слово ни учи за какво да размишляваме . Авторът на този псалом казва, че той размишлява и разсъждава върху законите и постановленията на Господа. Това означава, че той е прекарвал доста време в размисъл и изучаване на Божиите пътища, Неговите наставления и поучения. Псалом 1:3 казва, че човек, който прави това, ще бъде като дърво, дълбоко посадено [и отглеждано] при потоци води, което е готово да дава плода си на времето си и чието листо не повяхва, нито съхне; във всичко, което върши, ще благоуспява [и ще достига до зрялост].

От изключителна полза за нас е да размишляваме върху Божието Слово. Колкото повече време прекарваме в изучаване на Словото, толкова повече ще пожънем от него.

ВНИМАВАЙ ЗА КАКВО МИСЛИШ!

Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка [на размишление и изучаване] мерите [истината, която чувате], Ще ви се отмери [добродетел и знание] и на вас, които слушате, Ще ви се прибави много повече. Марк 4:24 Какъв невероятен стих! Той ни казва, че колкото повече време прекарваме в размисъл за Божието слово, четем Го и Го слушаме, толкова повече сила и способност придобиваме, за да го изпълним - а по-дълбоко откровение ще имаме върху това, което четем слушаме. С други думи този стих ни показва, че от Словото ще Да вземем само толкова, колкото вложим в него.

Забележете и това, че количеството време, което посвещавам за размисъл и изучаване на Божието слово, определя количеството добродетелност и познание, което ще получим.

В Тълковния речник на думите в Новия завет на Вайн четем че в някои стихове в един от преводите на Библията (KJV), гръцката дума динамис, която означава „сила“ е преведена също като „добродетел“¹. Според конкорданса на Стронг, друг превод на думата динамис е „способност“². Повечето хора не вникват в дълбочината на Божието слово. Заради това те не могат да проумеят защо не са изпълнени със сила християни, които живеят победоносен живот.

Истината е, че повечето от тях не полагат големи усилия, за да изучават Божието Слово. Те вероятно слушат другите да проповядват Словото, гледат видео касети с поучения, четат от време на време своите Библии, но никога не се посвещават на това да превърнат Словото в основен приоритет в живота си, включително да размишляват върху Него.

Плътта по принцип е мързелива и много хора искат да получат нещо, без да дават нищо (без да полагат каквито и да било усилия), но нещата не стават така. Отново ще кажа, човек получава от Словото само толкова, колкото е вложил в Него.

РАЗМИШЛЯВАЙ ВЪРХУ СЛОВОТО

Блажен (щастлив, честит, преуспяващ, на който да завидиш) е онзи човек, който не ходи и не живее по съвета на нечестивите [като следва техните съвети, планове и цели] и в пътя на грешните не стои [покорен и бездеен] и в събранието на надменните [и присмивателите] не сяда [за да се отпусне и да си почине].

Но се наслаждава и жадува за закона [постановленията, наставленията и поученията] на Господа и в Неговия закон се поучава [размишлява и изучава] ден и нощ. Псалом 1:1-2

Според речника на Уебстър думата размишлявам, означава: „Потъвам в размисъл, обмислям. 2. Кроя, планирам, възнамерявам-участвам в проект.“ 3. Тълковният речник на думите в Новия завет Вайн дава следното значение на думата размишлявам: „замислен загрижен съм за..., внимавам на, изпълнявам..., усърден съм изпълнявам е основното значение на думата... потъвам в размисъл..., представям си..., премислям.“

Притчи 4:20 казва: сине Мой, внимавай в словата ми, преклони ухо и се покори на беседите Ми. Ако свържем Притчи 4:20 със значението на думата „размишлявам“, става ясно, че ние внимаваме Божието Слово, като размишляваме, внимателно обмисляме, съзерцаваме, упражняваме или практикуваме Словото в нашите мисли. Основната идея е, че ако ние искаме да изпълним това, което Словото казва, ние трябва да прекарваме време в размисъл върху Словото.

Спомнете ли си старата поговорка, че майсторлък се придобива с опит? Не можем да очакваме да сме експерти в живота, в която и да било област, без първо да

практикуваме и придобием опит в тази област. Защо тогава си мислим, че в християнството нещата стоят по-различно?

РАЗМИШЛЕНИЯТА РАЖДАТ УСПЕХ

Тази Книга на закона да не се отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху нея денем и нощем, за да съблюдаваш и постъпваш внимателно според всичко, каквото е написано в нея, защото тогава ще напредваш в пътя си и тогава ще постъпваш мъдро и ще имаш добър успех. Исус Навин 1:8

Ако искаш да имаш успех и да преуспяваш във всичките си начинания, Библията казва, че ти трябва да размишляваш върху Божието Слово ден и нощ.

Колко време прекарваш в размисъл върху Божието Слово? Ако имаш проблем в дадена област от живота ти, един откровен отговор този въпрос може да изяви причината за този проблем.

През по-голямата част от живота си изобщо не се замислях. За което по принцип мисля. Аз просто си мислех за онова, за което ми се искаше. Каквото преживявах, за него си размишлявах.

Тогава няхах откровението, че Сатана е способен да инжектира мисли в ума ми. Повечето неща, за които си мислих, бяха или лъжи, които Сатана ми казваше, или абсолютни безсмислици - неща, за които не си заслужаваше да губя времето си, мислейки за тях. Дяволът контролираше моя живот, защото контролираше мислите ми.

ЗАМИСЛЕТЕ СЕ ЗА КАКВО ПО ПРИНЦИП МИСЛИТЕ!

Между които и ние всички сме живели някога и сме ходили в нашите плътски страсти [поведение, управлявано от тленното ни, чувствено естество], като сме изпълнявали импулсите на плътта и помислите на ума... Ефесяни 2:3

Павел ни предупреждава да не бъдем водени от своето чувствено естество, нито да се подчиняваме на поривите на плътта и на мислите на своя похотлив ум.

Макар да бях християнка, аз все още имах проблеми, защото не се бях научила да контролирам мислите си. Постоянно мислех за много неща, но нито едно от тях не раждаше нещо позитивно.

Трябваше да променя начина си на мислене!

Едно нещо, което Господ ми каза, когато започна да ме наставлява и обучава за бойното поле на ума, доведе до промяна в моя живот. Бог ми каза: „Замисли се за това, за което по принцип си мислиш." Когато започнах да го правя, не след дълго открих каква е причината, поради която имам толкова проблеми в живота си.

Мислите ми бяха в пълен безпорядък!

Аз размишлявах само за погрешни неща.

Ходех на църква от доста години, но никога не се замислях за онова, което чувах. От едното ухо влизаше, от другото излизаше. Всеки ден четях по нещо от Словото, но никога не се замислях за това, което чета. Аз не обръщах внимание на Словото. Не се замислях, нито изучавах това, което четях и чувах. Заради това до мен не достигаше никакво познание и добродетел.

РАЗМИШЛЯВАЙ ВЪРХУ ДЕЛАТА НА БОГА

Размишляваме, Боже, за Твоята вярна любов сред Твоя храм. Псалом 48:9

Псалмопевецът Давид говори за това, че често размишлява за всичките чудесни дела на Господа - мощните дела на Бог. Той споделя мислите си за името на Господа, за Неговата милост и още много други подобни неща.

Когато се е почувствал потиснат, е написал в Псалом 143:4, 5: Затова духът в мене е съкрушен и отпада [обгърнат в тъмнина]; сърцето в гърдите ми е съвсем

сковано. Спомням си древните дни, размишлявам за всичките Твои дела, поучавам се в делата на ръцете Ти.

От този стих виждаме, че Давид застава против угнетението и мрачните чувства, не като размишлява за проблема. Вместо това той буквално се изправя срещу неприятностите, като избира да си спомни добрите дни, които е преживял - като размишлява за всичките дела на Господа и творенията на ръцете Му. С други думи, той започва да мисли за нещо добро и това му помага да преодолее депресията.

Никога не забравяй, че умът ти играе важна роля в извоюването на твоята победа.

Знам, че силата на Святия Дух, която работи чрез Божието Слово, донася победата в живота ни. Но огромна част от този процес е нашият ум да застане в единство с Бога и Неговото слово. Ако откажем да направим това или го сметнем за маловажно, тогава няма да можем да преживеем победа.

ПРЕОБРАЗЯВАЙТЕ СЕ. ЧРЕЗ ОБНОВЯВАНЕТО НА УМА СИ

И недейте се съобразява с този свят (този век) [оформен и пригоден към външните, повърхностни обичаи], но преобразявайте се (променяйте се) чрез [пълно] обновяване на ума си [чрез неговите нови идеи и неговото ново отношение], за да познаете (лично) каква е добрата, благоугодна и съвършена: Божия воля, дори това, което е добро, благоугодно и съвършено (в Неговите очи за вас). Римляни 12:2

В този пасаж апостол Павел ни казва, че ако искаме да видим Божията добра и съвършена воля, изявена в живота ни, можем, но само ако обновяваме ума си. В каква посока да обновяваме ума си? Към Божия начин на мислене. Чрез този процес на обновено мислене ще бъдем променени или преобразени в това, което Бог възнамерява да бъдем. Исус направи възможна тази промяна в нас чрез своята смърт и възкресение. Трансформацията става реална в живота ни чрез този процес на обновяване на ума.

Тук искам да кажа, за да избегна всяко объркване, че правилното мислене няма нищо общо със спасението. Спасението се основава единствено на пролятата кръв на Исус, на Неговата смърт на кръста и на Неговото възкресение. Много хора ще отидат на небето поради факта, че искрено са приели Исус за свой Спасител, но голям брой от същите тези хора никога няма да преживеят победоносен живот на земята или да се насладят на Божия добър план за живота им, защото не обновяват ума си според Неговото Слово.

Дълги години и аз бях една от тези хора. Бях новородена. Щях да отида в небето. Ходех на църква и следвах определена религиозна форма, но нямах никаква победа в живота си. Причината за това бе, че аз постоянно мислех за неправилните неща.

МИСЛЕТЕ ЗА ТЕЗИ НЕЩА

Най-после, братя, всичко, което е истинно, което е почитено, което е честно, което е прилично, което е справедливо, което е чисто, което е прекрасно и мило, което е любезно и привлекателно и добро, ако има нещо добродетелно и превъзходно, и ако има нещо похвално, за това мислете, това отчитайте, това обмисляйте [съсредоточете вниманието и мислите си върху тези неща]. Филипяни 4:8

Библията дава доста подробни инструкции за нещата, за които трябва да мислим. Предполагам, че от цитираните пасажии ясно виждате, че сме длъжни да мислим за добрите неща, за това, което ни изгражда без да ни събаря.

Нашите мисли определено влияят на отношението ни, както и на настроението ни. Всяко нещо, което Господ казва, е за наше добро. Той най-добре знае какво ще ни направи щастливи и какво нещастни. Когато човешкият ум е изпълнен с неправилни

мисли, тогава човек е отчаян, а от личен опит знам, че когато някой е отчаян и нещастен, в крайна сметка той довежда и хората около себе си до същото състояние.

Трябва редовно да преглеждате своите мисли и поведение и да си задавате въпроса: „За какво си мисля напоследък?“ Отделяйте време, в което да изследвате мисловния си живот.

Да обмисляш това, за което по принцип си мислиш е от изключителна важност, защото Сатана се опитва да измами хората, като ги накара да смятат, че причината за тяхното нещастие или проблеми е всяко друго нещо, но не и реалната причина. Той иска те да си мислят, че са отчаяни поради това, което се случва около тях (техните обстоятелства), като нещастieto всъщност идва от това, което се случва вътре в тях (техният начин на мислене).

С години аз смятах, че съм нещастна поради това, което другите ми причиняват или не правят за мен. Винях децата си и съпруга си за състоянието си. Смятах, че ако те са по-чувствителни към моите нужди, ако бяха по-различни, ако ми помагаша повече у дома, тогава Щях да съм щастлива. И така година след година. Накрая се сблъсках с истината. Нито едно от тези неща не можеше да ме направи нещастна, ако аз избях да имам правилно отношение. Мислите ми бяха тези, които ме правеха нещастна.

Отново ще кажа: Помислете си за това, за което по принцип мислите. Може би ще разпознаете своите проблеми, след което ще поемете към свободата със забързани крачки.

ЧАСТ ВТОРА

Състояния на ума

Въведение

„Защото... ние имаме ума на Христа (Месия) I Коринтяни 2:16

В какво състояние е твоят ум? Забелязал ли си как умът ти се променя? Понякога си тих и спокоен, а друг път разтревожен и обезпокоен. Взимаш решение и си напълно непоколебим, но не след дълго в ума си чувстваш объркване за това решение- ние, за което не много отдавна си бил съвсем сигурен и убеден.

В моя живот е имало моменти, когато съм се чувствала точно така. Понякога имах сили да вярвам на Бога без всякакво колебание, а друг път неверие и съмнение ме преследваха безмилостно.

Тъй като умът ми изглеждаше способен да изпада в толкова много състояния, аз започнах да се чудя кога да го смятам за нормален. Искях да знам какво означава да имаш нормален ум, за да мога да разпознавам ненормалното и да се справям с него веднага, щом го усетя да се промъква към моя ум.

За вярващия например, не е нормално да има критичен, осъдителен и подозрителен ум. В по-голямата част от живота си аз считах това състояние на моя ум за нормално, макар да не беше така. Аз бях свикнала с това и макар начинът ми на мислене да беше неправилен и да предизвикваше множество проблеми в живота ми, аз не осъзнавах, че нещо не е наред с моите мисли.

Изобщо не знаех, че има какво да направя, за да променя своя мисловен живот. Бях вярваща от години, но никога не бях чувала поучения за начина на мислене или за правилното състояние, в което трябва да се намира умът на един вярващ човек.

Умът ни не се новоражда, когато духът ни се новороди. Той трябва да се обновява (Римляни 12:2). Както вече казах, обновяването на ума е процес, за който е нужно време. Не се обезсърчавайте, макар да разберете от следващата част на книгата,

че вашият ум е в състояние, което не е нормално за някой, който изповядва Христос за свой Спасител. Разпознаването на проблема е първата крачка към възстановяването.

В моята ситуация аз започнах да ставам по-отговорна и сериозна в своето взаимоотношение с Господа преди няколко години, и тогава Той започна да ми открива, че по-голямата част от проблемите ми се дължаха на мислите, които преобладаваха в ума ми. Умът ми бе в пълен безпорядък! Съмнявам се изобщо дали някога е бил в състоянието, в което трябваше да бъде, а ако е бил, то това е било съвсем за кратко.

Бях смазана, когато започнах да виждам колко погрешно е мисленето, към което бях буквално пристрастена. Опитвах се да прогоня неправилните мисли, но те се връщаха веднага в ума ми. Малко по малко настана свобода и дойде освобождение.

Сатана агресивно се бори против обновяването на ума ви. Затова е жизнено важно да постоите, без да се предавате, да се молите и да изучавате Словото в тази насока, докато спечелите пълна победа.

Кога твоят ум е в нормално състояние? Трябва ли да блуждае във всички посоки, или трябва да е способен да бъде съсредоточен и фокусиран върху това, което правиш? Трябва ли да си объркан и несигурен или трябва да си уверен и спокоен за посоката, която да поемеш в живота? Трябва ли умът ти да е изпълнен с неверие и съмнение, трябва ли да се тревожиш и безпокоиш, тормозен от различни страхове? Не е ли привилегия на Божиите деца да предоставят всичките си грижи на Господа (I Петрово 5:7)?

Божие слово ни учи, че ние имаме Христовия ум. Какво мислите е било в Неговия ум, когато Той е бил на земята - не само като Божи син, но и като Човешки син?

С молитва продължете да четете следващата част от книгата Бойното поле на ума. Вярвам, че очите ви ще се отворят за това, което е нормалното и съответно не е нормалното състояние за ума на един последовател на Христос, решен да живее победоносно.

Глава 8 Кога е нормален умът ми?

Защото кой човек схваща (знае и разбира) какво преминава през ума на човека, освен духът на човека, който е в него? Така и никой не разпознава (не може да знае и да схване) мислите на Бога, освен Божият Дух. I Коринтяни 2:11

Когато човек приеме Христос за свой личен Спасител, Святият Дух идва да обитава в него. Библията ни казва, че Святият Дух познава Божия ум. Точно както човешкият дух е единственият, който Забелязвате ли как Павел се моли ти и аз да придобием мъдрост чрез просветяването на „очите на сърцето ни“. Въз основата на нещата, които съм изучавала, аз сравнявам „очите на сърцето“ с ума.

В какво състояние трябва да бъде умът ни като християни? С други думи какво е нормалното състояние на ума на един вярващ? За да можем да дадем отговор на този въпрос, трябва да видим какви са различните функции на ума и на духа.

Според Божието Слово умът и духът си взаимодействат. Това аз наричам принципът на „ума в подкрепа на духа“.

За да разберем по-добре този принцип, нека погледнем как действа той в живота на вярващия.

ПРИНЦИПЪТ НА УМА ВЪВ ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДУХА

„[Защото непрекъснато се моля] дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение [прозрение на мистериите и тайните], за да Го познаете [дълбоко и интимно] и да преизпълни със светлина очите на сърцето ви, за да познаете каква е надеждата, към която ви призовава, и колко богато е Неговото славно наследство между светиите (заделените за Него)." Ефесяни 1:17, 18
Както духа на човека познава мислите на човека, така и Божият Дух е Единственият, Който познава ума на Бога.

Тъй като Святия Дух обитава вътре в нас, а Той познава ума на Бога, една от Неговите цели е да ни изявява Божията мъдрост и откровение. Мъдростта и откровението са вложени в духа ни и след това той просветява очите на сърцето ни, което е нашият ум. Святия Дух върши това, за да можем да разберем на практика духовното служение, което приемаме.

НОРМАЛЕН ИЛИ НЕНОРМАЛЕН?

Като вярващи ние сме както духовни, така и реални и естествени същества. Естественото не винаги разбира духовното. Ето защо е от жизнена необходимост нашият ум да се просветлява за това, което се случва в духа ни. Святия Дух желае да ни просвети, но умът често пропуска това, което духът се опитва да му открие, защото е твърде зает. Един твърде ангажиран ум не е нормален. Нормален е тогава, когато е спокоен - не празен и нищо не помнеш, а спокоен.

Умът не бива да бъде изпълнен с обяснения, тревоги, безпокойства, страх и други подобни. Той трябва да е спокоен, тих и ведър. По-нататък в книгата ще разгледаме няколко неестествени състояния на ума, които вероятно бихте могли да разпознаете като често състояние на собствения си ум.

Важно е да разберете, че умът трябва да се пази в „нормалното" състояние, което е описано в тази глава. Сравнете го с обикновеното състояние на ума си и ще видите защо толкова рядко получаваме озарение от Святия Дух и през повечето време се чувстваме изпразнени, лишени от всяка мъдрост и откровение.

Помнете, че Святия Дух се стреми да озарява ума на вярващия. Святия Дух дава информация от Бог на духа на човека и само ако умът си взаимодейства с духа, тогава е възможно човек да ходи в божествена мъдрост и откровение. Но ако човешкият ум е твърде ангажиран, той ще пропусне това, което Бог се опитва да му открие чрез духа му.

КРОТЪК. ТИХ И ТЪНЪК ГЛАС

И Господ му каза: Излез и застани на планината пред Господа. И ето, Господ мина и голям, силен вятър цепеше планините и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не бе във вятъра; а след вятъра- земетръс; но Господ не бе в .-земетръса; и след земетръса - огън, но Господ не бе в огъня; а след огъня - кротък, тих и тънък глас. 3 Царе 19:11, 12

Дълги години се молах за откровение, исках от Бог да ми изяви неща чрез Святия Си Дух, който живее вътре в мен. Знаех, че това е духовна молба. Вярвах в написаното в Божието Слово и се чувствах съвсем сигурна, че щом исках, щях да получа. Въпреки това през по-голямата част от времето се чувствах като „духовен тъпак", както се изразявам аз. Тогава научих, че не приемах много от това, което Святия Дух се опитва да ми покаже, просто защото моят ум бе толкова буен и препускащ във всевъзможни посоки, че аз на практика пропусках предоставяната ми информация.

Представете си, че двама души са заедно в една и съща стая. Единият се опитва да прошепне някаква тайна на другия. Ако стаята е изпълнена със силен шум, макар да е предавано определено послание, този който очаква да го чуе, ще го пропусне, защото стаята е твърде шумна и той не може да го чуе. Ако той не бъде достатъчно внимателен, няма да разбере, че някой му говори.

Така е и в общуването между Божия Дух и нашия дух. Святият Дух е нежен. В повечето случаи Той ни говори така, както говори на пророка от цитирания пасаж - в „кротък, тих и тънък глас“. Ето защо за нас е от изключителна важност да се научим да стоим в състояние на способност да слушаме Неговия глас.

ДУХЪТ И УМЪТ

Тогава, какво? Ще се моля с духа си [чрез Святия Дух, който е вътре в мен], но ще се моля [интелигентно] и с ума си и разума си. I Коринтяни 14:15

Може би най-добрият начин, по който да се обясни този принцип на „ума в подкрепа на духа“, е чрез молитвата. В този стих апостол Павел казва, че се моли и с духа си, и с ума си.

Аз добре разбирам за какво говори Павел, защото и аз правя същото. Доста често се моля в духа на непознат език и след това започвам да се моля за конкретно нещо на своя роден език. Вярвам, че по този начин умът подпомага и подкрепя духа. Те си взаимодействат, за да придобия знание и мъдрост от Бога по разбираем за мен начин.

Същото работи и в обратна посока. Има моменти, когато духът ме нуди да се моля и затова се предоставям на Бог в молитва. Ако не чувствам конкретен подтик в духа си, просто започвам да се моля, водена от своя разум. Моля се за проблеми и ситуации, с които съм запозната. Понякога такива молитви изглеждат наистина скучни, без никаква помощ от духа. Понякога ми е трудно да се моля така, затова правя нещо, което вече добре знам.

Продължавам по същия начин, докато Святият Дух вътре в мен не ми посочи нещо конкретно. Когато това стане, знам, че съм поела в правилната посока и се моля за нещо, за което Той иска да се моля, а не нещо, за което аз се опитвам да се моля. По този начин умът ми и духът ми си взаимодействат, като си помагат един на друг, за да постигнат Божията воля.

ГОВОРЕНЕ НА НЕПОЗНАТ ЕЗИК И ТЪЛКУВАНЕ

Затова, който говори на [непознат] език, трябва да се моли 1 за [силата] и да тълкува и обяснява това, което казва. Защото ако се моля на [непознат] език, духът ми [чрез Святия Дух вътре в мен] се моли, а умът ми не е продуктивен [не дава плод и на никого не е от полза]. I Коринтяни 14:13, 14

Друг пример за начина, по който духът и умът си взаимодействат, е дарбата говорене на езици, която върви успоредно с дарбата да се тълкуват.

Когато говоря на езици, моят ум не дава плод до тогава, докато Бог не даде на мен или на някой друг разбиране за това, което казвам. Едва тогава моят ум става плодоносен.

Не забравяйте, че дарбите не са говорене на езици и превод на езици. Преводът е буквално словесно изговаряне на посланието, докато при тълкуването един човек дава обяснение на това, което е казал някой друг, но в собствения си стил, изявено чрез неговата конкретна персоналност.

Нека ви дам пример: Сестра Смит може да се изправи в църква и да изрече послание на непознат език. Нито тя, нито някой друг знае какво казва, защото посланието идва от нейния дух. Бог може да ми даде способност да разбера какво е посланието, но в по-общ смисъл. Когато с вяра започна да тълкувам изговореното, аз

правя посланието понятно на всички. Но то идва чрез мен и чрез моя уникален начин на изразяване.

Да се молиш в духа (на непознат език) и да тълкуваш (този непознат език) е един удивителен начин, по който да разберем принципа на „ума в подкрепа на духа“. Духът говори нещо, а умът го осъзнава и разбира.

Помислете за това - ако сестра Смит говори на непознат език и Бог търси някой, който да даде тълкувание, Той ще ме подмине, ако моят ум е твърде зает и ангажиран, за да Го послуша. Дори и да се опита да даде тълкуванието на мен, аз няма да мога да го приема.

Когато бях съвсем млада в Господа и изучавах духовните дарби, аз се молех най-вече на езици. След като премина доста време, започнах да се отегчавам от молитвения си живот. Когато започнах да говоря на Господа за това, Той ми показа, че моето отегчение произлиза от там, че не разбирах за какво точно се молех. Макар да знам, че не е необходимо винаги да имам разбиране за нещата, които казвам, когато се моля в духа, аз съм разбрала, че този вид молитва е неуравновесена и крайна, а и не съвсем плодородна, ако никога не получавам яснота за нещата, за които се моля.

СПОКОЕН. БУДЕН УМ

Ще опазиш и държиш в съвършен и постоянен мир този, чиито ум [и в своите наклонности и в своя характер] престоива • в Теб, защото на Тебе се посвещава, на Тебе се обляга и на Тебе се надява с увереност. Исая 26:3

Надявам се от посочените примери ясно да видите, че умът ни и духът ни определено си взаимодействат. Ето защо е от изключителна важност умът ни да се поддържа в нормално състояние. В противен случай той не би могъл да подкрепя духа ни.

Сатана е запознат с този факт и затова се опитва да атакува ума ни и да разпали война на бойното поле на нашия ум. Той се стреми да претовари и преумори ума ти, като го изпълва с най-различни неправилни мисли, за да не бъде свободен и достъпен за Святия Дух, Който да работи у теб чрез твоя дух.

Умът трябва да е спокоен. Както ни казва пророк Исая, когато умът е насочен към правилните неща, той ще бъде изпълнен с мир.

В същото време умът трябва да е бдителен. Това става невъзможно, когато той е претоварен с неща, които не е предназначен да носи.

Помисли за това: доколко твоят ум е нормален?

Глава 9

Блуждаещ, чудещ се ум

В предходната глава посочихме, че когато умът е твърде ангажиран, той не е нормален. Друго неестествено състояние на ума е той да блуждае във всички посоки. Неспособността да се концентрираш е белег на умствена атака от страна на дявола.

„Затова, препашете интимните помисли на ума си..." I Петрово 1:13

Много хора са прекарвали години, в които са оставяли умовете си да блуждаят, защото не са прилагали никакви принципи на дисциплина в мисловния си живот.

Често пъти хората, които не могат да се концентрират, смятат, че имат умствена недостатъчност. Но неспособността да се съсредоточиш може да е в резултат на години, в които умът е оставен да блуждае и да прави каквото си иска и когато си поиска. Липсата на концентриране може да е причинена и от липса на витамини. Някои

витамини от група В подсилват способността да се концентрираш, затова ако не можеш да се съсредоточиш, обърни внимание на храната, която поемаш.

Изключителното изтощение също влияе на способността за концентрация. Забелязала съм, че когато съм много изморена, тогава сатана се опитва да атакува ума ми, защото знае, че в такива моменти е по-трудно да му се възпротивя. Дяволът иска да си мислим, че сме умствено изостанали, за да не се опитваме да приемаме каквото и да било и да му създаваме неприятности по този начин. Той иска пасивно да приемаме всяка една лъжа, Която ни казва.

Една от дъщерите ни в детските си години имаше трудности в съсредоточаването. Четенето ѝ се отдаваше трудно, защото концентрирането и разбирането вървят ръка за ръка. Много деца, а дори и не разбират това, което четат. Очите им буквално скачат по думите на страниците без умовете им изобщо да схващат това което четат.

Много пъти недостатъчното разбиране е резултат от недостатъчното концентриране. Знам това от личен опит. Мога да прочета цяла глава от дадена книга или от Библията и изведнъж разбирам че не съм разбрала нищо от това, което съм прочела. Ако се върна и отново го прочета, всичко ми изглежда ново и непознато, защото макар очите ми да преглеждат бегло написаното на страниците, умът ми блуждае на съвсем друго място. И тъй като не съм била съсредоточена в това, което правя, не съм разбрала нищо от това, което съм чела.

Често пъти липсата на разбиране е причинена от липсата на внимание, което от своя страна е причинено от блуждаенето на ума ни.

БЛУЖДАЕЩ УМ

Пази ногата си [предай ума си на това, което правиш]... Еклисиаст 5:1

Вярвам, че фразата „пази ногата си“ означава „не губи равновесие и не се отклонявай от поетия път“. Разширеното обяснение на този израз посочва, че човек поддържа поетата посока, като пази ума си съсредоточен върху това, което прави.

Аз самата имах блуждаещ ум и трябваше да го дисциплинирам. Не беше никак лесно и понякога пак изпадам в подобно състояние. Опитвайки се да осъществя определен проект, изведнъж осъзнавам, че умът ми е на друго място и мисли „за нещо, което няма нищо общо с това, което правя в този момент. Все още не съм достигнала до състояние на абсолютно съсредоточаване, но поне знам колко е важно да не позволявам на ума си да поема накъдето си иска и когато си иска.

Речникът на Уебстър обяснява думата блужда като: „1. Върви без цел и посока: скитам. 2. Заобикалям по непряк път с несигурна стъпка: шляя се. 3. Придвижвам се по несигурен курс и с нестабилни стъпки: отклонявам се... 4. Мисля и се изразявам неясно.

Ако и вие сте като мен, може би седите по време на служба и очаквате проповедта, наслаждавате се на думите на проповедника и сте благословени от словото, когато изведнъж умът ви започва да блуждае. Не след дълго се „съвземате“ само за да откриете, че не помните нищо от това, което е било казано. Макар тялото да е било на църква) умът е ходил на пазар, обикалял е магазините или е приготвял вечеря у дома в кухнята.

Помнете, че в духовното воюване умът е бойното поле. Точно там атакува врагът. Той добре знае, че макар един човек да посещава църква, ако не може да съсредоточи ума си върху това, което се говори, нищо не го ползва. Дяволът също знае, че човек не може да се дисциплинира да осъществи докрай даден проект, ако не може първо да дисциплинира ума си и да го съсредоточи върху това, което прави.

Феноменът блуждаещ ум се проявява и по време на обикновен разговор. Понякога моят съпруг, Дейвид, ми говори и аз слушам за известно време, когато изведнъж осъзнавам, че не съм чула нищо от това, което той ми казва. Защо? Защото съм позволила на ума си да блуждае и да поеме друга посока на мислене. С тяло съм там и изглежда, че слушам, но умът ми нищо не е чул.

Дълги години се преструвах, че съм чула всичко, което Дейв ми казва. Днес обаче при подобни случаи просто казвам: „Скъпи, били ми повторил това, което каза? Оставих ума си да блуждае и се замислих за нещо друго, без да чуя и дума от това, което каза.

По този начин поне си признавам за проблема. Да се конфронтираш с проблема е първата крачка към постигането на победата!

За себе си съм взела решение, че щом дяволът си прави труда да атакува моят ум, то тогава има нещо важно, което аз трябва да чуя. Един от начините, по които можем да се сражаваме срещу врага тази област, е като се възползваме от касетите с проповеди, които са на разположение в църквите. Ако все още не сте се научили как да Дисциплинирате ума си, тогава започнете да си купувате касети всяка седмица и да ги слушате толкова пъти, колкото са необходими за ума ви, за да запомни посланието, което чува.

Дяволът ще се предаде само тогава, когато види, че ти да се поддадеш.

Не забравяй, че Сатана се опитва да те накара да смяташ че си умствено изостанал, че нещо не е наред с твоя ум. Но истината е че трябва да започнете да дисциплинирате ума си. Не го оставяй да блуждае във всички посоки и да прави каквото му скимне. Още днес започни да „пазиш ногата си“, да фокусираш ума си върху това, което правиш. Известно време ще трябва да се упражняваш Отказването от старите навици и създаването на нови винаги отнема време, но си струва.

УЧУДВАЩ СЕ УМ

Истина ви казвам: Който рече на тази планина: Вдигни се и хвърли се в морето и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова което казва се сбъдва, то ще стане.

Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте (доверете се и бъдете уверени), че сте го получили, и ще ви се сбъдне. Марк 11:23, 24

Исправена пред едно или друго предизвикателство, аз започнах да се чувам как все по често използвам фразата Чудя се". Например:

Чудя се какво ли ще е времето утре?"

Чудя се какво да облека на празненството."

Чудя се какви ли ще са оценките в бележника на Дани (нашия син)?"

Чудя се колко човека ще дойдат на семинара." Както

Едно от значенията на думата чудя се, учудвам се, което написано в речника, е „чувство на изненада или съмнение" и „да бъде изпълнен с любопитство и съмнение".

Разбрала съм, че за мен е доста по-добре да направя нещо но вместо да се чудя за всяко мое предположение. Вместо да се ЧУДЯ какви оценки ще изкара Дани, аз мога да вярвам, че той ще се справи отлично. Вместо да се чудя какво да облека на тържеството, мога просто да реша какво да си сложа. Вместо да се чудя какво ще е времето или колко човека ще посетят моя семинар, мога да предоставя нещата в ръцете на Господа и да Му се доверя, всичко ще съдейства за мое добро, независимо какво ще се случи.

Чуденето оставя човек в състояние на нерешителност, а нерешителността предизвиква объркване. Чуденето, нерешителността и объркването пречат на личността да приеме от Бога чрез вяра отговора на своята молитва или нужда.

Забележете, че Марк в 11:23, 24 Исус не казва: „Каквото и да поискате в молитва, чудете се дали ще го получите.“ Вместо това Той казва: „Каквото и да поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.“

Като християни, като вярващи трябва да вярваме без да се съмняваме!

Глава 10 Объркан ум

Открила съм, че блуждаенето и объркването са свързани. Колебанието и неувереността, за разлика от решимостта и конкретността, могат и водят до съмнение и смут.

Яков 1:5-8 е отличен стих, който ни помага да разберем как да преодолеем колебанието, съмнението и объркването и как да получим това, от което се нуждаем от Бога. За мен „човекът с раздвоен ум“ (в един от преводите на Библията - е двоумящ се или с двоен ум) е образ на смут и объркване, защото той непрекъснато се тласка ту напред, ту назад, без да е способен да вземе каквото и да било решение. В момента, в който реши, че вече е взел някакво решение, отново идва съмнението, неверието, объркването, за да го накарат отново да започне да се колебае и двоуми. Такъв човек е несигурен за всичко.

Доста време от живота си съм живяла по този начин, без да осъзнавам, че дяволът бе започнал война против мене, а бойното поле, на което се водеше тази война, бе моят ум. Бях напълно обърквана за всичко, без да Разбирам защо.

ТЪРСЕНЕТО НА ОБЯСНЕНИЯ ВОДИ ОБЪРКВАНЕ И СМУТ

— Маловерци, защо разисквате помежду си?... Матей 16:8

„Но ако на някой от вас не достига мъдрост, нека иска от щедрия Бог, [Който дава] изобилно без да се скъпи и без да укорява и да обвинява, и ще му се даде. Но нека иска с вяра, без да се съмнява ни най-малко (колебае в несигурност). Защото, който се съмнява (колебае и е неуверен), прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. Такъв човек да не си мисли, че ще получи нещо[което поиска] от Господа, понеже е с раздвоен ум, (колеблив, съмняващ се, неустановен), непостоянен и не може да му се има доверие и е несигурен за нищо [за което мисли, чувства или решава].“
Яков 1:5-8

Досега говорихме за блуждаенето на ума, а в следващата глава ще говорим повече за съмнението, но сега искам да обсъдим по обстойно объркването.

Голям процент от Божиите хора определено са объркани. Защото Както видяхме, една от причините е блуждаенето на ума. Друга е търсенето на обяснения. Част от обяснението, което речникът дава на съществителното разискване е „скрит факт или мотив, който подсигуриява логично обяснение на дадено явление или предпоставка“, а обяснението на глагола, произхождащ от него, е: да използваш способностите на разума; да мислиш логично“.

Простото обяснение на разсъждаването е следното - човек да се опитва да отгатне защо се случва дадено нещо или каква е причината стояща зад станалото. Размишлението, търсенето на причините кара ума ни да се върти около една и съща ситуация, въпрос или събитие в опит да се разберат всичките му заплетени съставни части. Ние търсим обяснения, когато разчленяваме дадено изказване или поучение, за да видим дали то е логично, и отхвърляме всяка част от него, която не приемаме за разумна.

Сатана често проваля Божията воля за живота ни точно чрез нашата логика. Господ може да ни води да извършим определено нещо, но ако то не е логично, сме склонни да го пренебрегнем. Онова, което води човек да направи, не винаги има логичен смисъл и обяснение в ума ни.

НЕ ТЪРСИ ОБЯСНЕНИЕ В УМА СИ. ПРОСТО СЕ ПОДЧИНИ В ДУХА

Но естественият човек не възприема това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже , то се изпитва духовно. I Коринтяни 2:14

Това е едно практично и лично обяснение, което се надявам да изясни и донесе повече разбиране на това как търсенето на обяснение в ума е противоположно на покорството в духа.

Една сутрин, докато се подготвях да отида и да служа на едно ежеседмично събиране близо до моя роден град, започнах Да се моля за жената, която води помощното ни служение там и колко Посветена бе тя. В мен се надигна желание да направя нещо да я благословя по някакъв начин.

Татко, Рут Ан е такова благословение за нас. През всичките " години е служила така посветено" - молих се аз. „Какво да направя, за да я благословя?"

Погледът ми веднага се насочи към една червена рокля, която тъкмо бях купила, и вътре в себе си знаех, че Господ ме подтиква да подаря тази рокля на Рут Ан. Бях я купила преди три месеца, но никога не я бях обличала. Всъщност, тя беше все още опакована, така както я донесох от магазина. Много я харесвах, но всеки път, когато си помислех да я облека, незнайно защо изгубвах желание да я сложа.

Както вече ви казах, в момента, в който погледът ми се насочи към тази рокля, аз знаех, че трябва да я дам на Рут Ан. Истината обаче беше, че изобщо нямах желание да ѝ подаря тази рокля, ето защо незабавно започнах да разисквам в ума си защо Бог не може да ме кара да направя подобно нещо. Повтарях си как току що съм я купила, колко е скъпа, как изобщо не съм я обличала и дори съм си купила сребърни обеци с червени камъни, които най-подхождат! Ако бях накарала плътския си ум да замълчи и ако бях останала чувствителна към Святия Дух в духа си, всичко щеше да бъде наред, но ние хората имаме способността да залъгваме себе си чрез своите разсъждения и разисквания, когато всъщност не искаме да се покорим на това, което Бог ни казва. Само след няколко минути вече бях забравила всичко и продължавах да си върша своите неща истината беше, че не исках да дам тази рокля, защото беше съвсем нова и аз много я харесвах. Моят ум ме убеди, че желанието, което изпитах, не може да е дошло от Бога, но напротив, дяволът се е пожелал да ми вземе нещо, което аз много харесвам. След няколко седмици отново се подготвях за подобно събиране в същия район и както по-рано, така и сега името на Рут Ан изникна в съзнанието ми. Започнах да се моля за нея. Отново повторих същата сцена, отново се молих: „Господи, ти знаеш какво благословение е Рут Ан за нас, как мога да я благословя?" Веднага си спомних за червената рокля и цялата случка, която се случи няколко седмици по-рано. Сърцето ми се сви, защото аз напълно и твърде бързо бях забравила какво се беше случило тогава.

Този път нямаше измъкване. Аз или трябваше да призная Бог ме води да го направя и просто да се покоря, или да кажа: „Знам какво ми говориш Боже, но аз няма да го направя." Твърде много обичам Господ, за да не Му се покоря явно и съзнателно и затова само започнах да Му говоря за червената рокля.

Само за няколко минути осъзнах, че още първия път съм се отклонила от Божията воля чрез разумните си аргументи защо да не се покоря, което ми беше отнело само един миг. Аз си мислех, че не е възможно да ми е говорил Бог, защото роклята бе съвсем нова. Но Библията не ни казва да даваме само стари неща! За мен е по-голяма

жертва да дам тази дреха, защото тя беше нова, но в същото време щеше да бъде и по-голямо благословение за Рут Ан.

Щом отворих сърцето си за Бога, Той започна да ми показва, че тази рокля бе предназначена за нея и аз от самото начало я бях купила за нея. По тази причина никога нямаше да мога да я облека. Господ през цялото време е искал да ме употреби като Свой съд, за да благослови Рут Ан. Аз обаче имах друга идея за тази рокля и докато не се отказах от своите намерения, не можех да бъда водена от Святия Дух..

Този малък инцидент ме научи на много неща. Осъзнаването на факта, че нашият ум твърде бързо може да ни подведе и че разумните ни аргументи могат да ни отклонят от Божията воля, ме провокира към „почтителен“ страх от търсенето на разумно обяснение.

Както вече прочетохме в I Коринтяни 2:14, естественият човек не може да осъзнае това, което става в духовния човек. Моят плътски ум (естественият човек) не разбираше как ще подари нова рокля, която не бях обличала, но духът ми (духовният човек) имаше ясна представа.

Надявам се този пример да внесе повече яснота в това отношение и да ви помогне да се съобразявате още повече с волята на Бога

(Ако се чудите дали съм подарила тази рокля на Рут Ан направих го; и днес тя работи в нашия офис на пълно работно време и доста често облича тази червена рокля.)

БЪДИ ИЗПЪЛНИТЕЛ НА СЛОВОТО

Бъдете обаче изпълнители на Словото [покорни на посланието], а не само слушатели, да лъжете себе си [и да се предавате на измама чрез разсъжденията си, противни на Истината]. Яков 1:22

Всеки път, когато видим какво говори Словото и откажем да го изпълним, разумът се е намесил и ни е измамил да вярваме в нещо по-различно от истината. Не можем да прекарваме извънредно време, в което да се опитваме да разберем с ума си всичко, което казва Божието Слово. Ако духът вътре в нас свидетелства, можем да тръгнем и да го правим.

Аз знам, че Бог иска да му се покорявам, независимо дали така ми се иска или усещам, че трябва да направя така, или пък смятам, че е добра идея да го изпълня.

Когато Бог говори, било чрез Словото Си или на вътрешния ни човек, не бива да размишляваме и обосноваваме казаното от Него, да се питаме дали е логично това, което е казал.

Щом Бог говори, трябва да се мобилизираме, а не да се аргументираме.

ДОВЕРИ СЕ НА БОГ. А НЕ НА ЧОВЕШКИЯ РАЗУМ

Уповавай, облегни се, довери се на Господа от все сърце и ум и не разчитай на собствените си прозрения и разум. Притчи 3:5

С Други думи, не се облягай на своя разум. Разумът и аргументирането отварят врата за измамата и водят до голямо объркване. аз веднъж попитах Господа защо толкова много хора са объркани, а той ми отговори: „Кажим им да престанат да се опитват да разберат абсолютно всичко и ще спрат да бъдат смутени и объркани.“ От живота Си съм разбрала, че това наистина е така. Търсенето на мнения и смутът вървят ръка за ръка. Аз и ти можем да премисляме нещо в сърцето си, можем да издигаме пред Господа, за да видим дали Той желае да ни даде разбиране, но в момента, в който започнем да се чувстваме объркани вече сме отишли твърде далеч.

Търсенето на разумни обяснения е опасно поради множество причини, но една от тях е тази: можем да разискваме нещо и да се опитваме да го обясним логично и в

крайна сметка да си дадем обяснение, което да се окаже абсолютно неправилно, макар в ума ни да има смисъл.

Човешкият ум харесва логиката, реда и смисъла. Той приема само това, което може да разбере. Ето защо сме склонни да поставяме нещата в спретнати малки „кутийки“ в ума си, като смятаме: „Така е, защото идеално пасва на моето разпределение.“ Обаче винаги можем да намерим нещо, което в ума си да приемем и обясним съвършено, но въпреки това изобщо да не сме прави.

Апостол Павел казва в Римляни 9:1: Казвам истината в Христа, не лъжа, и съвестта ми [просветена и подтикната] от Святия Дух, свидетелства в мене. Павел знае, че постъпва правилно не защото неговият разум му подсказва че е така, а защото духът свидетелства в него.

Както вече видяхме, умът подкрепя духа. Умът и духът работят заедно, но духът е по-превъзходен и винаги трябва да се поставя преди ума.

Ако в духа си знаем, че дадено нещо не е правилно, не бива да позволяваме разумът ни да ни убеди да го направим. Ако знаем, че нещо е правилно, не бива да позволяваме на разума да ни подлъже да не го извършим.

По много въпроси Бог ни дава разбиране и отговор, но не е необходимо да разбираме всичко, за да ходим в Господа и в покорство на Неговата воля. Има моменти, в които Бог оставя големи въпросителни като инструменти в живота ни, чрез които да уголеми вярата ни. Неотговорените въпроси разпъват плътта ни. Много е трудно за човешките същества да се предадат, да спрат да търсят логично обяснение и просто да се доверят на Бога. Когато обаче постигнем това, умът ни се успокоява.

Търсенето на разумни обяснения е една от ангажиращите - лъжи които завладяват ума и му пречат да приемат слово на знание или разпознаване. Има огромна разлика между запаметено знание и знание по откровение.

За вас не знам, но аз искам Бог да ми открива нещата по такъв начин, че да знам в духа си, че това, което ми е говорено в ума, е Божията истина. Не искам да я обяснявам или да размишлявам и я се опитвам да разбера логично говореното нещо, като го повтарям потретям в ума си, докато се изтощя и объркам. Искам да имам МИР в сърцето и ума си, които идват единствено от доверяването на Бога, а не от моите човешки прозрения и разбираня.

Трябва да израстем и да достигнем мястото, където ще сме удовлетворени да познаваме Този, Който знае всичко, дори ние да не знаем.

БЪДИ ТВЪРДО РЕШЕН ДА НЕ ЗНАЕШ НИЩО ДРУГО ОСВЕН ХРИСТОС

Колкото до мен, братя, когато дойдох при вас, не дойдох да проглася свидетелството и доказателството или тайнството и тайната на Бог [относно това, което Той е направил чрез Христос за спасението на хората] с възвишени красноречиви думи или с човешка философия и мъдрост; защото бях решил да не зная нищо друго (да не познавам, да не изявявам познание за нещо друго и да не мисля за друго) между вас, освен Исус Христос (Месията) и то Него разпнат. I Коринтяни 2:1, 2

Такъв е бил подходът на Павел към знанието и разумното обяснение, и аз го разбирам и дълбоко го оценявам. Отне ми доста време, но в крайна сметка съм разбрала, че в повечето случаи, колкото по-малко знам, толкова по-щастлива съм. Понякога откриваме толкова неща по даден въпрос, че това ни прави много Нещастни.

Винаги съм била доста любознателна и любопитна. С всичко трябваше да съм наясно, за да съм доволна. Бог постепенно започна да ми показва, че моето непрекъснато търсене на логично обяснение бе причината за невероятното ми объркване и то не ми позволяваше да приемам от Бог това, което Той искаше да ми

даде. Бог ми каза: „Джойс, ти трябва да се откажеш от светското и плътско разсъждаване, ако искаш някога да започнеш да практикуваш духовно разпознаване.“

Сега осъзнавам, че обясняването на нещата ме правеше сигурна. Аз не исках да изгубя тази привидно стабилна сигурност в живота си. Исках да контролирам, а когато не разбирах и нямах отговор на нещата, усещах, че губя контрол и се ужасявах. Бях лишена от нещо. Нямах мир в своя ум и бях физически изтощена от търсенето на отговори.

Подобно неправилно умствено натоварване може да ви доведе до силна физическа преумора. То може да ви изтощи.

Бог изискваше от мен да се откажа от своите логични разсъждения и аз силно го препоръчвам на всеки един, който е пристрастен към обмислянето и търсенето на отговори. Човек може да се пристрасти към неправилни умствени натоварвания, точно както се пристрастява към наркотици, алкохол или никотин. Аз бях пристрастена към обмислянето и търсенето на разумно обяснение, а когато го предадох на Господа, започнах да проявявам симптоми на отдръпване и затваряне. Чувствах се изгубена и изплашена, защото не знаех какво точно се случва. Дори бях отегчена.

Толкова дълго време бях прекарала в размишления, че когато се отказах от това, трябваше да свикна умът ми да е в такъв покой. За известно време ми изглеждаше много скучно, но сега вече много ми харесва. Докато позволявах на ума си да тича на всички посоки в мисли за всяко нещо, сега не мога да понасям болката и усилието от търсенето на отговор и обяснения.

Внимавайте, защото когато умът ви е изпълнен с въпроси и търсене на обяснения, той не е в нормалното състояние, в което Бог е определил да бъде. Поне не за вярващия, който възнамерява да бъде победител - християнин, който е решил да спечели битката, водеща се на бойното поле, което е неговият ум.

Глава 11

Съмняващ се и невярващ ум

Обикновено говорим за неверието и съмнението като за едно и също нещо. Макар обаче да са свързани, те са две напълно но различни неща.

Тълковният речник на думите в Новия завет на Вайн дава следното обяснение на „съмнявам се“ - „да стоиш пред две възможности посоки... като проявяваш несигурност, коя от тях да поемеш,... отнася се за вярващи, чиято вяра е малка,... които са неспокойни и обезпокоени, в състояние на раздвоен ум, колебаещи се между надеждата и страха..."¹

Същият речник посочва, че едната от двете гръцки думи, преведени като неверие в един от преводите на Библията² (ревизираното издание на КЛІ) е „непокорство“.

Когато разгледаме тези две силни оръжия на врага, ще видим как съмнението кара човек да се колебае между две мнения, а неверието го води към непокорство.

Аз смятам, че ще е от голяма полза да разпознаем с какво точно се опитва да ни атакува дяволът. Със съмнение ли трябва да се справим или с неверие?

СЪМНЕНИЕТО

Докога ще се колебаете и двоумите между две мнения?... Ш Царе 18:21

Веднъж чух една история, която със сигурност ще внесе голяма яснота в представата ви за съмнението.

Имало човек, който бил болен, но изповядвал Божието Слово за своята ситуация, цитирал стихове свързани с изцелението и вярвал, че то ще се прояви в живота му. Докато правел това, той периодично бил атакуван от мисли на съмнение.

След като преминал през много трудно време, този човек започнал да се обезсърчава, но тогава Бог отворил очите му, за да види реалността на духовния свят. Това видял той: един демон, който му говорил лъжи, казвал му, че той няма да бъде изцелен и че изповядваното слово няма да подейства. Освен това обаче видял как всеки път, когато изповядвал Словото, от устата му излизала светлина, подобна на меч, и демонът се отдръпвал в страх.

Когато Бог му показал това видение, човекът разбрал защо е толкова важно да продължава да изповядва Словото. Той разпознал също, че има вяра, поради която демонът го атакувал с неверие.

Съмнението не е нещо, което Бог поставя в нас. Библията казва, че Бог дава на всеки един от нас мярка на вяра (Римляни 12:3. Бог е поставил вяра в сърцата ни, но дяволът се опитва да обезсили вярата, като ни атакува със съмнения.

Съмнението идва под формата на мисли, които са противоположни на Божието Слово. Ето защо за нас е от изключителна важност да познаваме Бог и Неговото Слово. Единствено когато го познаваме, можем да разпознаем кога дяволът ни лъже. Имайте пред вид, че той ни лъже, за да открадне по този начин онова, което Исус е откупил за нас чрез смъртта Си и възкресението Си.

СЪМНЕНИЕ И НЕВЕРИЕ

[Авраам, за когото естествената причина за] надежда беше умряла, се надяваше във вяра, че ще стане отец на много народи според обещаното му: Толкова [безбройно} ще бъде потомството ти.

Той не отслабна във вярата, когато си даваше сметка за [пълната] немощ на собственото си тяло, което беше като мъртво, понеже бе на около сто години, както и [разбираше] безплодието на Сарината [замъртъвяла] утроба.

Никакво неверие или недоверие не го накараха да се поклати относно (да подложи на съмнение) Божието обещание, но се укрепи и получи сила от вярата и отдаде хвала и слава на Бога,

напълно удовлетворен и уверен, че Бог е способен и мощен да опази своето Слово и да изпълни това, което е обещал. Римляни 4:18-21

Когато съм в битка, макар да знам какво Бог е обещал, ако съм атакувана от съмнение и неверие, аз обичам да чета и да размишлявам върху този пасаж.

Авраам е получил обещание от Бога, че Той ще му даде наследник, роден от него. Много години минавали, но в живота на Авраам и Сара не се раждало дете. Авраам продължавал да стои с вяра, доверявайки се, че това, което Бог е казал, непременно ще се случи. В своето упование той бил атакуван от мисли на съмнение, а духът на неверие го притискал към непокорство спрямо Бога.

Непокорството в подобна ситуация може да бъде просто да се предадеш и откажеш, когато Бог ти казва да продължиш. Непокорството е да пренебрегнеш гласа на Бога или това, което Той ти говори лично, а не непременно нарушаване на десетте Божии заповеди.

Авраам продължил да стои твърдо. Той не спирал да хвали Бога и да Му отдава цялата слава. Библията казва, че така той растял и укрепвал във вяра.

Когато Бог ни каже нещо или поиска да направим нещо, вярата да го приемем или изпълним идва заедно с Божието Слово. Би било смешно Бог да очаква от нас да направим определено нещо, без да ни даде способността да вярваме, че наистина можем да го направим.

Сатана знае колко опасни бихме били със сърце изпълнено с вяра, затова ни атакува със съмнение и неверие.

Проблемът не е в това, че ние нямаме вяра, а в това, че Сатана се опитва да разруши нашата вяра чрез лъжи.

Нека ви дам един пример. Той е от времето, когато получих своя призив за служение. Беше една съвсем обикновена сутрин, както всички останали, с тази разлика, че три седмици по-рано бях изпълнена със Святия Дух. Тъкмо бях изслушала първата си касета и учение от служител на име Рей Мосхолдър, наречена „Премини от другата страна“. Бях силно развълнувана в сърцето си и същевременно удивена, че някой е способен да проповядва по подобен начин в продължение на цял един час и посланието му да бъде интересно.

Докато си оправях леглото, усетих в мен да се надига силно желание да поучавам Божието Слово. После Господ ми говори: „Ти ще достигнеш до целия свят и ще поучаваш Моето Слово. Ще разпространяваш проповедите си и на аудио касети.“

Не съществуваеше естествена причина, поради която да повярвам, че Бог бе този, Който ми говори, или че изобщо бих могла някога да направя това, което си мислех, че чувам. Имах множество проблеми. Аз не представлявах „подходящия материал“, от който да се оформи един служител, но Бог избира слабите и глупавите неща от този свят, за да изобличи мъдрите. (I Коринтяни 1:27) Той гледа на сърцето на човека, а не на неговата външност. (I Царе 16:7) Ако в сърцето всичко е наред, Бог е способен да промени всичко останало. Макар да нямах реална причина да повярвам чутото, когато вътре в мен дойде това желание, аз бях изпълнена с вяра, че мога да постигна всичко, което Господ иска да направя. Когато Бог призовава, Той дава вътрешно желание, силна вяра и способността да извършим задачата. Но трябва да ви кажа, че през годините на подготовка, обучаване и чакане, дяволът редовно ме атакуваше със съмнение и неверие.

Бог поставя мечти и видения в сърцата на Своите деца. Те започват като мънички „семенца“. Точно както става с една жена, когато тя забременее, така и ние един вид „забременяваме“ с Божиите обещания. През времето на „бременността“ ни Сатана се опитва да ни атакува, за да ни накара да „абортираме“ и изхвърлим мечтите си. Едно от средствата, които той използва, е съмнението, а другото е неверието. И двете въздействат на ума.

Вярата е продукт на духа, тя е духовна сила. Врагът не желаят твоят и моят ум да достигне до единство с нашия дух. Той знае, когато Бог постави вяра в нас да постигнем дадено нещо и ние ставаме позитивни и с постоянство вярваме, че сме способни, тогава ще нанесем значителни щети на неговото царство.

НЕ СПИРАЙ ДА ХОДИШ ПО ВОДАТА!

А ладията бе вече сред езерото, далеч от сушата, блъскана и тласкана от вълните, защото вятърът беше насрещен.

А в четвъртата стража на нощта [между 3:00 и 6:00 сутрин-та] Той дойде към тях, като вървеше по езерото.

И учениците, като Го видяха ходещ по езерото, се ужасиха и казаха, че е призрак и от страх извикаха.

А Исус веднага им проговори, казвайки: Дерзайте! Аз съм; не бойте се!

И Петър в отговор Му рече: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата.

А Той рече: Ела. И Петър слезе от ладията и тръгна по водата да иде при Исуса.

Но като почувства и осъзна колко силен е вятърът, той се уплаши и започна да потъва; тогава завика към Господа: Господи, спаси ме [от смъртта]!

И Исус веднага протегна ръка, хвана го и му рече: Мало-верецо, защо се усъмни?

И като влязоха в ладията, вятърът утихна. Матей 14:24-32

Искам да подчертая последния стих, за да насоча вниманието ви към позициите, които врагът се опитва да заеме в този пасаж. Петър излязъл по заповед на Господа, за да направи нещо, което Дотогава никой не е правил. Всъщност никой освен Исус не бил ходил по вода. За това се иска вяра!

Петър допуснал голяма грешка - той твърде дълго гледал назад И се Уплашил-Съмнението и неверието го притискали и той станал да потъва. Тогава извикал към Исус, за да го спаси, и Той естествено го направил. Забележете обаче, че бурята утихнала [Петър влязъл обратно в лодката]

Помните ли в Римляни 4:18-21 как Авраам не се поколебал нито за миг, макар да виждал невъзможността на своята ситуация? Авраам осъзнавал своето състояние, но за разлика от Петър, той не мислел, нито говорел за това. Аз и ти можем да сме наясно със своите ситуации и въпреки това съвсем съзнателно да насочим ума си към нещо, което да изгражда и назидава нашата вяра.

Ето защо Авраам се заел да отдава хвала и слава на Бога. Ние прославяме Бога когато продължаваме да правим това, което е правилно, независимо от това колко противоречиви са обстоятелствата в които се намираме. Ефесяни 6:14 ни учи да затегнем колана на истината когато сме в духовно воюване.

Когато дойде буря в живота ти, заеми твърда позиция, не губи смелост и вземи непоколебимо решение да стоиш вън от лодката! Много често бурята утихва веднага, щом пропълизиш до мястото на сигурност и безопасност.

Дяволът изпраща бури в живота ти, за да те изплаши. Във време на буря помни, че твоят ум е бойното поле. Затова не взимай никакви решения въз основа на твоите мисли или чувства, но изпитай с духа си как всъщност стоят нещата. Когато направиш това, ти отново ще откриеш видението, което Бог ти е дал от самото начало.

НИКАКВО КОЛЕБАНИЕ НЕ НИ Е ПОЗВОЛЕНО!

Но ако на някой от вас не достига мъдрост, нека иска от щедрия Бог, [Който дава] изобилно без да се скъпи и без да укорява и да обвинява, и ще му се даде.

Но нека иска с вяра, без да се съмнява ни най-малко (колебае в несигурност). Защото, който се съмнява (колебае и е неуверен), прилича на морски вълни, които се тласкат и (блъскат от ветровете).

Такъв човек да не си мисли, че ще получи нещо [което поиска] от Господа, Яков 1:5-7

Моят пастир, Рик Шелтън, разказваше колко объркан се чувствал, когато се опитвал да вземе решение какво да прави с живота си след като завършил библейски колеж. Бог поставил в него силно желание да се върне обратно в Сейнт Луис, щата Мисури и да основе там църква, което и той самият много искал. Когато обаче дошло времето да тръгне, имал само петдесет долара в джоба си, съпруга, едно детенце и друго, което скоро щяло да се роди. Очевидно обстоятелствата не били най-добрите за него.

Докато мислел какво да направи и опитвайки се да вземе някакво решение, той получил предложения от две места за добра работа в големи църкви. Заплатите, които предлагали, били доста високи. Възможностите за служене там били доста атрактивни, ако не за друго, то поне заради честта да работи за която и да е от двете църкви. Колкото по-дълго обмислял, толкова по-объркан и смутен ставал. (Не ви ли звучи така, сякаш господин Съмнение се бе отбил при него?)

В един определен момент той знаел точно какво иска да прави, но след това вече се колебаел между две мнения. Обстоятелствата за връщане в Сейнт Луис не били така благоприятни, както поемането на който и да било пост от другите две предложения, но за никое от тях той не намирал мир. В крайна сметка потърсил съвета на единия от пастирите, който му предложил работа, и той мъдро му отговорил: „Отиди някъде, усамоти се и чакай, без да гледаш на обстоятелствата. Погледни дълбоко в сърцето си, виж какво има там и това направи!“

Когато последвал съвета на този пастир, доста бързо разпознал, че в сърцето му било желанието да основе църква с Сейнт Луис. Представа нямал как ще го постигне с това, с което разполагал, но се покорил и резултатът бил чудесен.

Днес Рик Шелтън е основател и главен пастир на Християнски Център Живот в Сейнт Луис, щата Мисури. Църквата наброява приблизително три хиляди души и изпраща мисионери по целия свят. Хиляди човешки живота са били променени и благословени чрез служението на църквата през годините. Аз самата съм била помощник пастир там в продължение на пет години и там се роди моето служение „Живот в Божието Слово“. Помислете само колко много би постигнал дяволът чрез неверието и съмнението, ако Рик Шелтън бе избрал да послуша ума си вместо сърцето си.

СЪМНЕНИЕТО Е ТВОЙ ИЗБОР

А на сутринта, когато се връщаше в града, огладня.

И като видя една смокиня край пътя, дойде при нея, но не намери нищо друго освен листа на нея [а знаеше, че при смокините плодовете излизат едновременно с листата]. И Той ѝ рече: от сега нататък да няма плод на тебе до века! И смокинята изсъхна на часа.

И учениците, като видяха това, много се учудиха и казаха: Как начаса изсъхна цялата смокиня?

И Исус им отговори: Истина ви казвам, ако имате вяра (твърдо упование и доверие) и не се усъмните, не само ще извършите стореното на смокинята, но даже ако речете на този хълм: Вдигни се и хвърли се в морето, ще стане.

И всичко, каквото и да поискате в молитва, като (наистина) вярвате, ще получите. Матей 21:18-22

Когато учениците се удивили и попитали Исус как Той е успял да унищожи смокинята само с една дума, същината, на това, което Той им казал, била: „Ако имате вяра и не се усъмните, можете да направите същото нещо, което Аз направих на смокинята - и дори по-велики неща от тези.“ (Йоан 14:12)

Вече установихме, че вярата е дар от Бога. Ето защо сме уверени, че имаме вяра (Римляни 12:3). Но съмнението е личен избор. То е тактика на дявола за воюване против нашия ум.

След като можеш сам да избираш своите мисли, когато дойде съмнението трябва да се научиш да го разпознаваш, да го отхвърляш и да продължиш да вярваш!

Изборът и решението са твой!

НЕВЕРИЕТО Е НЕПОКОРСТВО

И когато дойдоха при народа, приближи се до Него един човек, който коленичи пред Него и каза:

Господи, смили се над сина ми, защото е епилептик и зле страда; понеже често пада в огъня и във водата.

И доведох го при Твоите ученици; но те не можах да го изцелят.

Исус в отговор рече: О, роде невярващ и извратен, докога ще бъда с вас? Докога ще ви търпя? Доведете го тука при Мене.

И Исус смърти беса, и той излезе из него; и момчето оздравя от същия час.

Тогава учениците дойдоха насаме при Исус и казаха: Защо ние не можахме да го изгоним?

Той им каза: Поради вашето маловерие... Матей 17:14-20

Не забравяйте, че неверието води към непокорство.

Вероятно Исус е научил учениците си на определени неща, които да направят в подобни ситуации, и тяхното неверие ги е довело до непокорство, поради което те нямали успех.

При всички положения неверието, както съмнението, ще ни попречи да извършим онова, за което Бог ни е призовал и помазал. То също няма да ни позволи да преживеем мира, на който Той иска да се наслаждаваме, намирайки покой за душите си в Него. (Матей 11:28, 29)

СЪБОТНА ПОЧИВКА

Затова, нека се постареем и стремим усърдно да влезем в тази почивка [на Бог, да я познаем и преживеем лично], за да Не падне някой и да погине от същото това неверие и непокорство [в което изпаднаха тези в пустинята]. Евреи 4:11

Ако прочетете цялата четвърта глава от книгата Евреи, ще видите, че в нея се говори за съботната почивка, която е достъпна за Божия народ. В Стария Завет съботата била спазвана като ден за почивка. В Новия Завет тази съботна почивка е духовна почивка. Привилегия на всеки вярващ е да откаже да се тревожи или безпокои. Като вярващи аз и ти можем да влезем в Божията почивка.

Внимателното изследване на Евреи 4:11 показва, че ние никога не бихме могли да влезем в тази почивка, ако имаме неверие и съмнение, а ще ѝ се насладим единствено чрез вяра. Неверието ще ни забави и задържи в „пустинния живот“, когато Исус е подсигурил за нас постоянно място на почивка, което може да бъде населено единствено чрез вяра.

ЖИВОТ ОТ ВЯРА КЪМ ВЯРА

Защото в него се открива правдата, която е от Бога чрез вяра към вяра, както е писано: Праведният ще живее чрез вяра. Римляни 1:17

Спомням си един инцидент, който съвсем ясно обяснява тази идея. Една вечер, докато си върших домакинската работа из къщи, се чувствах много нещастна. Нямах никаква радост и в сърцето ми нямаше мир. Непрекъснато питах Господа: „Какво не е наред с мен?“ Доста често се чувствах по този начин и съвсем откровено исках да знам какъв ми бе проблемът. Опитвах се да изпълнявам всяко едно нещо, което научавах в моя път с Господа, но нещо определено не ми достигаше.

По това време извън телефонът и докато разговарях, си играех с една кутия, в която имаше картончета с написани стихове от Библията, която някой ми бе подарил. Аз не ги четях, а само ги прехвърлях в ръцете си, докато говорех. Когато разговорът свърши, си изтеглих един стих, защото исках да видя дали той ще ми послужи за насърчение.

Изтеглих Римляни 15:13: А Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярата [чрез опита на вашата вяра]» така че чрез силата на Святия Дух да се преумножава (и прелива) надеждата ви.

Аз го видях!

Моят проблем бе съмнението и неверието. Аз самата си причинявах нещастие, като вярвах на лъжите на дявола. Бях негативна. Не можех да изпитам радост и мир, защото не вярвах. Не е възможно да имаш радост и мир ако живееш в неверие.

Вземи решение да вярваш на Бога, а не на дявола!

Научи се да живееш от вяра във вяра. Според Римляни 1:17 така се разкрива Божията праведност. Бог ми показа, че аз вместо да живея от вяра към вяра, често живея от вяра към съмнение и към неверие. После отново се връщам към вярата за известно време, след което пак съм в плен на съмнението и неверието. В живота си се тласках ту към едното, ту към другото. Поради това бях толкова нещастна и имах множество проблеми.

Според Яков 1:7, 8 човекът, който се двоуми, е нестабилен във всичките си пътища и никога не получава това, което иска от Господа. Твърдо решете да не бъдете колеблив и да не живеете в съмнение!

Бог е планирал за теб невероятен живот. Не позволявай на дявола да ти го открадне чрез лъжите си!

Вместо това... отхвърляйте доводи, теории, размишления и всяко горделиво и високо нещо, което се издига против (истинското) познаване на Бога; и отвеждайте всяка мисъл и намерение в плен на Христа (Месията, Помазаника) (II Коринтяни 10:4, 5).

Глава 12

Притеснен и обезпокоен ум

„... Не се раздражнявай, понеже това води само към злосторство..." Псалом 37:8
Безпокойството и тревогите са атаки срещу ума, имащи за цел да ни отклонят от това да служим на Бога. Врагът използва тези терзания, за да смачка нашата вяра, за да не можем да се изправим и да живеем в победа.

Много хора имат такива реални проблеми, свързани с безпокойството, че за тях можем дори да кажем, че са пристрастени към тревогата. Ако нямат за какво да се притесняват в личен аспект, ще намерят нещо в живота на някой друг, за което да се тревожат. Аз самата съм преминала през такъв проблем, така че съм достатъчно квалифицирана да говоря за това състояние.

Поради непрестанното си тревожене не можех да се наслажда на мира и радостта, за които Исус бе пролял кръвта Си, за да ги имам.

Абсолютно невъзможно е да изпитваш безпокойство и тревоги и същевременно да живееш в мир и спокойствие.

Мирът не е нещо, което можеш да спуснеш в един човек, той е плод на Святия Дух (Галатяни 5:22), а плодът е резултат от пребъждането в лозата (Йоан 15:4) Пребъждането е свързано с влизането в „божията почивка“, за която говори Евреи четвъртата глава, както и други пасажии от Словото.

В Библията има няколко думи, които са свързани с безпокойството, и са различни в зависимост от превода. Един от преводите не използва думата „тревожа се“. Освен „раздражнявам се, тормозя се“ (Псалом 37:8) други подобни фрази са употребени, за да ни предупредят за тревогата и безпокойството. Такива са „не се безпокойте, не мислете“ (Матей 6:25), „не се безпокойте за нищо“ (Филипяни 4:6) и „възложете всичките си грижи“ (I Петрово 5:7). "разширените преводи на Библията дават много други подобни фрази Във връзка с темата. За да улесня поучението в останалата част от тази глава ще описвам това състояние като „тревога“ или „безпокойство“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ТРЕВОГА. БЕЗПОКОЙСТВО

Речникът на Уебстър определя „тревога, тревожа се“ като 1. Да се чувстваш неловко, смутен и притеснен. 2. Да накараш някой да се чувства разтревожен, угрижен или обезпокоен. 3. изтормозващо безпокойство. Друго обяснение на тревогата е да се измъчваш с притеснителни и обезпокоителни мисли.

Когато прочетох, че тревога означава да се измъчваш с притеснителни мисли, точно тогава реших, че съм достатъчно умна, за да не се оставя в това състояние. Вярвам, че това се отнася за всеки вярващ. Смятам, че християните имат много повече мъдрост от това да седнат и да се самоизмъчват.

Безпокойството определено не променя нещата към по-добро и затова е много по-добре да се откажете от него!

Другата част от обяснението на думата също внесе яснота в разбирането на безпокойството: „хващам за гърлото и късам, разкъсвам, ръфам; измъчвам чрез повторни ухапвания и разкъсвания.“

Когато прочетох това определение, аз си направих следното заключение - дяволът използва безпокойството, за да причини в живота ни точно това, което е описано по-горе. Когато се сблъскаме с безпокойството, дори да е само за няколко часа, се чувстваме точно по този начин - все едно някой ни е сграбчил за гърлото и ни разкъсва, докато сме напълно изтощени и смазани. Завръщането на тревожни мисли, които идват и трудно си тръгват, е също както е описано в определението: „измъчвам чрез повторни ухапвания и разкъсвания“.

Определено тревогата е атака от дявола върху човешкия ум. Има конкретни неща, които сме инструктирани да правим с ума си, и врагът се стреми да ни попречи никога да не ги изпълним. Колкото по-ангажирана и заета е арената на нашия мисловен живот с неправилните мисли, толкова по-малко вероятно е нашият ум да надмогне и да бъде употребяван за целите на Бога.

Правилните неща, които трябва да направим с нашия ум, ще обсъдим по-нататък в нашето изследване, а сега ще продължим с изучаването на тревогата, за да можем да получим пълна яснота колко безполезно и вредно е безпокойството.

Матей 6:25-35 е отличен пасаж, който можем да четем, когато усещаме безпокойството да ни атакува. Нека разгледаме поотделно тези стихове, за да видим какво ни казва Господ по този важен въпрос.

НЕ Е ЛИ ЖИВОТЪТ ПОВЕЧЕ ОТ МАТЕРИАЛНИТЕ НЕЩА?

За това ви казвам: Спрете да се смущавате непрекъснато (да се безпокоите и тревожите) за живота си, затова какво ще ядете или какво ще пиете; нито за тялото си какво ще облечете. Не е ли животът повече [като качество] от храната, а тялото [доста по-превъзходно] от облеклото? Матей 6:25

Животът е предопределен да бъде от такова високо качество, че да му се наслаждаваме неимоверно. В Йоан 10:10 Исус казва: Крадецът идва само да открадне, да заколи и да погуби. А Аз дойдох, за да имат и да се наслаждават на живот и да го имат изобилно (в пълнота, докато започне да прелива). Сатана се опитва да открадне този живот от нас и един от начините, по който го прави, е чрез безпокойството.

В Матей 6:25 Господ ни казва, че нищо в живота не е по-важно от Него Самия, за да се тревожим за каквото и да е нещо. Качеството на живота, който Бог е подсигурил за нас, е достатъчно велик и включва всички тези други неща, но ако започнем да се безпокоим за тях, ги губим заедно с живота, който Той е предопределил да имаме.

ВИЕ НЕ СТЕ ЛИ МНОГО ПО-СКЪПИ ОТ ЕДНА ПТИЦА?

Погледнете на небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и пак Небесният ви Отец ги храни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях? Матей 6:26

За всички нас би било от полза да заделим време и да погледаме птиците. Това е нещо, което Господ ни казва да направим.

Не непременно всеки ден, но от време на време се нуждаем да отделим време и да наблюдаваме и да си напомняме колко добре се грижи Бог за нашите пернати приятели. Те буквално не знаят от къде ще дойде поредната им храна и въпреки това аз лично никога не съм виждала птица да кацне на някой клон и да има нервен срыв поради безпокойство.

Това, което Господ се опитва да ни каже, е толкова просто: „Ти не си ли много по-ценна от една птица? ”

Дори да се бориш с недоимъка, сигурна съм, че си способен да повярваш, че си с по-висока стойност от птиците, а виж как твоят небесен Баща се грижи за тях.

ЗАЩОТО КАКВО ЩЕ СПЕЧЕЛИТЕ С ГРИЖИ И БЕЗПОКОЙСТВО?

И кой от вас може с грижи (безпокойство) да прибави един лакът на ръста си или на своя живот? Матей 6:27

Бързо ни става ясно, че тревоженето е безсмислено и безполезно. То не води до нищо добро. Защо тогава да се тревожим и да бъдем толкова обезпокоени?

ТАКА ЧЕ ЗАЩО ДА СТЕ ТОЛКОВА ОБЕЗПОКОЕНИ?

И за облеклото, защо се безпокоите? Разгледайте полските кремове, как растат; не се трудят, нито предат; но казвам ви, че Соломон във всичката си слава (великолепие, достойнство, благодат) не се е обличал като един от тях. Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещта, не ще ли много повече да облича вас, маловерци? Матей 6:28-30

Използвайки пример с едно от Неговите творения, Господ ни показва, че ако за едно цвете, което на практика не върши нищо, Той се грижи толкова добре, че то превъзхожда дори Соломон в цялото му величие, то тогава ние трябва да вярваме, че Бог е способен и за нас да се погрижи и да снабди нашите нужди.

И ТЪЙ. НЕ СЕ БЕЗПОКОЙТЕ И НЕ СЕ ТРЕВОЖЕТЕ!

И тъй, не се безпокойте и не се тревожете, като казвате: Какво ще ядем? или: Какво ще прием? или: Какво ще облечем? Матей 6:31

Бих искала да разширя малко този стих, като добавя още един въпрос: „Какво ще правим сега?”

Аз мисля, че Сатана изпраща демони, чиято работа е само да ни повтарят този стих отново и отново. Те изстрелват трудни въпроси, а вярващите си губят времето, като се опитват да измислят някакъв отговор. Дяволът непрекъснато разпалва войната на бойното поле на ума ни, като се надява да въвлече вярващия в една дълга, изтощителна борба.

Забележете тази част от стиха, в която Бог ни наставлява да не се безпокоим, нито да се тревожим за каквото и да било. Нали помните, че от това, което преизобилства в сърцето, говорят устата (Матей 12:34. Врагът знае, че ако успее да прокара достатъчно погрешни неща в нашия ум, един ден те ще започнат да излизат като изповед на устата ни. Думите ни са от изключителна важност, защото те потвърждават нашата вяра - или липсата ни на вяра.

ТЪРСЕТЕ БОГ. А НЕ ДАРОВЕТЕ

Защото всичко това търсят и копнеят и се стремят езичниците; понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това.

Но първо търсете (целете се в, борете се за) Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави. Матей 6:32, 33

Съвсем ясно е, че Божиите деца трябва да са напълно различни от света! Светът търси земни, материални неща, а ние трябва да търсим Господа. Той ни е обещал, че ако правим това, ще ни прибави всяко едно нещо, от което най-добре знае, че се нуждаем.

Трябва да се научим да търсим Божието лице, а не Неговите благославящи ръце!

Нашият небесен Баща се наслаждава да дава на нас, Своите деца, добрите неща, от които се нуждаем, но само ако те не са първото нещо, към което се стремим в живота си.

Бог знае от какво се нуждаем още преди да го поискаме. Ако просто изкажем молбите си пред Него (Филипяни 4:6. Той ще ги осъществи в Неговото най-добро време. Тревогата нищо няма да допринесе за нашата кауза. Тя единствено може и ще попречи на нашето израстване и прогрес.

ИЗЖИВЯВАЙТЕ ВСЕКИ ОТДЕЛЕН ДЕН

Затова, не се безпокойте за утре, защото утрешният ден ще се безпокои за себе си. Достатъчно е на деня злото му. Матей 6:34

Бих описала безпокойството и тревогата като опит днес да отговориш на въпросите от утрешния ден. Затова нека се научим да използваме времето, което Бог ни е подарил, точно за това, за което ни го е дал.

Животът е даден, за да се живее - днес и сега!

За съжаление, малко хора знаят как да изживеят всеки един ден в неговата пълнота. Ти обаче можеш да бъдеш един от тези хора! Исус казва, че врагът ни Сатана идва, за да открадне от живота ни (Йоан 10:10). Не му позволявай повече да ти причинява това! Не прекарвай днешния ден в тревоги за утрешния! Днес има достатъчно много неща, които ти предстои да постигнеш, за които е нужно пълното ти внимание. Божията милост е върху теб, за да се справиш с това, което е пред теб в днешния ден, а утрешната благодат, за утрешния ден ще дойде чак утре, затова не губи този ден!

НЕ СЕ ТОРМОЗЕТЕ. НИТО СЕ БЕЗПОКОЙТЕ

Не се безпокойте за нищо; но във всяко обстоятелство и относно всяко нещо, с молитва и молба конкретно искане) изказвайте исканията си на Бога с благодарение. Филипяни 4:6

Това е друг хубав стих, който да вземате под внимание, когато дойде атака от безпокойство.

Силно ви препоръчвам да говорите Божието Слово на глас. То е като двуостър меч, който трябва да се използва срещу врага (Евреи 4:12; Ефесяни 6:17). Ако мечът си стои в ножницата, той не би бил полезен по време на битка.

Бог ни е дал Своето Слово, затова използвайте го! Научете стихове като този и когато врагът атакува, контраатакувайте със същото оръжие, което сам Исус използва – Словото

СЪБАРИЙТЕ ПОМИСЛИ. ВЪОБРАЖЕНИЯ

... Събаряйте и разрушавайте крепости, (тъй като) отхвърляйте доводи, теории, размишления и всяко горделиво и високо нещо, което се издига против (истинското)

познаване на Бога; и отвеждайте всяка мисъл и намерение в плен на Христа (Месията, Помазаника)." (II Коринтяни 10:4, 5)

Когато мислите, които стигат до вас, не са в съгласие с Божието Слово, най-добрият начин, по който да затворите устата на дявола, е като започнете да изповядвате самото Слово.

Божие Слово, излизащо от устата на вярващия, придружено с вяра, е единственото и най-ефикасно оръжие, с което може да се спечели войната против тревогата и безпокойството.

ВЪЗЛОЖЕТЕ ГРИЖИТЕ СИ НА НЕГО

И тъй, смирете се [понижете, снишете оценката си за себе си] под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно; и всяка ваша грижа [безпокойство, тревога, загриженост веднъж за винаги] възложете на Него, защото Той се грижи с любов и внимание за вас. I Петрово 5:6, 7

Когато врагът се опитва да създава проблеми, имаме привилегията да го представим пред Бога. Думата, преведена като „възлагам“, всъщност означава „да хвърля, да подам“. Аз и ти можем да подадем или да хвърлим проблемите си на Бога и повярвайте ми, Той може да ги хване. Той най-добре знае какво да направи с тях.

Този пасаж ясно ни показва, че да се смирим не означава да се тревожим. Човек, който се тревожи, на практика продължава да си мисли, че той е способен със свои сили да разреши проблема си. Безпокойството е надпревара на ума да открие отговор на ситуацията си. Един горд човек е обсебен от себе си, а смиреният човек се предава на Бога. Гордият човек се притеснява, а смиреният чака.

Единствен Бог е способен да ни освободи и иска да знаем това, защото във всяка ситуация нашето първо действие трябва да е да се облегнем на Него и да влезем в Неговата почивка.

БОЖИЯТА ПОЧИВКА

Боже наш, не ще ли да ги съдиш? Защото в нас няма сила да противостоим на това голямо множество, което излиза против нас, и не знаем какво да направим; но към Тебе са обърнати очите ни. II Летописи 20:12

Много харесвам този стих! Хората, за които говори, ясно са осъзнали три основни неща

1. Те нямали нужната сила, за да разгромят враговете си.
2. Те не знаели какво точно да направят.
3. Те се нуждаели да обърнат погледа си към Бога. В стихове 15 и 17 от същия пасаж четем, че Господ им отвърна, след като осъзнали всичко това и го признали пред Него:

Не бойте се, нито се плашете от това голямо множество, защото боят не е ваш но Божи...

Не ще е потребно вие да се сражавате в този бой; спрете се, застанете и гледайте избавлението, което Господ ще даде...

Каква трябва да е нашата позиция? Да престояваме в Христос и да влезем в Божията почивка. Трябва да чакаме непрекъснато на Господа и очите ни да са насочени винаги към Него, да правим само това, което Той ни води да правим и да чакаме в „благоговееен страх“ без да правим нищо от плътта.

Относно влизането в божията почивка бих искала да кажа само това: не е възможно да достигнеш до „Божията почивка“ без да срещаш никаква съпротива.

За да ви обясня по-ясно това, нека ви разкажа една история, която чух. В нея се разказва за двама художника, които били помолени да нарисуват мира, така както си го

представят. Първият нарисувал спокойно, тихо езеро, намиращо се високо в планината. Другият нарисувал бурен и пенлив водопад, над който се е навесила една бреза, а на един от клоните ѝ едно птиче си стояло спокойно в гнездото.

Кой от двамата по-реално е обрисувал мира? Разбира се вторият, защото мир без съпротива не се постига. Първата картина по-скоро обрисова застоя, инертността и бездействието. Мястото е толкова усамотено, ведро и безоблачно и някой може да пожелае да отиде там, за да се възстанови или съвземе, но то в никакъв случай не Дава достоверна картина на „Божията почивка“.

Исус казва: Мир ви давам, Моя мир ви оставям и предоставям. Аз не ви давам както светът ви дава... (Йоан 14:27). Неговият мир е духовен мир, а почивката Му е такава, която действа посред бурята - не когато няма такава. Исус не дойде, за да премахне всякаква опозиция от живота ни, а по-скоро дойде, за да ни даде Различен подход към бурите, пред които се изправяме. Трябва да земем Неговото иго върху нас и от Него да се учим (Матей 11:29 Това означава, че трябва да научим Неговите пътища и начини, да ходим към живота така, както е подходил и Той).

Исус никога не се е тревожил, така трябва да живеем и ние!

Ако чакаш да достигнеш до момент, в който изобщо да няма за какво да се тревожиш и чак тогава да спреш да се безпокоиш, ще ти кажа, че ще се наложи доста дълго да чакаш, защото такъв момент може никога да не дойде. Не съм негативна, аз съм просто реалистка!

Матей 6:34 ни казва да не се тревожим за утрешния ден, защото на всеки ден му е достатъчно злото. Когато Исус каза това, Той не бе негативен. Да живееш в мир и да се наслаждаваш на Божията почивка посред бурите на живота, се отдава слава единствено на Бога, защото това доказва, че Неговите начини действат.

ТРЕВОГИ. ТРЕВОГИ. ТРЕВОГИ!

Дълги години от живота си съм изгубила в напразни тревоги за неща, за които абсолютно нищо не можех да направя. Много ми се иска да мога да си възвърна тези години и да подхода към тях по-различно. За съжаление веднъж като изживееш подареното ти време по един начин, не е възможно да го върнеш назад и да направиш нещата по друг начин.

Съпругът ми, за разлика от мен, никога не се тревожеше. Понякога дори му се сърдех, защото той не се тревожеше заедно с мен и никога не обсъждаше с мен мрачните възможности, които аз виждах, ако Бог не се намесеше в живота ни и не снабдеше нашите нужди. Аз понякога сядах в кухнята и се задълбавах в мисли за сметките, прехвърлях ги от една купчина в друга и ставах още по-притеснена, защото сметките ни надхвърляха наличните средства. В това време Дейв играеше с децата в някоя от стаите, спокойно гледаше телевизия, докато те подскачат покрай него или му слагат ролки за коса по главата.

Спомнях си как му казвах с доста неприятен тон: „Защо не направиш нещо по въпроса, докато аз се опитвам да разреша този проблем сама?“ Той често ме питаше: „Какво точно искаш да направя?“ Аз естествено за нищо не се сещах, но още повече се ядосвах от това, че той се осмеляваше да играе и да се забавлява в такива моменти, когато преминавахме през толкова големи финансови проблеми.

Дейв се опитваше да ме успокои, като ми напомни, че Бог винаги е снабдявал нуждите ни, че ние правим всичко, което се изисква от нас (даваме своя десетък, даваме дарения, молим се, уповаваме на Бог) и че Бог ще извърши Своята си част. (Трябва да добавя, че докато аз се безпокоях, Дейв се доверяваше на Бога.) Тогава влизах при тях в стаята, в която си играеха, но не след дълго старите мисли се

промъкваша обратно в ума ми. „Сега какво ще правим? Как ще платим сметките си? Ами ако...“

След това започвах да виждам множество бедствия на екрана на своето въображение - обявяване на пресрочването на ипотеката върху къщата, конфискуване на колата, всичкия срам пред роднини и приятели, ако се наложи да поискаме финансова помощ и т.н. Да сте гледали и вие този „филм“ или да са ви спохождали подобни мисли? Разбира се, че ви се е случвало, иначе нямаше да четете тази книга.

След като за известно време прехвърлях мислите, които дяволът ми изпращаше, аз се връщах обратно в кухнята, вземах сметките, елката и чековата си книжка и отново подхващах същата история. Колкото повече правех това, толкова повече се ядосвах и тормозех. После повтаряхме същата сцена с кавгата заради това, че Дейв се забавлява с децата, докато аз се опитвам да поема цялата „отговорност“!

Това, което всъщност преживявах, не бе отговорност, а загриженост - нещо, което Бог съвсем ясно ми бе казал да възложа на Него.

Сега, когато погледна назад, осъзнавам колко много вечери съм пропиляла, които Бог ми е подарявал, за да бъда със семейството си. Времето, което Той ни дава, е скъпоценен дар. А аз го бях дала на дявола. Твое време си е твое, затова го използвай мъдро, защото то няма да се върне втори път.

Бог винаги е посрещал всичките ни нужди и го е правил по Множество разнообразни начини. Той никога не ни е разочаровал - нито веднъж. Бог е толкова верен!

НЕ СЕ БЕЗПОКОЙТЕ - ДОВЕРЕТЕ СЕ НА БОГА

Нека характерът ти и моралът ти са свободни от сребролюбие [включително и алчност, пожелание, скъперничество, копнеж по земни неща и притежания]; задоволявайте се с настоящето (с обстоятелствата и с онова, което имате); защото сам Бог е казал: „Никак няма да те забравя, нито ще те проваля, нито ще те оставя без подкрепа. И никога няма да те оставя безпомощен, нито ще те изоставя, нито ще те разочаровам (Аз те държа)! [Бъди уверен в това!] Евреи 13:5

Този стих е невероятен. С него можеш да се насърчаваш, когато се безпокоиш дали Бог ще се намеси в твоята ситуация и дали ще снабди твоите нужди.

В този пасаж Господ ни показва, че няма нужда да мислим за пари и да се чудим как ще се погрижим за себе си, защото Той е този, Който ще снабди тези неща за нас. Той ни е обещал да не ни изостави и да не ни разочарова.

Затова ти изпълни своята част, без да се опитваш да свършиш и Неговата. Такъв товар би бил твърде тежък за един човек и ако не си внимателен, ще бъдеш смазан от него.

Не се тревожи за нищо. Довери се (уповавай, разчитай и бъди уверен) в Господа и върши добро; така ще населиш земята и ще се храниш с Неговата вярност и наистина ще бъдеш нахранен." (Псалом 37:3)

Това е обещание!

Глава 13

Осъждащ, критичен и подозрителен ум

„Не съдете и няма да бъдете съдени." Матей 7:1

Хората си причиняват множество страдания и неприятности поради осъдителното си отношение, критичността и подозрителността си. Много

взаимоотношения се разрушават от тези врагове, като умът отново е бойното поле на тяхното действие.

Мислите могат да бъдат инструмент, който дяволът използва, за да държи човек в самота. Никой не обича да е около такива хора, които държат да изкажат мнение по абсолютно всеки обсъждан въпрос.

Някога познавах една жена, на която съпругът бе много заможен бизнесмен. Той бе много скромен човек и малко говореше, а тя искаше той да говори много повече. Освен това той беше много начетен. Тя се дразнеше и се сърдеше, когато са заедно с група хора и някой започне да говори по тема, за която съпругът ѝ знае много повече от говорещия и би могъл да внесе голяма яснота по въпроса. Според нея той трябваше да им каже всичко, което знае по темата, но той не го правеше.

Една вечер, когато се прибрали от едно тържество, тя му се скарала: „Защо не каза нищо по въпроса, който обсъждаха. Ти знаеш толкова много, а стоя и мълча все едно нямаш представа за какво говорят!“

„Аз вече знам това, което знам,“ - отговорил ѝ той. „Опитвам Се Да си мълча и да ги слушам, за да видя какво другите знаят.“

Предполагам, че тази е и причината, поради която той бе богат човек. Просто беше мъдър! Малцина са тези, които придобиват богатства, без да имат мъдрост. Малцина са тези, които имат Приятели, без да използват мъдрост във взаимоотношенията си.

Да осъждаш, да изказваш мнение по всеки въпрос и да бъдеш критичен са три сигурни начина за изличаването на едно взаимоотношение. Съвсем естествено е, че Сатана иска аз и ти да бъдем самотни и да се чувстваме отхвърлени и затова той атакува нашия ум точно в това отношение. В тази глава искам да говоря за това как да разпознаваме погрешните мисловни процеси, както и как да се справяме с подозрителността.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОСЪЖДЕНИЕ

В Тълковния речник на думите в Новия завет на Вайн едната от гръцките думи, преведена като осъждане, е обяснена като: „решение, взето въз основа на грешките и недостатъците на някой друг“ и тя е взаимозаменяема с думата „укоряване, обвиняване“¹. Отново според този речник глаголет осъждам е преведен като: „оформям, създавам си мнение“ и е взаимозаменяема с думата „произнасям присъда“².

Единствен Бог има правото да ни осъжда или произнася присъда за нас, затова, когато осъждаме другите, в известен смисъл се изявяваме като Бог в техния живот.

За вас не знам, но тази мисъл ме кара да се страхувам от Бога. Аз съм доста дръзка жена, но не бих се осмелила да се опитвам да бъда Бог! Това някога беше огромен проблем в моя живот и съм уверена, че нещата, на които Бог ме е научил, които ще споделя с вас, ще ви бъдат от голяма полза.

Критикарството, мнителността и осъждането изглежда имат родствена връзка, затова ще ги обсъдим като един голям общ проблем.

Аз бях много критична, защото винаги виждах само това, което не бе правилно, вместо това, което е добро. Някои хора имат по-голям проблем в това отношение от останалите. По-приятелите и добродушни личности нямат за цел да забелязват нещо друго освен хубавите и забавни неща в живота и затова не обръщат чак толкова голямо внимание на нещата, които биха могли да развалят доброто им настроение. По-меланхоличните и по-контролиращите личности често виждат първо това, което е погрешно, и в повечето случаи такива хора са доста щедри в споделянето на своето негативно мнение и виждане за другите.

Ние трябва да сме наясно, че виждаме нещата под свой ъгъл, който не винаги е прав. Обичаме да казваме на хората какво мислим по даден въпрос, но точно там е проблемът. Това, което ти смяташ, че е правилно, може да не е правилно в очите на другия и обратно. Всички знаем, че „да не крадем“ се отнася за всички, но тук аз говоря за хилядите неща, с които се сблъскваме всеки ден, които не са нито правилни, нито погрешни, а са просто нашият личен избор. Трябва да добавя също, че това са решения, които хората имат право да вземат сами за себе си, без външна намеса.

Със съпруга ми сме много различни в начините, по които подхождаме към повечето неща от живота. Как да подредим мебелите в къщата е едно от тези неща. Не че никога не харесваме нещо, което е избрал другият, но ако излезем заедно да купуваме нещо за дома, Дейв винаги харесва едно нещо, а аз съвсем различно. Защо е така ли? Ами защото сме различни хора. Неговото мнение е точно толкова добро, колкото и моето, а моето - колкото и неговото; просто мненията ни се различават.

Отне ми много години докато разбера, че няма нещо нередно с Дейв само защото не се съгласява с моето мнение. Аз дори му изказвах гласно неодобрението си и увереността си, че нещо с него не е както трябва да бъде, понеже не се съгласява с моето мнение. Съвсем очевидно е, че моето отношение тогава предизвика множество търкания между нас и нарани взаимоотношенията ни.

ГОРДОСТТА - ЛИЧЕН ПРОБЛЕМ

... Предупреждавам всеки един от вас да не счита себе си и да не мисли за себе си по-високо, отколкото трябва да мисли [да няма преувеличено мнение за своята важност], но да преценява своите способности с трезва оценка според дела на вярата, който Бог на всекиго е разпределил. Римляни 12:3

Критичността и осъдителността са плод на по-дълбок проблем - гордостта. Когато егото в нас е по-голямо, отколкото трябва да бъде, то винаги ще създава този вид проблеми, които сега дискутираме Библията многократно ни предупреждава да не бъдем горди и надменни.

Когато имаме напредък в дадена област, то е единствено поради факта, че Бог ни е дал нужната благодат, за да го постигнем. Ако сме надменни или преувеличаваме своите способности, тогава започваме да гледаме с пренебрежение на останалите и ги оценяваме като „по-ниско качество“ от нас. Подобно отношение или мислене е крайно неприемливо за Бога, като същевременно отваря множество врати за намесата на врага в живота ни.

СВЯТ СТРАХ

Братя, даже ако падне човек в неправилно държание или в грях, вие, които сте духовни [отговорни или водени от Святия Дух), поправяйте такъв, възстановявайте го, възвръщайте правата му без надменност и с кротък дух, като внимателно следите себе си, да не бъдете изпитани и вие също.

Един на друг теготите си и моралните грешки носете , (изтърпявайте се, понасяйте се) и така изпълнявайте и съблю- давайте съвършено Христовия (на Помазаника) закон и изпъл- нете това, което не ви достига [чрез покорство към него].

Защото ако някой мисли себе си за нещо [твърде важен, за да поеме товара на някой друг]а не е [с нищо по-превъзходен освен в собствените си очи], такъв човек мами и лъже и заблуждава себе си. Галатяни 6:1-3

Внимателното изучаване на тези стихове ясно ни показва как да реагираме на слабостите, които виждаме в другите. Постановява какво да е мисловното отношение, което да поддържа в себе си. Ние трябва да имаме „свят страх“ от гордостта и да

бъдем много внимателни да не осъждаме другите или да имаме критично отношение към тях.

КОЙ СИ ТИ. ЧЕ ДА СЪДИШ?

Кой си ти, че да съдиш и да порицаваш чужд слуга? Пред своя си господар той стои или пада. Но той ще стои и ще бъде опазен, защото Господарят (Господ) е силен да го изправи и да го подкрепи. Римляни 14:4

Да го кажем по този начин: представете си, че вашият съсед почука на вратата ви и започне да ви казва с какви дрехи да облечете децата си за училище и какви предмети да изучават те. Как ще реагирате? Или си представете, че съседката ви се отбива, за да ви каже, че домашната прислужница, от която сте изключително доволна, не си върши добре работата и на нея не ѝ харесва как тя почиства. Какво бихте им казали?

Точно това е, което Словото се опитва да ни покаже. Всеки един от нас принадлежи на Бога и макар да имаме слабости, Той е способен да ни подкрепи, да ни направи силни и да ни изправи. Ние сме отговорни пред Бога, а не пред хората. Ето защо не бива да се осъждаме или критикуваме.

Дяволът е твърде зает да назначава демони, които да поставят критични и осъдителни мисли в умовете на хората. Спомням си как навремето аз се забавлявах да седя в парка или в някой търговски център и да гледам хората как минават покрай мен като същевременно си създавам мнение за всеки един от тях - как са облечени, каква прическа имат, какви са техните придружители и т.н. Не може да нямаме никакво мнение, но когато никой не ни го иска, няма нужда да го даваме. Аз вярвам, че можем да израснем до такова състояние, в което да нямаме мнение по всеки въпрос, а когато имате такова, то да не бъде осъдително или критично.

Често пъти се налага да си казвам: „Джойс, не ти влиза в работата.“ Голям проблем е самото обмисляне, кроежът в твоя ум на дадено мнение, докато то се превърне в осъждение. Проблемът става все по-голям, колкото повече обмисляш своето мнение, докато най-накрая започваш да го споделяш и дори го изказваш на този, когото осъждаш. Сега вече той се е превърнал в експлозив и има силата да причини големи разрушения, както в твоите взаимоотношения, така и в духовната сфера. Ти можеш да си спестиш множество бъдещи проблеми, само като се научиш да си казваш „Това не е моя работа.“

Осъдителността и критичността бяха дълбоко загнездени в моето семейство и аз израснах в такава атмосфера. В такива случаи усещането е все едно, че играеш футбол със счупен крак. Аз се опитвах да играя в отбора на Бога и да правя нещата по Неговия начин, да мисля и постъпвам по Неговия начин, но не беше по силите ми. Минаха доста години на провали и неудовлетвореност преди да науча, че първо трябва да се справя с крепостите в ума си, преди да мога да променя своето поведение.

Помни, поведението ти няма да се промени преди да се промени твоят ум.

Матей 7:1-6 е класически пасаж от Писанието, говорещ по темата за осъдителността и критичността. Когато имаш такъв проблем в своя ум, чети тези стихове. Препрочитай ги, изговаряй ги на глас и ги използвай като оръжие против дявола, който се опитва да издигне крепости в ума ти. Понякога той действа чрез крепости, които са били издигнати в ума ти от години.

Нека разгледаме този пасаж и да коментираме всяка една част от него.

С КАКВАТО ПРИСЪДА СЪДИТЕ. С ТАКАВА ЩЕ ВИ СЪДЯТ

Не съдете, не критикувайте, не обвинявайте другите, за да не бъдете и вие съдени, критикувани и обвинявани.

Защото както съдите, критикувате и обвинявате другите, така ще съдят, критикуват и обвиняват и вас и с мярката, с която мерите, за да давате на другите, ще се мери и на вас. Матей 7:1, 2 Словото съвсем ясно ни казва, че каквото сеем, това ще пожънем. (Галатяни 6:7) Принципът на сеене и жънене не се отнася само за земеделската сфера или за финансовата сфера, той се отнася и за сферата на ума. По същия начин, по който засяваме и жънем реколта «ли инвестираме и печелим финанси, засяваме и жънем отношение.

Един познат пастир обича да казва, когато чуе, че някой говори против него или го осъжда и критикува: „Той ли сее или аз жъна?“ Много пъти жънем в живота си това, което някога сме засели в живота на някой друг.

ЛЕКАРЮ. ИЗЛЕКУВАЙ СЕБЕ СИ!

И защо се вглеждаш в мъничката незабележима съчица в окото на брат си, а не осъзнаваш и не виждаш гредата, която е в твоето око?

Или как ще речеш на брат си: Остави ме да извадя съчицата от окото ти; когато в твоето има цяла греда?

Лицемерецо, първо извади гредата от собственото си око и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата от окото на своя брат. Матей 7:3-5

Дяволът обича да ангажира вниманието ни с мисли на осъжде-ние към недостатъците на другите. По този начин не можем да видим проблема, който е в самите нас!

Ние нямаме властта да променим когото и да било. Само Бог е способен на това. Ние дори не сме способни да променим и самите себе си, но можем да съдействаме на Святия Дух и да Му позволим да извърши промяната в нас. Първата стъпка към свободата е да се изправим лице в лице с истината, която Господ се опитва да ни покаже.

Когато мислите и разговорите ни са насочени към това което смятаме, че не е наред с някой друг, обикновено биваме заблудени и за собственото си поведение. Ето защо Исус ни заповядва да не се занимаваме с недостатъците на другите, когато имаме достатъчно неправилни неща в собствения си живот. Позволи на Бога да се справи първо с твоите проблеми и едва тогава ще научиш духовния начин, по който да помогнеш на своя брат да израсне в своя християнски път.

ОБИЧАЙТЕ СЕ ЕДИН ДРУГ

Не давайте свято нещо на кучетата, нито хвърляйте бисерите си на свинете, да не би да ги стъпчат с краката си и като се обърнат, да ви разкъсат. Матей 7:6

Аз вярвам, че този стих говори за дадената ни от Бога способност да се обичаме един друг.

Ако аз и ти имаме способността, както и заповедта от Бога да обичаме другите, но вместо това ги осъждаме и критикуваме, ние сме взели това, което е свято (любовта) и сме го хвърлили на свинете и на кучетата (демонични сили). По този начин сме им позволили да тъпчат святи неща и да се обърнат и да ни разкъсат на парчета.

Трябва да сме наясно, че ходенето в любов ни защитава от демонични атаки. Не вярвам дяволът да може да нанесе вреда на някой, който действително ходи в любов.

Когато забременях с четвъртото ни дете, бях вярваща, кръстена в Святия Дух, призована в служение и усърдна библийска студентка. Бях научила как да упражнявам своята вяра за изцеление. Въпреки това през първите три месеца от бременността бях много зле. Постоянно ми ставаше лошо. Загубих както килограми, така и енергичността си. Повечето време прекарвах в легнало положение, защото ми се повдигаше и се чувствах много изморена, че едва се движех.

Това състояние ме смущаваше, защото през първите три бременности съм се чувствала чудесно. Тогава не съм познавала дълбоко Божието Слово, макар че съм била в църква, но сега... сега аз познавах всичките Божи обещания, а бях много зле. Никаква молитва и никоя заповед не можа да отстрани проблема ми!

Един ден, докато си лежах в леглото и слушах как съпругът ми и децата се забавляват в задния двор, аз гневно попитах Господ: „Какъв ми е проблемът? Защо съм толкова зле? И защо състоянието ми не се подобрява?“

Святият Дух ме подтикна да прочета Матей 7 глава. Не бях наясно какво общо имаше между състоянието ми и прочетеното в Матей, затова попитах Господ. Усещах, че трябва да го прочета отново и отново. Накрая Господ ми припомни едно събитие, което се беше случило няколко години по-рано.

Бях на домашна група, където водих библейско поучение. Там дойде една млада жена, която ние ще наречем Джейн. Тя посещаваше курса всеки път, когато се събирахме, докато не забременя. Тогава престана да идва, защото не се чувстваше никак добре и постоянно бе изморена.

Докато си лежах в леглото в онзи ден, аз си спомних как една друга „вярваща сестра“ разговаряше с мен и двете я обсъждахме и критикувахме, защото не „постоянстваше докрай“ независимо от нейните обстоятелства. Нито един път не й предложихме да й помогнем по някакъв начин. Единствено си извадихме заключение, че тя отпада и използва бременността си като извинение за своя мързел и своеволие.

Сега аз се намирах в същите обстоятелства, в които беше и Джейн тогава. Бог ми показа, че макар да съм била съвсем здрава през първите си три бременности, съм отворила огромна врата за дявола чрез своята осъдителност и критичност. Аз бях взела своите бисери, святите неща (способността ми да обичам Джейн) и ги бях захвърлила на кучетата и свинете, а сега те ме разкъсваха на парчета. Мога да ви кажа, че бях изключително бърза да се покая. Щом го направих, състоянието ми се подобри незабавно и бях много добре през останалото време от бременността си.

От този инцидент аз научих важен урок за опасността от осъдителността и критичността. Бих искала да мога да кажа, че след това преживяване не съм допускала подобна грешка, но истината е, че съм допускала много такива. Всеки път Бог се е занимавал с мен и ме е поправял, за което съм много благодарна.

Всички ние допускаме грешки. Всички ние имаме слабости. Библията ни казва да не се закоравяваме и да не бъдем критични към хората, а вместо това да си прощаваме и да си показваме милост, точно както и Бог заради Христос е направил за нас. (Ефесяни 4:32)

ОСЪЖДАНЕТО НОСИ ОСЪЖДЕНИЕ

Затова и ти си без извинение, оправдание или защита, о човече, който и да си, когато съдиш и обвиняваш другия. Защото в каквото съдиш и отсъждаш за другия, себе си осъждаш, понеже ти, който съдиш, вършиш същото [нещо, което сам отхвърляш и не одобряваш]. Римляни 2:1

С други думи точно това, за което осъждаме другите, ние самите го правим.

Бог ми даде много добър пример, за да ми помогне да разбера този принцип. Аз разсъждавах как е възможно да извършим нещо и то да е напълно правилно, но когато го направи някой друг, да започнем да го критикуваме и осъждаме. Тогава Бог ми каза: „Джойс, ти гледаш себе си през цветни очила, а останалите ги поставяш под лупа.“

За собственото си поведение имаме оправдания, но когато някой друг направи същото нещо, което сме извършили, тогава ставаме безмилостни. Да постъпваме с другите така, както бихме искали те да постъпват с нас (Матей 7:12), е невероятен принцип, който би ни предпазил от много критика и осъждане.

Осъждащият ум е издънка на негативния ум - да мислиш само за това, което не е наред в даден човек, вместо за силните му черти.

Бъди позитивен, а не негативен!

Това ще е от голяма полза за другите, но най-вече ще е от полза за теб.

ПАЗИ СЪРЦЕТО СИ

Повече от всичко, което пазиш, пази сърцето си с пълно усърдие, защото от него са изворите на живота Притчи 4:23

Ако искаш да тече живот към теб и чрез теб, пази сърцето си.

Определени мисли са недопустими за един християнин. Критиците осъждащи и порицаващи мисли са сред тях. Всяко нещо, което Яков се опитва да ни научи, е за наше добро и за да сме щастливи.

Следването на Неговите пътища ни прави плодотворни, ходенето в пътищата на дявола ни прави гнили и развалени.

ПАЗИ СЕ ОТ ПОДОЗРИТЕЛНОСТТА

Любовта не пада духом под нищо, което идва, винаги е готова да повярва най-доброто за всеки човек... I Коринтяни 13:7

Откровено мога да кажа, че покоряването на този стих винаги е било предизвикателство за мен. Аз съм отгледана в атмосфера на силно подозрение. Дори бях учена да не се доверявам на никого, особено ако се прави на добър, защото несъмнено ще поиска нещо в замяна.

Освен че бях научена да имам винаги едно наум за хората и техните мотиви, аз имах няколко разочароващи преживявания с вярващи, след като вече бях активна християнка. Това, което ми е помогнало да развия различен начин на мислене, е да размишлявам върху компонентите на любовта и върху това, че тя винаги вярва най-доброто за другите хора.

Когато твоят ум е отровен с подозрения или Сатана издига крепости в него, той трябва да бъде възобновен според Божието Слово. Това става, като изучаваме Словото и размишляваме върху него.

Ние имаме чудесния Свят Дух вътре в нас, за да ни напомня, когато мислите ни тръгнат в погрешна посока. Бог го прави и за мен, когато имам подозрителни мисли, вместо мисли на любов. Естественият ум си мисли: „Ако се доверя на тези хора, те ще се възползват от мен.“ Може и така да е, но благословенията, които Ще преживееш, са много повече от всяко негативно преживяване.

Доверието и вярата носят радост в живота и помагат на взаимоотношенията да растат и да достигнат своя потенциален максимум.

Подозрителността осакатява всяко взаимоотношение и в повечето случаи го унищожават.

Истината е, че само Божите начини действат. Човешките - Не! Бог осъжда неодобрението, осъждението, критичността и подозрителността. Обичайте това, което Бог обича, а не това, което Той мрази. Позволявайте само това, което Той позволява, и забранявайте това, което Той забранява.

Да бъдеш балансиран и уравновесен е винаги най-добрата политика. Това не означава да не използваме мъдрост и разпознаване във взаимоотношенията си с другите. Не бива да посвещаваме живота си на всеки, с когото се срещнем, като по този начин му предоставяме възможност да ни събори и разочарова. От друга страна, не бива да гледаме на всички хора с подозрение и винаги да мислим, че те имат за цел да се възползват от нас.

ДОВЕРЯВАЙТЕ СЕ НАПЪЛНО НА БОГА. А НА ЧОВЕК - СДЪРЖАНО И ПРЕДПАЗЛИВО

И когато беше в Йерусалим на Пасхата, по време на празника, мнозина повярваха в Неговото име [отъждествиха се с Неговите хора], след като видяха знаменията (чудесата), които Той извърши.

Но Исус [от Своя страна] не им се доверяваше, защото, познаваше всички [човеци]

И защото Той нямаше нужда да Му свидетелства някой [да дава доказателства] за човека, понеже сам знаеше какво е човешкото естество [какво има в сърцето на човека]. Йоан 2:23-25

Веднъж, след като бях замесена в една разочароваша ситуация в църквата, Бог ми припомни Йоан 2:23-25.

Този пасаж говори за взаимоотношението на Исус с Неговите ученици и последователи. Тук съвсем ясно се казва, че Той не им се е доверявал. Не се казва, че е изпитвал подозрения към тях или че не им е вярвал. Стихът обяснява, че Той познава човешкото естество, поради което не се доверява изцяло на всички.

Научих добър урок. Бях силно наранена в тази случка, защото бях станала твърде ангажирана и посветена на група жени от църквата и излизах от всякакво равновесие. Всеки път, когато станем неуравновесени, отваряме врата за дявола.

Първо Петрово 5:8 казва: Бъдете балансирани (уравновесени, трезви по ум), бъдете будни и внимателни по всяко време, защото противникът ви дяволът, като рикаеш лъв обикаля [в свиреп глад], търсейки на кого да се нахвърли и да го погълне.

Аз осъзнах, че уповавах на тези жени в групата и полагах на тях доверието си, което можех да положа единствено в Бога. Човешките взаимоотношения са ограничени. Ако си мислим, че можем да надминем мъдростта, непременно ще се сблъскаме с проблеми и ще бъдем наранени.

Поставяй пълното си доверие в Бога. По този начин ще отвориш врата за Святия Дух да те предупреждава всеки път, когато се устремиш оттатък линията на уравновесеността.

Някои хора си мислят, че имат дарбата разпознаване, а всъщност изпитват само подозрения. Има реален дар от Святия Дух, наречен разпознаване на духове (I Коринтяни 12:10. Той разпознава както злото, така и доброто, а не единствено злото. Подозрителността идва от необновения ум, разпознаването идва от обновения дух.

Молете се за истинските дарби, а не за плътски проявления, които се маскират като дарби на Духа. Истинското разпознаване ще ви подтикне към молитва, а не към клюкарство. Ако един истински проблем е разпознат от истинска дарба, тогава ще последва библейският модел за справяне с проблема, а не плътският начин, който ще доведе само до разпространяване и усложняване на проблема.

БЛАГОПРИЯТНИТЕ ДУМИ СА СЛАДОСТ НА ДУШАТА И ЗДРАВЕ НА КОСТИТЕ

Умът на мъдрия вразумява устата му; и прибавя знание и Убедителност на устата му.

Благоприятните думи са като медена пита, сладост за ума и здраве за костите. Притчи 16:23, 24

Думите и мислите са като костите и костния мозък - толкова са близки, че не е възможно да ги разделиш (Евреи 4:12).

Нашите мисли са тихи думи, които единствено ние и Господ Можем да чуем, но те влияят на вътрешния ни човек, на здравето ни, на радостта и отношенията ни. Онова, за което си мислим, често излиза от устата ни. И за съжаление, понякога изглеждаме

доста глупаво. Осъдителността, критичността и подозрителността никога не донасят радост.

Исус казва, че Той е дошъл, за да ни даде живот, на който да се наслаждаваме. (Йоан 10:10) Ако само започнеш да се променяш според ума на Христос, ще навлезеш в съвсем ново ниво на живот.

Глава 14 Пасивен ум

„Людете ми са унищожени поради липса на знание.“

Този стих определено се отнася и за пасивността. Повечето християни дори не знаят какво означава този термин, нито знаят как да разпознаят симптомите на пасивността.

Пасивността е противоположното на активността. Това е опасно състояние, защото Божието Слово ясно ни казва, че трябва да сме будни, бдителни и активни (I Петрово 5:8), че трябва да разпалваме дарбите в нас (II Тимотей 1:6).

Чела съм най-различни определения на думата „пасивност“ и я описвам като липса на чувства, липса на желание, обща апатия, хладност и мързел. Зад пасивността се крият зли духове. Дяволът знае, че бездействието и нежеланието да се осъществи Божията воля ще обрече вярващия на пълен неуспех и поражение. Ако човек устоява на дявола и му се противопоставя с цялата си воля, врагът няма шанс да спечели войната. Но ако вярващият стане пасивен, той се изправя пред сериозен проблем.

Много от християните са водени от своите чувства и единственото, което може да ги спре да направят това, което знаят, че трябва да направят, е липсата на чувства. Те хвалят Бога, ако чувстват желание да го правят; дават, ако чувстват, че трябва да дават; държат на думата си, ако чувстват, че това трябва да направят. Ако не чувстват да им се прави дадено нещо, просто не го правят.

ПРАЗНОТО МЯСТО СЪЩО Е МЯСТО!

Нито давайте място на дявола. Ефесяни 4:27

Мястото, което предоставяме на Сатана, често е празното изпълнено от Духа място. Един празен, пасивен ум много лесно може да се изпълни с погрешни мисли. Вярващият, който има пасивен ум и не се противи на тези неправилни мисли, често ги приема за свои собствени мисли. Той не осъзнава, че нечист дух ги е поставил в ума му, защото там е имало много празно място, което той е заел.

Един от начините, по които да се предпазите от погрешните мисли, е като запълните ума си с правилните мисли. Дяволът може да бъде изгонен, но след това той отива и се скита по сухи места за известно време. Когато се върне в стария си дом и го намери празен, Библията казва в Лука 11:24-26, че той се връща и води и други със себе си и състоянието на човека става по-лошо от първоначалното. Поради това никога не гоним демони от човек, ако преди това не сме го научили как да „запълни празното място“.

Не казвам, че всеки човек, който има зли мисли, има и зъл дух в себе си. Но често зад злите мисли се крие зъл дух. Един вярващ може непрекъснато да събаря помисли и въображения, но ако не изпълни празното място с правилни мисли, те ще се връщат отново и отново. Когато врагът се върне и не намери празно място, той няма да има къде да се настани.

Има агресивни грехове или грехове, които се извършват, и пасивни грехове, т.е. грехове, при които пропускаш да направиш нещо. С други думи, има неправилни неща,

които правим, и правилни неща, които пропускаме да направим. Например едно взаимоотношение може да се разруши чрез говоренето на безсмислени думи, но то може да се развали и чрез пропускането да се говорят благи и мили думи, които е трябвало да бъдат изговорени, но никога не са били изговорени.

Един пасивен човек си мисли, че не прави нищо погрешно, защото изобщо нищо не прави. Когато го изобличиш за някаква грешка, той ще ти отговори, че нищо не е направил. Неговият отговор е правилен, но поведението му не е. Проблемът е настъпил точно поради това, че не е направил нищо.

КАК ДА ПРЕОДОЛЕЕМ ПАСИВНОСТТА?

Моят съпруг Дейв имаше проблеми с пасивността преди години. В някои отношения беше активен. Ходеше на работа всеки ден, играеше голф в събота и гледаше футбол в неделя. Освен тези неща беше много трудно да го мотивираш да направи каквото и да било. Ако трябваше да закачи някоя снимка на стената, му отнемаше той или четири седмици да го направи. Това предизвика големи търкания помежду ни. В моите очи изглеждаше, че той прави това, което иска, и нищо повече.

Дейв обичаше Господа и когато търсеше лицето Му, за да получи помощ за този проблем, Бог му показва неща за пасивността и опасностите от нея. Той откри, че зад това бездействие стоят нечисти сили. Имаше определени области, в които нямаше никакви проблеми, защото отстояваше с волята си, но имаше и такива, в които чрез своето бездействие бе предал волята си на врага. В тези области бе много угнетен и бе стигнал до състояние, в което нямаше никакво желание и мотивация да постигне определени задачи.

Изучаването на Божието слово и молитвата бяха две други области, в които той бе пасивен. От своя страна, понеже знаех, че не търси водителство от Господа, трудно го слушах за каквото и да било. Така или иначе имах проблем с непокорството и сами можете да видите как врагът използваше нашите слабости един срещу друг. Много хора стигат дори до развод поради такива проблеми. Те всъщност изобщо не разбират какъв е проблемът.

Аз от своя страна бях твърде агресивна. Винаги правех нещата преди още Бог да ми ги каже и по този начин постъпвах плътски, а очаквах Бог да ме благослови. Дейв от своя страна почти нищо не правеше освен да чака Бог, което страшно много ме дразнеше. Сега ни е смешно, когато си спомним какво сме представлявали някога, но тогава не ни беше до смях. Ако Бог не бе привлякъл вниманието ни, ние също щяхме да бъдем вписани в статистиката на разведените.

Дейв винаги ми казваше, че вървя няколко крачки пред Бога, а аз МУ отговарях, че той е на километри след Него. Аз бях твърде активна и агресивна, а Дейв бе прекалено пасивен.

Когато един вярваш бездейства в област, в която е надарен или има талант, тази област започва да атрофира и спира да се развива. Колкото по-дълго стои и нищо не прави, толкова по-малко му се иска да прави каквото и да било. Един от най-подходящите примери са физическите упражнения.

Аз изпълнявам добра програма за физическо натоварване и колкото повече тренирам, толкова по-лесно ми става. Когато обаче първоначално започнах, ми бе много трудно. Всеки път, след като приключвах с упражненията, имах мускулна треска, защото дълго време бях пасивна по отношение на физическите упражнения. Колкото по-дълго не правех нищо, толкова по-тежко ставаше моето физическо състояние. Ставах все по-безсилна поради това, че не тренирах мускулите си.

Дейв започна да вижда какъв е проблемът му! Той имаше работа с нечисти духове, които го подтискаха поради дългото му бездействие. Когато Святият Дух му

откри тази истина, Дейв взе решение отново да стане активен и деятелен, а не мързелив или отлагащ за по-късно.

Взимането на решението е лесната част, осъществяването му е трудната. Трудно е, защото във всяка една от тези области, в които той бе пасивен, сега трябваше да се „тренира“, докато стане отново силен.

Той започна да става в 5:00 всяка сутрин, за да чете Словото и да се моли преди да отиде на работа. Битката вече започна! Дяволът трудно отдава област, която е завзел и никога не я освобождава без борба. Дейв ставаше, за да прекара време с Бога, но заспиваше на дивана. Макар да имаше много такива сутрини в които заспиваше, имаше и голям напредък, защото не спираше да става рано всяка сутрин и да се стреми да си създаде молитвен живот.

Имаше периоди, в които бе отегчен. Имаше дни, в които се чувстваше сякаш няма никакъв напредък, в които не разбираше нищо от това, което четеше, и му се струваше, че молитвите му си остават там в стаята, където се молеше. Но той не се предаваше и постоянстваше поради откровението, което Святият Дух му бе дал за неговото състояние, наречено пасивност.

Започнах да забелязвам, че когато имам нужда Дейв да направи нещо в къщата, той веднага го изпълняваше. Отново започна да взема решения за живота си. Много пъти никак не му се правеше точно това, което се е налагало да направи, но надмогваше своите чувства и плътски желания. Колкото повече постъпваше според това, което знае, че е правилно, толкова по-свободен се чувстваше.

Ще бъда откровена и ще ви кажа, че никак не му беше лесно. Свободата не настъпи за няколко дни, нито дори за седмици. Пасивността е едно от най-трудните състояния, от които да се освободиш, защото както споменах, не изпитваш никакви чувства, които могат да те подпомогнат в борбата ти с пасивността.

С Божията помощ Дейв постоянстваше и днес в него няма и капка пасивност. Той е администратор на Живот в Словото, отговаря за всичките ни радио и телевизионни предавания, както и за финансирането на всяка отделна част от служението ни. Той организира всяко пътуване и непрекъснато пътува с мен. При това е отличен съпруг и баща. Редовно се моли и прекарва време с Божието Слово. С други думи, той е мъж, достоен за уважение.

Все още играе голф и гледа спортни предавания, но заедно с това прави и всички останали неща, които трябва да направи. Като гледам какъв е сега и колко много е постигнал, никой не би могъл да повярва колко пасивен бе някога.

Състоянието на пасивност може да бъде победено. Но първата стъпка към преодоляването на пасивността в действителност е преодоляването на пасивността в ума. Дейв не би могъл да постигне този прогрес преди да вземе решение и да промени начина си на мислене.

ПРАВИЛНИТЕ ДЕЙСТВИЯ СА ПРОДУКТ НА ПРАВИЛНОТО МИСЛЕНЕ

И недейте се съобразява с този свят (този век) [оформен и пригоден към външните, повърхностни обичаи], но преобразявайте се (променяйте се) чрез [пълно] обновяване на ума си [чрез неговите нови идеи и неговото ново отношение], за да познаете (лично) каква е добрата, благоугодна и съвършена Божия воля - това, което е добро, благоугодно и съвършено (в Неговите очи за вас). Римляни 12:2

Това е един динамичен принцип, изявен ни от Божието слово, и нито един човек не би могъл да ходи в победа, ако не го осъзнае и не започне да постъпва според него. Правилните действия са в резултат на правилно мислене.

Нека го кажа по друг начин: Не би могъл да промениш поведението си, ако преди това не промениш начина си на мислене.

В Божия ред първо идват правилните мисли и едва тогава следва правилното поведение. Аз вярвам, че правилните действия и коректното държание са „плод“ на правилното мислене. Много вярващи отчаяно се опитват да правят правилните неща, но плодът не е продукт на отчаяни опити. Плодът се ражда от черпене на живителни сокове от лозата (Йоан 15:10). Да пребъдваш в лозата означава да бъдеш покорен (Йоан 15:10)

Винаги използвам Ефесяни 4:22-24 когато обяснявам този принцип. Стих 22 казва: Съблечете старото си естество [свалете и махнете старото си непроменено аз], което е характеризирало предишния ви начин на живот и сега тлее поради пожеланието и страстите, които извираат от заблудата.

24 стих продължава, като казва: И облечете новото естество (обновеното аз), създадено по Божие подобие в истинска праведност и святост.

Виждаме, че 22 стих ни казва да спрем да се държим непочтено, а 24 стих - да започнем да постъпваме правилно. 23 е така нареченият от мен „свързващ“ стих, който ни казва как да стигнем от 22 стих (неправилно държание) до 24 стих (правилно държание). И да се подновявате непрекъснато от обитаващия във вашия ум Дух (като получавате свежо мисловно и духовно отношение).

Не е възможно от неправилно поведение да стигнеш до правилно без преди това да промениш начина си на мислене. Един пасивен човек може и да иска да прави правилните неща, но никога не би могъл да го постигне, ако първо не активира ума си и не го съобрази с Божието Слово и воля.

Добър пример, за който се сещам, е за един човек, който чакаше за молитва на семинар, който водих. Той имаше проблем с похотта. Истински обичаше своята съпруга и не искаше да разруши брака си, но ако проблемът не се разреши, той щеше да загуби семейството си.

„Джойс, имам проблем с похотта. Сякаш не мога изобщо да стоя настрана от чужди жени. Ще се молиш ли за моето освобождение? Много пъти са се молили за мен, но аз сякаш не виждам никакъв напредък.“

Святият Дух ме подтикна да му кажа следното нещо: „Да, ще се моля за теб, но ти си този, който си отговорен за нещата, които позволяваш да се прожектират на екрана на твоя ум. Ако искаш да се наслаждаваш на истинска свобода, трябва да престанеш да си представяш, че си с други жени и да спреш да мислиш за порнографски снимки.“

Както този мъж, много други са осъзнавали, че имат проблем, но не са успявали да преживеят истинска победа, защото са искали да променят поведението си, но не и начина си на мислене.

Умът често е арена, на която хората си играят на игрички с греха. Исус казва в Матей 5:27, 28: Чули сте, че е било казано: Не прелюбодействай. Но Аз ви казвам, че всеки, който само погледне жена с нечестиви помисли, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си. Пътят към греховното поведение се павира от греховни мисли.

Една жена, която посети първата ми домашна група за изучаване на Словото, бе предала живота си на Господа и искаше всичко в Дома и брака ѝ да бъде изправно. Всичко в живота ѝ беше в безпорядък - домът ѝ, децата ѝ, бракът ѝ, финансовото ѝ състояние, здравето ѝ и т.н. Тя открито заявяваше, че не обича своя съпруг и всъщност дори го презираше. Знаейки, че нейното отношение не бе богоугодно, тя бе готова отново да го обикне, но не и да се примири с това да бъде близо до него.

Ние се молихме, тя се моли, всички се молиха! Споделихме стихове с нея и ѝ дадохме касети, които да слуша. Направихме всичко, което знаехме, че трябва да направим, а тя послуша всичко, което ѝ бяхме казали, но нямаше никакъв напредък в живота ѝ. Какво не беше наред? По време на лично съветване стана ясно, че тя е

мечтателка, която скита в облаците. Всъщност винаги си е представяла, че живее като в приказка, че е принцеса, а Чаровният Принц се връща от работа и ѝ носи цветя и шоколадови бонбони и с обяснението си в любов я кара да припадне от вълнение.

Тя прекарвала дните си в подобни мисли, а когато измореният, напълнял, потен и мръсен съпруг се прибирал от работа (с паднал зъб), тя го презряла.

Помислете за тази ситуация за момент. Тази жена бе новородена, но животът ѝ въпреки това бе в пълен безпорядък. Тя имаше желание да живее за Бога и да Му се покорява, а искаше и да обича съпруга си, защото знаеше, че това е Божията воля. Тя имаше огромно желание да има победа в живота и брака си, но нейният мъж бе този, който я събаряше и поразяваше. Нямаше начин тя да спре да презира своя съпруг, ако на първо място не започнеше да действа, водена от здравия разум.

Тя живееше в съзнанието си в свят, който не съществува и никога няма да съществува. Ето защо бе напълно неподготвена да се справи с реалността. Имаше пасивен ум и понеже не избираше своите мисли въз основа на Божието слово, бе позволила на нечисти духове да ѝ вдъхнат ефимерни мисли.

Докато се заблуждаваше, че това са нейни мисли, и им се наслаждаваше без да разпознава от къде идват, не можеше да преживее победа. Щом промени начина си на мислене, животът ѝ също започна да се променя. Тя промени отношението си към съпруга си първо в ума си, а той започна да променя външния си вид и поведението и към нея.

МИСЛИ ЗА ГОРНИТЕ НЕЩА

И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христос [към нов живот, като сте споделили Неговото възкресение от мъртвите], търсете и се целете в това [богатите и вечни съкровища], което е горе, където седи Христос отдясно на Бога.

Настройте ума си и го дръжте насочен към това, което е горе, (това, което е възвишено), а не за земното. Колосяни 3:1, 2

Тук отново виждаме същия принцип: ако искаш да се наслаждаваш на чудесния живот, който Христос ти е подсигурил, търси този нов и мощен живот, като мислиш и насочваш постоянно ума си към горните неща, а не към земните.

Апостол Павел ясно ни показва, че ако аз и ти искаме да се радваме на добър живот, то тогава трябва да мислим за добри неща.

Мнозина вярващи искат този добър живот, но пасивно си седят и чакат замечтано нещо добро да им се случи, без те да правят каквото и да било. Често започват да завиждат на хората които живеят в победа, като се съблазняват, което прави живота им още по-труден.

Ако искаш да спечелиш победа над своите неприятности и проблеми, ако наистина искаш да живееш този чудесен живот, трябва да се изправиш и да направиш нещо по въпроса, а не само да седиш и да го желаеш. Трябва да си активен, а не пасивен. Правилните действия са плод на правилните мисли. Не бъди пасивен в своя ум. Още днес започни да избираш правилните мисли.

Глава 15 Христовият ум

Твърдо вярвам, че вече си взел решение да избираш правилните мисли, затова нека видим кои мисли са правилни според Господа. Определено има мисли, които са били недопустими за Господа, когато Той е ходил по земята. Ако искаме да следваме Неговите стъпки, то тогава трябва да започнем да мислим както е мислил Той.

Сега сигурно си мислите: „Джойс, това е невъзможно, защото Исус е бил съвършен. Аз може и да подобря мислите си, но никога не бих могла да мисля като Него.“

Да, но Библията казва, че имаме Христовия ум, както и ново сърце и нов дух.

„Защото кой познава и разбира ума (съветите и целите) на Господа, че да може да Го напътства и да Го наставлява и да .... Му дава знание? Но ние имаме ума на Христос (Месия) и държим мислите (чувствата и намеренията) на сърцето Му.“ 1 Коринтяни 2:16

НОВО СЪРЦЕ И НОВ ДУХ

Ще ви дам и ново сърце и нов дух ще вложа вътре във вас и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце.

И ще вложа Духа Си вътре във вас и ще ви направя да ходите според постановленията Ми, да пазите законите Ми и да ги извършвате. Йезекиил 36:26, 27

Като християни, ние имаме ново естество, което всъщност е естеството на Бога, вложено вътре в нас при нашето новораждане.

От Писанието виждаме, че Бог знаеше, че за да можем да внимаваме на Неговите постановления и да ходим в Неговите Пътища, Той трябваше да ни даде от Своя Дух, както и ново сърце и нов ум. Римляни 8:6 говори за ума на плътта и за ума на Духа и ни казва, че смъртта настъпва, когато следваме пътищата на плътта, а животът идва, когато следваме ума на Духа.

Ние бихме постигнали невероятен прогрес, ако се научим как да разграничаваме живота и смъртта.

Ако нещо те води към смъртта, повече не го прави. Когато определен начин на мислене те изпълва с негативност, ти веднага разбираш, че това не е от ума на Святия Дух.

За да го обясня по-ясно, нека си представим, че си мисля за несправедливост, която ми е била причинена от друг човек, към когото започвам да изпитвам гняв. Мисля само за това колко много не харесвам този човек. Ако разпознавам състоянието си, ще съм наясно, че това, с което ме изпълват тези мисли, е смърт. Само че аз продължавам и ставам все по сърдита, гневна и съм в голям стрес - до такава степен, че започвам да усещам и физически дискомфорт. Главоболие, стомашни проблеми, необяснима слабост - всичко това е резултат от неправилното ми мислене. Ако си мисля колко съм благословена от Бога и колко добър е Той към мен, бих разпознала, че се изпълвам с живот.

Много важно е за един вярващ да се научи да разпознава мислите на живот и смърт в себе си. Исус се е погрижил за това да бъдем изпълнени с живот, като е положил Своя ум вътре в нас. Можем да изберем да позволим Христовия ум да протича в нашия ум.

До края на тази глава ще изброя неща, които можем да правим, за да позволим на Христовия ум да се влее в нашия и да действаме според Него.

1. Имай позитивни мисли.

Ще ходят ли двама заедно, ако не се уговорят предварително и не са в съгласие? Амос 3:3

Ако един човек мисли според ума на Христос, какви биха били неговите мисли? При всички положения позитивни. Вече обсъдихме абсолютната необходимост от положителното мислене. Може би е хубаво отново да прочетеш петата глава от тази книга и да си припомниш колко важно е да бъдеш позитивен. Аз самата го направих и бях много благословена, макар че съм я написала.

Никога не може да се каже достатъчно за силата на позитивността. Бог е позитивен Бог и ако аз и ти искаме да бъдем водени от Него и да сме едно с Него, трябва да се качим на гребена на същата вълна, на която е и Той, и да започнем да мислим позитивно. Тук не говорим за самовнушение, а за това да бъдеш позитивен във всяко отношение.

Имай позитивен поглед и отношение. Поддържай положителни мисли и очаквания. Участвай в положителни разговори.

Исус определено имаше позитивен поглед и отношение. Той понесе множество трудности и лични атаки - беше лъган, беше изоставен от своите ученици, когато най-много се нуждаеше от тях, беше самотен, присмиваха Му се, не Го разбираха и още много други обезсърчаващи неща. Но въпреки всички тези негативни неща, Той остана позитивен. Винаги имаше насърчителен коментар, окуражаващо слово, даваше надежда на всички, до които се докосваше.

Христовият ум вътре в нас е позитивен ум. Следователно когато ставаме негативни, вече не стоим в Неговия ум. Милиони хора страдат от депресия и не мислят, че можеш да си депресиран, ако нямаш негативни мисли - освен ако причината не е физическа. Но и в този случай негативността увеличава проблема и симптомите му.

Според Псалом 3:3 Бог е наша слава и Този, който привдига ръцете ни. Той иска да привдигне всичко - надеждата ни, отношението ни, настроението ни, главите ни, ръцете ни, сърцата ни - целият ни живот. Той е този, Който ни привдига!

Бог иска да ни издигне, а дяволът иска да ни смаже. Той използва негативните събития и ситуации в живота, за да ни депресира. Определението, което речникът дава на думата депресия е: „потискам духа, НАТЪЖАВАМ”¹ Според речника на Уебстър депресиран е този, „който е потънал под нивото на обкръжаващите го, ПРАЗЕН, ХЛЪТНАЛ.”² Депресиран означава да потънеш, да смачкаш, да принизиш или да държиш под нивото на земята. Често имаме възможността да мислим за негативни неща, но такива мисли могат само да ни притиснат по-ниско отколкото вече сме. Да бъдеш негативен не е разрешение на твоя проблем, а само неговото уголемяване.

ПОБЕДИ ДЕПРЕСИЯТА

Псалом 143:3-10 описва депресията и начина, по който да излезем от нея. Нека разгледаме този пасаж подробно, за да видим стъпките, които трябва да предприемем, за да преодолеем тази атака на врага.

1. Разпознай естеството и причината за проблема.

Защото неприятелят подгони и преследва душата ми, удари о земята живота ми, поставил ме е да живея в тъмни места, като онези, които са отдавна умрели. Псалом 143:3

„Живея в тъмни места, като онези, които са отдавна умрели” определено ми звучи като описание на някой депресиран.

Забележете, че причината или източникът на тази депресия или атака над душата е Сатана.

2. Разпознай, че депресията краде живота и светлината.

Затова, духът ми изнемогва и изчезва [обгърнат в мрак] в мене, сърцето в гърдите ми става безчувствено. Псалом 143:4

Депресията потиска духовната свобода и сила на един човек.

Нашият дух, (укрепяван и насърчаван от Божия Дух) е силен и свободен. Ето защо Сатана се опитва да потисне силата и свободата на духа ни, като изпълва ума ни с мрак и тъмнина. Запомнете, че е жизнено важно да се възпротивите на това чувство, наречено „депресия”, веднага щом усетите, че се промъква към вас. Колкото по-дълго му позволите да остане във вас, толкова по-трудно ще му противостоите.

3. Спомни си добрите времена.

Спомням си древните дни, размишлявам за всичките Твои дела, поучавам се в творенията на ръцете ти. Псалом 143:5 И В този стих четем за отклика на псалмиста на неговото състояние. Спомнянето, размишлението, обмислянето са все функции на ума. Той очевидно знае, че неговите мисли ще повлияят на чувствата му, ето защо той започва да мисли за тези неща, които ще му помогнат да се справи с тази атака на ума му.

4. Хвали Господа въпреки проблема.

Простирам ръцете си към Тебе; душата ми жадува за Тебе като безводна земя. (Села.) [спри и спокойно помисли за това!] Псалом 143:6

Псалмистът знае важността на хвалението; той издига ръцете си в поклонение. Той изявява същността на своя проблем - необходимостта от Господа. Единствен Бог е способен да го накара да се почувства удовлетворен.

В повечето случаи хората са депресирани, защото имат нужда от нещо, но го търсят на неправилното място, което само допринася още повече за тяхното състояние.

В Йеремиа 2:13 Господ казва: Защото две злини стори Моят народ: остави Мене - извора на живите води, и си издълба водоеми, пукнати водоеми, които не могат да държат вода.

Единствен Бог е способен да напои жадната душа. Не се заблуждавайте, че нещо друго има силата да утоли жаждата ви напълно и съвършено. Преследването на неправилните неща винаги ще ви остави разочаровани, а разочарованието отваря врата за депресията.

5. Потърси Божията помощ.

Скоро ме послушай, Господи; духът ми чезне; не скривай лицето Си от мене, да не би да заприличам на онези, които слизат в рова (гроба). Псалом 143:7

Псалмопевецът търси помощ. Той на практика казва: „Побързай Боже, защото няма да мога да издържа дълго време без Тебе.

6. Слушай Господа.

Дай ми да чуя рано гласа на милостта Ти, защото на Тебе се доверявам и упоавам; дай ми да зная пътя, по който трябва да ходя, защото към Тебе издигам вътрешното си естество. Псалом 143:8

Псалмистът знае, че той трябва да чуе гласа на Бога. Трябва да се увери в Божията любов и милост. И също се нуждае от вниманието на Бога и от Неговото напътствие.

7. Моли се за освобождение.

Избави ме, Господи, от неприятелите ми; към тебе прибягвам, за да ме скриеш. Псалом 143:8

Тук псалмопевецът отново заявява, че единствен Бог може да му помогне.

Забележете и това, че в цялото си споделяне е насочил ума си към Бога, а не към своя проблем.

8. Търси Божията мъдрост, познание и водителство.

Научи ме да изпълнявам волята Ти, защото Ти си мой Бог; благият Твой Дух нека ме води в равна земя, земята на правдата. Псалом 143:10

Навярно псалмистът посочва, че е излязъл от обхвата на Божията воля и по този начин е отворил врата на дявола да атакува душата му. Той иска да бъде покорен на Божията воля, защото сега вече осъзнава, че това е единственото безопасно място.

После той моли Бог да му помогне да бъде стабилен. Вярвам, че тази фраза „води ме в равна земя“ се отнася за неговите неустановени емоции. Той иска да върви на равно, а не да бъде тласкан в чувствата си ту нагоре, ту надолу.

ИЗПОЛЗВАЙ СВОИТЕ ОРЪЖИЯ

Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски, (оръжия от плът и кръв) но чрез Бога са силни за събаряне на крепости.

Понеже събаряме помисли, аргументи, теории, размишления и всяко горделиво нещо, което се издига високо против (истинското) познаване на Бога, и пленяваме всеки разум да се покорява на Христа (Месия, Помазаника). II Коринтяни 10:4, 5

Сатана употребява депресията, за да въвлече милиони в ямата на мрака и отчаянието. Самоубийството често е в резултат на депресия. Склонните към самоубийство са толкова негативни и отчаяни, че не виждат никаква надежда за своето бъдеще.

Помнете: негативните чувства идват от негативните мисли.

Умът е бойното поле, мястото където или се печели, или се губи битката. Още днес избери да бъдеш позитивен - като събаряш всяка негативна мисъл и въображение - и подчини мислите си на Христос. (II Коринтяни 10:5)

2. Насочи вниманието си към Бога.

Ще опазиш и държиш в съвършен и постоянен мир този, чиито ум [и в своите наклонности, и в своя характер] е насочен към Теб, защото на Тебе се уповава, на Тебе се предава, на Тебе се обляга и на Тебе се надява с увереност. Исаия 26:3

Исус е имал непрестанно общение със Своя небесен Баща. Не е възможно да имаш пълноценна връзка с когото и да било, ако не насочиш цялото си внимание към него. Ако аз и съпругът ми сме заедно в колата и той ми говори, а аз си мисля за нещо друго, изобщо не общуваме, защото не му давам цялото си внимание. Ето защо смятам, че съвсем уверено мога да кажа, че мислите на един човек, който функционира в Христовия ум, са насочени към Бога и към всичките Му мощни дела.

РАЗМИШЛЯВАЙ ЗА БОГА И НЕГОВИТЕ ДЕЛА

Цялото ми естество ще се насити като от тлъстина и мас; и с радостни устни ще те славословят устата ми.

Когато си спомням за Тебе в леглото си, размишлявам за Тебе през нощните стражи. Псалом 63:5, 6

И ще размишлявам върху всичко, което си сторил, и Твоите (мощни) деяния ще си спомням. Псалом 77:12

За правилата Ти ще размишлявам и Твоите пътища ще зачитам [пътеките на живота, маркирани от Твоя закон]. Псалом 119:15

Спомням си древните дни, размишлявам за всичките Твои дела, поучавам се в творенията на ръцете ти. Псалом 143:5

Давид често говори в Псалмите за размишляване за Бога, за Неговата добрина, за делата и пътищата Му. Изключително насърчително е да размишляваш за добротата на Бог и за всичките чудесни дела на ръцете Му.

Аз обичам да гледам телевизионни предавания за природата, животните, океана и т.н., защото те изявяват величието и необятността на Бога, Неговата изключителна изобретателност и как Той държи всичко чрез Своето могъщо слово (Евреи 1:3).

Размишляването върху Бог и Неговите пътища и дела трябва да стане редовна част в нашия мисловен живот, ако искаме да ходим в победа.

Един от любимите ми стихове от Писанието е Псалом 17:15, където псалмопевецът казва за Господа: Ще бъда напълно наситен, когато се събудя и [открия], че наблюдавам Твоя образ [и ще имам сладко общение с Теб].

Имала съм много нещастни дни, защото още със ставането си сутрин съм започвала да мисля за всички неправилни неща. Но сега мога да кажа, че съм абсолютно удовлетворена, откакто Святият Дух ми помогна да постъпвам и мисля

според Христовия ум (ума на Духа), който е вътре в мене. Общуването с Господа рано всяка сутрин е сигурен начин, по който да започнеш да се наслаждаваш на живота.

ОБЩУВАНЕ С ГОСПОДА

... ако не отида Аз, Утешителят (Съветникът, Помощникът, Адвокатът, Ходатаят, Укрепителят, Опората) няма да дойде при вас [за близко общение с вас]; но ако отида, ще ви Го изпратя [да бъде в близко общение с вас]. Йоан 16:7

Тези думи са изговорени от Исус точно преди да отиде в небето и да седне отдясно на Отец в слава. От този стих е напълно ясно, че Божията воля е да бъдем в близко общение с Него.

Няма нищо, което да се намира по-близо до нас, отколкото са мислите ни. Ето защо ако изпълваме ума си с Господа, това ще Го доведе в нашето съзнание и ще започнем да се наслаждаваме на общение с Него, което ще ни донесе радост, мир и победа във всяко отношение в живота ни.

Той винаги е с нас, точно както ни е обещал (Матей 28:20; Евреи 13:5). Но не бихме могли да осъзнаем Неговото присъствие, ако не мислим за Него. Аз може да съм в една стая с някой човек, но ако съзнанието ми е ангажирано с мисли за хиляди други неща, мога да си изляза от тази стая и никога да не разбера, че този човек е бил там. Така е и с нашата привилегия да общуваме с Господа. Той винаги е с нас, но трябва да мислим за Него и да осъзнаваме Неговото присъствие.

3. Помни и размишлявай за това, че Бог те обича.

И ние познаваме (разбираме, разпознаваме, осъзнаваме, чрез наблюдение и чрез опит) и вярваме (уповаваме, полагаме вярата си и разчитаме) в любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва и живее в любовта, пребъдва и живее в Бога и Бог пребъдва и живее в него. I Йоан 4:16

Аз съм разбрала, че същото нещо, което се отнася за Неговото присъствие, се отнася и за Неговата любов. Ако не размишляваме за Неговата любов към нас, няма да успеем да я преживеем.

Павел се моли в Ефесяни 3 глава хората да преживеят лично Божията любов. Библията ни казва, че Той ни обича, но колко много от Неговите деца все още не са получили откровение за Божията любов.

Спомням си началото на служението „Живот в Словото“. През първата седмица трябваше да проведе събрание и попитах Господа какво да поучавам, а Той ми отговори: „Кажим им, че ги обичам.“

„Но те го знаят.“ Отговорих аз. „Искам да ги поучавам за нещо по-мощно, а не слово от Йоан 3:16, което преподаваме на децата в неделното училище.“

Тогава Господ ми отговори: „Малцина са тези, които наистина знаят, колко много ги обичам. Ако научат това, ще бъдат различни.“

Когато започнах да изучавам как да приемем Божията любов, осъзнах че аз самата имам отчайваща нужда да разбера любовта на Бога към мен. Докато се подготвях, Бог ми посочи I Йоан 4:16, където се казва, че трябва да осъзнаем Божията любов. Това означава, че трябва активно да я опознаем.

Аз имах несъзнателна, вяла представа за това, че Бог ме обича, но Божията любов трябва да бъде една мощна сила в нашия живот, която да ни изведе дори от най-трудните изпитания към победа.

В Римляни 8:35 апостол Павел ни назидава като казва: Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли или беда или изпитание? Или бедствие и нещастие? Или гонение или глад, голота, беда или меч? А в 37 стих продължава: Не; във всичко това ставаме повече от победители и печелим превъзходна победа чрез Този, който ни е възлюбил.

Аз изучавах Божията любов дълго време и започнах да осъзнавам и да схващам колко необятна е тя. Постигнах това, като мислих много за нея и изповядвах гласно колко много ме е възлюбил Той. Научих множество стихове, говорещи за Неговата любов към нас, размишлявах върху тях и непрекъснато ги изповядвах. Правих това в продължение на месеци и през цялото време откровението за Неговата безусловна любов към мен ставаше все по-истинско.

Сега любовта Му към мен е толкова реална, че дори в трудни моменти се утешавам от осъзнатото знание, че Той ме обича и че аз не трябва да живея повече в страх.

НЯМАЙ СТРАХ.

В любовта няма страх; съвършената любов прогонва всеки страх... I Йоан 4:18

Бог ни обича точно такива, каквито сме. Римляни 5:8 ни казва, че: Бог препоръчва Своята Си към нас любов в това, че когато бяхме още грешни, Христос умря заради нас.

Вярващите които действат водени от Христовия ум, никога не мислят лоши неща за себе си. Техните мисли се основават на истината за праведността. Ти също трябва да осъзнаваш праведността в Христос и да размишляваш редовно за това кой си ти в Христос.

БЪДИ НАЯСНО С ПРАВЕДНОСТТА. А НЕ С ГРЕХА

Който заради нас направи Христос [фактически] грешен, Който не познаваше грях, за да можем в и чрез Него да станем [да бъдем смятани за, да ни вижда като, да бъдем пример за] праведни пред Бога [такива, каквито трябва да бъдем, одобрени и приети, и в правилно взаимоотношение с Него, поради Неговата доброта]. II Коринтяни 5:21

Голям брой вярващи са измъчвани от негативни мисли за себе си. Мислят колко много разочароват Бога със своите недостатъци и слабости.

Колко време губиш, като живееш под осъждане и с чувство на вина? Колко време губиш? Защото с такива мисли ти правиш точно това - пилееш своето време!

Недей да мислиш колко ужасен си бил преди да познаеш Христос. Вместо това мисли затова, че ти е дадена Божията праведност в Христос. Помни: мислите се превръщат в действия. Ако искаш да се промениш и да започнеш да се държиш по-добре, първо трябва да промениш начина си на мислене. Ако продължаваш да си мислиш колко си лош, ще започнеш да се държиш още по-зле. Всеки път, когато към твоя ум се насочи негативна и осъдителна мисъл, напомни си, че Бог те обича, че си направен праведен в Бога чрез Христос.

С всеки изминал ден ти ще се променяш към по-добро. Всеки ден израстваш духовно. Бог има удивителен план за живота ти. Това са истините, за които трябва да си мислиш. Това трябва да правиш с ума си!

Умишлено започни да мислиш според Словото на Бога, недей просто да позволяваш да си мислиш за това, което ти дойде на ум, и да го считаш за правилно.

Смърти дявола и тръгни напред, като започнеш да мислиш за правилните неща!

4. Имай увещателен ум. Който увещава - в увещаването... Римляни 12:8

Вярващият, който има Христовия ум, е с позитивни, привдигащи, насърчителни мисли за другите, както и за себе си и своите обстоятелства.

Днес светът отчайващо се нуждае от служението на увещаване. Ти не би могъл да увещаеш когото и да било, ако преди това нямаш добри мисли за него. Не забравяй, че това, което е в сърцето ти, ще излезе от устата ти. Умишлено започни да мислиш, воден от любов към хората.

Имай мисли, мотивирани от любов към хората, говори им думи на насърчение.

Тълковният речник на думите в Новия завет на Вайн дава определение на гръцката дума паракалео, която е преведена като „увещавам“ като „основно да се обърнеш към човек (пара - до, редом до, калео - призовавам) с насърчение, увещание, за да го предизвикаш да се стреми към определено поведение..."³ Аз си обяснявам това определение като да застанеш редом до един човек и да го насърчаваш да продължава да се стреми към определена посока на действие. Дарбата на увещаване, за която се говори в Римляни 12:8, лесно се забелязва в тези, които я имат. Те винаги казват нещо насърчително или привдигащо на хората, които срещат - нещо, което ги кара да се почувстват насърчени и ги окуражава да продължат напред.

Не всеки има тази дарба, но абсолютно всеки може да се научи да насърчава. Простото правило е: ако нещо не е добро, не мисли за него и не го казвай.

Всеки си има достатъчно проблеми и не бива да му създаваме повече неприятности, като го събаряме със своите думи. Трябва да се изграждаме и насърчаваме един друг в любов (Ефесяни 4:29). Не забравяйте, че любовта винаги вярва в най-доброто за хората (I Коринтяни 13:7).

Когато започнеш да си мислиш хубави неща за другите, ще започнеш да забелязваш как те в действителност се държат добре. Мислите и думите са като съдове или оръжия, с които носим или творчески, или разрушителни сили. Те могат да се използват против Сатана и неговите дела или да го подпомогнат в неговите разрушителни планове. [да бъдем смятани за, да ни вижда като, да бъдем пример за] праведни пред Бога [такива, каквито трябва да бъдем, одобрени и приети, и в правилно взаимоотношение с Него, поради Неговата доброта]. II Коринтяни 5:21

Молиш ли се за детето си да се промени, а след това си мислиш за какви ли не отрицателни неща за него? Или се молиш за промяна, а след това си мислиш и дори го казваш: „Това дете никога няма да се промени!“ Ако искаш да живееш в победа, трябва да започнеш със съобразяването на мислите си с Божието слово.

Не живеем според Словото, ако мислите ни са противоположни на това, което То казва. Не ходим според Словото, ако не мислим според Него.

Когато се молиш за някой, съобрази мислите си и думите си с това, за което си се молил, и ще започнеш да виждаш промяна.

Тук не говоря за това да бъдеш краен. Ако детето ти има проблеми с дисциплината в училище и някой приятел те попита как се справя, какво ще направиш, ако в действителност не си видял да настъпва промяна в него? Говори истината. Можеш да кажеш: „Все още не съм видяла промяната, но вярвам, че Бог работи и детето ми е обект на Божието действие. Уверена съм, че ще го видя да се променя от слава в слава, малко по малко и ден след ден.“

5. Развий благодарен ум.

Влезте в портите Му със славословие и благодарствен принос и в дворовете Му с хваление! Славословете Го и благословете и възторжено прославете името Му Псалом 100:4

Човек, който е воден от Христовия ум, ще открие, че мислите му са изпълнени с благодарност и хвала към Господа.

Чрез оплакването се отварят много врати за врага. Много хора са болни и живеят в немощ поради тази болест, наречена оплакване, която атакува мислите и разговорите на хората.

Живот в сила и мощ не може да се живее без благодарност. Библията много пъти говори за принципа на благодарността. Оплакването на глас и дори само в мислите води към смърт, а благодарните устни и благодарното сърце носят живот.

Ако човек няма благодарно сърце (ум), не могат да излязат благодарни думи от устата му. Когато сме благодарни, ние го показваме и изказваме.

БЪДЕТЕ БЛАГОДАРНИ ПО ВСЯКО ВРЕМЕ

Затова чрез Него нека принасяме на Бога непрестанно и без прекъсване хвалебна жертва, тоест плод от устни, които изповядват, признават и прославят Неговото име. Евреи 13:15

Кога да бъдем благодарни? По всяко време - във всяка ситуация и във всичко, през което преминаваме - ако правим това, ще влезем в победоносен живот, където дяволът не би могъл да ни контролира.

И как би могъл да ни контролира, когато сме избрали да бъдем радостни и благодарни, без това да зависи от нашите обстоятелства? Да ви призная, този начин на живот понякога изисква жертва на хвала и благодарност, но аз по-скоро съм готова да отдам жертва на хвала или благодарност на Бога, отколкото да пожертвам радостта си заради Сатана. Аз съм научила (и то по трудния начин), че ако започна да мрънкам и ако отказвам да съм благодарна, в крайна сметка предавам радостта си. С други думи я изгубвам заради дух на оплакване и недоволство.

В Псалом 34:1 псалмистът казва: Ще благославям Господа по всяко време; похвала към Него ще бъде винаги в устата ми.

Как мога да благославям Господа? Като позволя хвалението да бъде непрекъснато в мислите и на устните ми.

Научи се да бъдеш благодарен човек - благодарен както на Бога така и на хората. Когато някой направи за тебе нещо добро, не пропускай възможността да му покажеш, че оценяваш стореното.

Показвай благодарност в семейството си към всички негови членове. Толкова често приемаме за даденост това, с което Бог ни е благословил. Един сигурен начин, по който можем да изгубим нещо, е като не го ценим.

Аз много ценя моя съпруг. С него сме женени от дълго време, но никога не пропускам възможността да му покажа колко много го оценявам. Той е изключително търпелив човек и притежава множество добри черти. Знам, че доброто взаимоотношение се поддържа точно от това да показваш на човека срещу теб колко много го цениш и колко си му благодарен за конкретните неща, които той прави за теб.

Аз работя с много хора и непрекъснато ме удивява как някои са дълбоко благодарни и за най-малките неща, които правим за тях, а други никога не са доволни, без значение колко много правим за тях. Вярвам, че част от проблема на тези хора е гордостта. Някои хора са така погълнати от себе си, че колкото и да направиш за тях, смятат, че го заслужават, та дори и много повече от това. Такива хора рядко изразяват благодарност.

Да изразим колко оценяваме другия човек е от полза не само за него, но и за нас, защото това освобождава радост в нас.

Всеки ден си припомняйте отделните неща, за които трябва да сте благодарни. Издигайте ги в молитва пред Господа и по този начин ще изпълните сърцето си с живот и светлина.

БЛАГОДАРЕТЕ ВИНАГИ ЗА ВСИЧКО

И не се опивайте с вино, следствието от което е разврат, но изпълвайте се и стимулирайте се от (Святия) Дух.

И разговаряйте се един с друг (говорете на себе си с псалми, химни и духовни песни, като принасяте хвала с гласа си [и с инструменти], като пеете и възпявате

Господа в сърцето си. Като благодарите във всяко време и за всяко нещо на Бога и Отца в името на нашия Господ Исус Христос. Ефесяни 5:18-20

Какви невероятни стихове!

Как можем винаги да бъдем изпълнени със Святия Дух? Като се разговаряме със себе си (чрез мислите) и с другите около нас (чрез думите си) с псалми, химни и духовни песни. С други думи, като мислим и говорим според Божието слово и като се изпълваме с него - като принасяме жертва на хвала по всяко време и като благодарим за всичко.

6. Мисли според Словото.

И нямате Неговото Слово (Неговите мисли) постоянно в сърцето си, защото не вярвате, не се доверявате и не уповавате на Този, Когото Той е изпратил. [Поради това не пазиш Неговото послание живо в теб, защото не вярваш в Посланика, Когото Той е изпратил. Йоан 5:38

Божието Слово, това са мислите на Бога към нас, написани на хартия, за да ги изучаваме и изследваме. Неговото Слово изявява начина, по който Той мисли за всяка ситуация и тема.

В Йоан 5:38 Исус смъмри някои невярващи. От този превод виждаме, че Божието Слово е писмен израз на Неговите мисли, и че всички хора, които искат да вярват и да преживяват добрите резултати от вярата, трябва да позволят на Неговото Слово да бъде едно живо послание вътре в сърцата им. Това може да се постигне само чрез размишление върху Словото на Бога. По този начин Неговите мисли могат да станат наши мисли - единственият начин Да развием Христовия ум в нас.

Библията казва в Йоан 1:14, че Исус е Словото, което стана плът. това не би било възможно, ако неговият ум не е бил постоянно изпълван с Божието Слово.

Размишляването върху Божието Слово е един от най-важните принципи в живота, които можем да научим. Според Тълковния речник на думите в Новия завет на Вайн двете думи, които са преведени като размишлявам (медитирам) означават: „загрижен съм за“, „внимавам, практикувам“, „усърден съм в“, „широкоразпространеният превод на думата е упражнявам, практикувам“, „обмислям, представям си“, „премислям...“⁴ Друг източник добавя: „мърморя“ или „мрънкам“ към значението на тази дума.⁵

Не мога да подчертая достатъчно силно колко важен е този принцип. Аз го наричам принцип на живот, защото размишляването върху Божието Слово носи живот както на нас, така и на тези, които са около нас.

Много християни се боят от размишляването (медитирането) върху Словото поради езическите и окултни практики на меди-тиране. Но аз искам да ви предизвикам да помислите за това, че Сатана всъщност никога не е имал оригинална идея, която да се е родила от него. Той взема това, което принадлежи на Царството на Светлината, и го извращава, за да го използва в царството на мрака. Трябва да сме достатъчно мъдри, за да осъзнаем, че след като размишляването (медитирането) произвежда такава сила за злото, тогава то би могло да произведе още по-голяма сила и за каузата на доброто.

Принципът на размишляването идва от самото Божие Слово. Нека видим какво казва Библията за това.

РАЗМИШЛЯВАЙ И ПРЕУСПЯВАЙ

Тази книга на закона да не се отдалечава от устата ти, но да размишляваш върху нея ден и нощ, за да наблюдаваш и да , постъпваш внимателно според всичко, което е написано в нея, защото тогава ще преуспяваш в пътя си и ще постъпваш мъдро и ще имаш добър успех. Исус Навин 1:8

В този стих Господ ни казва съвсем ясно, че не бихме могли да започнем да практикуваме Словото, ако преди това не размишляваме върху Него.

Псалом 1:2, 3 стих говори за благочестивия човек, като казва: -но се наслаждава и жадува за закона на Господа и в Неговия закон [постановленията, наставленията и поученията на Бога се поучава [размишлява и изучава] по обичая си ден и нощ. Той ще бъде като дърво, посадено [и отгледано) при потоци води, което дава плода си на времето си и чието листо не повяхва; във всичко, което върши ще благоуспява [и ще стига до зрялост].

РАЗМИШЛЯВАЙ И БЪДИ ИЗЦЕЛЕН

Сине мой, внимавай в словата ми, преклони ухо и се покори на беседите ми.

Да не се отдалечават от очите ти, пази ги в центъра на сърцето си, защото те са живот за тези, които ги намират, и изцеление и здраве за цялата им снага. Притчи 4:20-22

Помнете, че едно от обясненията на думата „размишлявам, медитирам" е да внимаваш и да зачиташ. Така и ние трябва да внимаваме на Словото, както и на тези стихове, които говорят, че Словото е източник на изцеление и здраве за тялото.

Когато размишляваш (обмисляш, премисляш) върху Божието Слово в ума си, това всъщност оказва влияние върху физическото ни тяло. Дори външният ми вид се е променил през последните осемнадесет години. Хората ми казват, че днес аз изглеждам поне с петнадесет години по-млада, отколкото изглеждах преди да започна да изучавам усърдно Божието Слово и да го направя център на моето внимание и живот.

СЛУШАЙ, ЗА ДА ПОЖЪНЕШ

Каза им също: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка [на мислене и изучаване]намерите [истината, която чувате], ще ви се отмери [добродетел и знание), и на вас, които слушате, ще ви се прибави [още повече]." Марк 4:24

Това е като принципа на сеене и жънене. Колкото повече посеете толкова повече ще пожънете във време на жътва. Господ казва в Марк 4:24, че колкото повече време посвещаваме да размишляваме за Божието Слово, толкова повече ще получим от Него.

ЧЕТИ, ЗА ДА ПОЖЪНЕШ

[Нещата са скрити само временно, за да бъдат открити един ден.) Защото няма нещо тайно, което да не се яви; нито е имало нещо [временно] спотаено, освен за да излезе наяве. Марк 4:22

Тези стихове определено показват, че в Божието Слово има скрито съкровище, изключителни животодаряващи тайни, които Бог иска да ни изяви. Те биват открити единствено на тези, които размишляват, обмислят, изучават, практикуват и изговарят Божието Слово.

От личния си опит като учител на Божието Слово съм разбрала истината на този принцип. Сякаш това, което Бог може да ми покаже от един стих от Словото Си, е безгранично. Всеки път, когато го изучавам, аз получавам нещо различно. Когато го прочета за пореден път, откривам нещо ново, което дотогава не съм забелязвала.

Господ непрекъснато открива Своите тайни на тези, които са прилежни в изучаването на Словото Му. Не се опитвайте да живеете на гърба на нечие чуждо откровение. Изучавайте лично Божието Слово и позволете на Святия Дух да благослови живота ви с истината.

Аз мога дълго да говоря по темата за изучаването на Божието Слово. Както вече казах, размишляването върху Писанието е един от най-важните принципи, които аз и ти можем да научим. Всеки ден, всяка минута можете да искате от Святия Дух да ви

напомня отделни стихове, за да размишлявате върху тях. Ще се изненадате колко голяма сила ще се освободи в живота ви, когато се научите да практикувате този принцип. Колкото повече размишлявате и изучавате Божието Слово, толкова повече ще можете да черпите сила от Него във време на нужда. Помнете, че силата да изпълниш Словото идва от практикуването на принципа на размишляват върху Него.

ПРИЕМАЙ С ГОТОВНОСТ БОЖИЕТО СЛОВО

Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща злоба, приемоте и приветствайте с кротък (нежен, скромн) дух всаденото и вкорененото [в сърцата ви] Слово, което има силата да спаси душите ви. Яков 1:21

От този пасаж в Писанието ясно виждаме, че Божието Слово има силата да ни избави от живота на греха, но това става единствено, ако го приемоте и бъдете вкоренено и присадено в сърцата и умовете ни. Това вкореняване става чрез внимаването и изучаването на Божието Слово - като изпълваме с него умовете си повече, отколкото с всяко друго нещо.

Ако аз и ти непрекъснато си мислим за своите проблеми, ще се заровим по-дълбоко в тях. Ако размишляваме за това, което не е наред в живота ни или в живота на някой друг, ще се уверяваме все повече в дълбочината на нашия проблем и никога няма да видим разрешение. Това е същото, като да има на разположение океан, пълен с живот, предоставен за нас. Инструментът, който ни е даден, за да черпим от този живот, е усърдното изучаване и размишляване върху Божието Слово.

Нашето служение е наречено „Живот в Словото“ и от опит мога да кажа, че наистина животът идва от Словото на Бог.

ЗАТОВА ИЗБЕРИ ЖИВОТА

Понеже умът на плътта [който е само усещане и разум без Святия Дух] е смърт [смърт, която съдържа всички нещастия, идващи от греха]; а умът на [Святия] Дух значи живот и мир [на душата], [от сега и завинаги]. Римляни 8:6

Добър начин, по който да завърша тази част от книгата, е като Ви припомня Филипяни 4:8: ... всичко, което е истинно, което е почитено, което е честно, което е прилично, което е справедливо, което е чисто, което е прекрасно и мило, което е любезно и привлекателно и добро, ако има нещо добродетелно и превъзходно, и ако има нещо похвално, за това мислете, това отчитайте, това обмисляйте [съсредоточете вниманието и мислите си върху тези неща].

Този пасаж описва състоянието, в което трябва да се намира твоят ум. Ти имаш Христовия ум, започни да го използваш! Ако Той не мисли за това и ти не трябва да го правиш!

Чрез постоянното „внимаване“ за мислите, които имате, започва пленяването им в покорство на Исус Христос (II Коринтяни 10:5).

Святият Дух ще ви напомня ако умът ви тръгне в погрешна посока, но след това трябва сами да вземете решението да го промените. В ума на плътта ли ще се влеете или в ума на Духа? Единият води към смърт, другият към живот. Решението е само ваше!

Изберете живота!

ЧАСТ ТРЕТА

Пустинен манталитет

Въведение

Има единадесет дена разстояние от Хорив през пътя на поляната Сиир до Кадеш-варни). Второзаконие 1:2

Народът на Израил прекара в скитане из пустинята цели четиридесет години, за място, което бе само на единадесет дена път от там. Защо? Враговете ли до Кадеш-Варни [им попречиха, обстоятелствата ли ги спряха Ханаанската граили изпитанията, с които се сблъскаха? но на Израил Дали не беше нещо съвсем различно, което отне четиридесет години не им позволи да достигнат, за да я пресекат]. " до предназначенията цел?

Докато обмислях тяхната ситуация, Бог ми даде силно откровение, което помогна както на мен самата, така и на хиляди други хора. Господ ми каза: „Народът на Израил прекара четиридесет години в пустинята, вместо само единадесет дни, защото хората имаха „пустинен манталитет“.

ДОСТАТЪЧНО ДЪЛГО СТЕ СЕДЕЛИ ТУК

Господ, нашият Бог, ни говори на Хорив, казвайки: Достатъчно дълго сте седели на тази планина. Второзаконие 1:6

Всъщност не трябва да гледаме на израилтяните с такова Удивление, защото повечето от нас правим същото нещо, което и те са направили. Въртим се около една и съща планина, вместо да постигнем истински напредък. Крайният резултат е, че ни отнема Дълги години постигането на победа, която сме можели и е трябвало Да извоюваме много бързо.

Аз мисля, че днес Господ казва същото нещо и на мен, и на теб, което е казал и на израилтяните в онзи ден: „Достатъчно дълго сте седели на тази планина. Време е да се придвижите напред.“

СЪСРЕДОТОЧЕТЕ УМА СИ И НЕ СЕ РАЗКОЛЕБАВАЙТЕ

Насочете ума си и го дръжте насочен непрекъснато върху горните неща (възвишените неща), а не за земните. Колосияни 3:2

Бог ми показа десет начина на „пустинно мислене“, които са задържали израилтяните в пустинята. Пустинният манталитет е погрешна настройка на ума.

Настройката на ума ни, начинът ни на мислене може да бъде погрешен или правилен. Погрешният ни вреди и пречи на нашия напредък, а положителният ни облагодетелства. Колосияни 3:2 ни учи да съсредоточаваме мислите и да не се разколебаваме. Имаме нужда да насочим вниманието си към правилните неща. Неправилната настройка на ума не само влияе на обстоятелствата ни, но и на вътрешния ни човек.

Някои хора живеят в пустиня, а други са пустиня.

Имаше време, когато обстоятелствата в живота ми не са били чак толкова лоши, но не можех да се наслаждавам на нищо, защото самата аз бях като пустиня отвътре. С Дейв имахме прекрасен дом, три чудесни деца, хубава работа и достатъчно пари, за да живеем комфортно. Аз обаче не се радвах на благословенията, защото имах пустинен манталитет. Животът ми изглеждаше като пустиня, защото така се чувствах отвътре и така виждах всичко.

Някои хора виждат нещата доста негативно, защото през целия си живот са преживявали само нещастни обстоятелства и не могат да си представят, че е възможно да им се случи нещо по-добро. Други хора виждат нещата негативно само защото така

се чувстват отвътре. Каквато и да е причината за негативния поглед върху нещата, той оставя хората нещастни и е малко вероятно да напредват към Обещаната земя.

Бог е призовал народа на Израил да излезе от робството в Египет, за да отиде в Обещаната земя, която е била за тяхно вечно наследство - земя, в която текат мед и мляко, в която има всяко добро нещо, което човек би могъл да си представи, земя, в която няма недостиг от нищо, земя на процъфтяване във всяка сфера от живота.

Повечето от хората от това поколение, което Бог е призовал да излезе от Египет, никога не са стигнали до Обещаната земя; вместо това те са измрели в пустинята. За мен това е едно от най-тъжните неща, което може да се случи на едно дете на Бога - да имаш толкова много в наличност и въпреки това да не можеш да му се насладиш.

Дълги години в моя християнски живот и аз бях като тях. Бях тръгнала към Обещаната земя (небето), но не се наслаждавах на пътуването. Аз направо умирах в пустинята. Благодаря обаче на Бога за Неговата милост. Светлина изгря в мрака и Той ме изведе от пустинята.

Моля се тази част от книгата да бъде светлина за вас, за да ви подготви да излезете от вашата пустиня и да влезете в славната светлина на Божието чудесно Царство.

Глава 16

„Бъдещето ми е определено от миналото и от настоящето ми. " Пустинен манталитет № 1

„Където няма видение, народът погива" Притчи 29:18

Израилтяните нямали позитивност за живота си - нямали мечти, Те знаели от къде са дошли, но нямали представа накъде отиват. Всичко в живота им се основавало на това, което някога видели и което сега можели да видят. Те не знаеха как да гледат с „очите на вярата."

ПОМАЗАН, ЗА ДА ДОНЕСЕ ОСВОБОЖДЕНИЕ

Духът на Господа е върху Мене, защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да проглася освобождение на пленниците, и преглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените, да проглася благоприятната Господня година. Лука 4:18, 19

Аз съм отрасла малтретирана от своя баща. Отгледана съм в неуютен дом. Детството ми бе изпълнено със страх и мъчение. Според учените личността на човек се оформя през първите пет години от неговия живот. Моята личност бе напълно обърквана. Аз живеях зад въображаеми стени, които бях издигнала, за да се предпазя от нараняванията от други хора. Бях се заключила за хората отвън, но по този начин държах и себе си в затвор вътре. Бях доста контролираща личност, същевременно изпълнена с множество страхове и единственият начин, по който можех да живея, бе като чувствам, че владее обстановката, като по този начин смятах, че никой не може Да ме нарани.

Като млада жена, опитваща се да живее за Господа и да следва християнския начин на живот, знаех от къде идвам, но и представа и нямах накъде вървя. Смятах, че бъдещето ми ще бъде вечно помрачавано и изкривявано от моето минало. Мислех си: „Как е възможно някой с моето минало някога да бъде наред? Това не е възможно!" Исус обаче казва, че Той е дошъл, за да излекува болните да освободи угнетените, наранените и тези, които са смазани от бедствията в живота си.

Исус дойде, за да отвори вратите на затворите и да освободи всички пленници. Аз няхах никакъв напредък в живота си, докато не повярвах, че мога да бъда освободена. Трябваше да придобия позитивно видение за живота си, трябваше да повярвам, че моето бъдеще не се определя нито от миналото ми, нито от настоящето ми.

Ти може също да си имал нещастно минало и дори сега да се намиращ в негативни и потискащи обстоятелства. Може да си изправен пред ситуации, които да са толкова лоши, че да ти изглежда сякаш няма никаква причина за надежда. Но аз смело ти заявявам, че твоето бъдеще не се определя нито от миналото, нито от настоящето ти!

Придобий нов манталитет. Настрой ума си на различни вълни. Повярвай, че за Бога всичко е възможно (Лука 18:27); за хората някои неща са невъзможни, но ние служим на един Бог, Който е сътворил от нищото всичко, което можем да видим (Евреи 11:3). Дайте Му своята празнота и само гледайте как Той действа. Всичко, което Му е необходимо, е твоята вяра в Него. От теб се иска само да повярваш, а Той ще свърши останалото.

ОЧИ, КОИТО ВИЖДАТ: УШИ, КОИТО ЧУВАТ

И ще израсте пръчка от Йесеевия пън, и фиданка от корените му ще носи плод; и Духът Господен ще почива на Него - дух на мъдрост и разум, дух на съвет и на сила, дух на знание и на страх от Господа; и Той ще се наслаждава в страха от Господа. Той няма да съди според каквото вижда с очите Си, нито ще решава според каквото чува с ушите Си. Исаия 11:1-3

Не сме способни да направим точна преценка според това, което виждаме с естествените си очи. Трябва да имаме „духовни очи“, с които да виждаме, и „духовни уши“, с които да чуваме. Трябва да можем да чуваме това, което говори Духът, а не това, което казва светът. Оставете Бог да ви говори за вашето собствено бъдеще, а не всички останали хора.

Израилтяните непрекъснато гледали и говорели за начина, по който са живели и по които са били нещата преди. Бог ги извел от Египет чрез ръката на Мойсей и им говорил чрез него за Обещаната земя. Бог искал те да насочат погледа си към мястото, на което отивали, е не към това, където някога са били. Нека погледнем няколко стиха, които ясно описват тяхното отношение.

КАКЪВ Е ПРОБЛЕМЪТ?

И всички израилтяни роптаеха и се оплакваха от ситуацията си, като обвиняваха Мойсей и Аарон; и цялото общество им рече: Да бяхме измрели в Египетската земя! Или в тази пустиня да бяхме измрели!

И защо ни води Господ в тази земя, да паднем от меч и жените ни и децата ни да станат плячка? Нямах ли да е по-добре да се върнем в Египет? Числа 14:2, 3

Насърчавам ви внимателно да прегледате този пасаж. Забележете колко негативни са били тези хора - оплаквали са се, готови били лесно да се откажат, предпочитали да се върнат в робство, вместо Да преминат през пустинята, за да стигнат до Обещаната земя.

Всъщност те не са имали какъвто и да е проблем, те самите са били проблемът!

ЛОШИТЕ МИСЛИ РАЖДАТ ЛОШО ОТНОШЕНИЕ

А вода нямаше за обществото, тъй че хората се събраха против Мойсей и против Аарон. Те се скараха с Мойсей и казаха: Да бяхме измрели и ние, когато братята ни измряха [в язвата] пред Господа!

Защо доведохте Господнето общество в тази пустиня, да измрем в нея ние и добитъкът ни? Числа 20:2-4

От собствените им думи ясно се вижда, че израилтяните изобщо не се доверявали на Господа. Те имали негативно отношение на пораженци. Те са решили, че ще се провалят, още преди да са започнали, само защото обстоятелствата, в които са се намирали не са били съвършени. Те проявили отношение, което произлиза от неправилния начин на мислене. Лошото отношение е плод на лошите мисли.

ЛИПСА НА ОТНОШЕНИЕ НА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

А когато отпътуваха от планината Ор към Червено море, за да обиколят Едомската земя, людете станаха нетърпеливи (обезсърчени и потиснати) поради [изпитанията по] пътя.

И людете заговориха против Бога и против Мойсей, като казаха: „защо ни изведохте от Египет да измрем в пустинята? Защото няма ни хляб, ни вода и душата ни се отвращава от тази жалка (презряна, непитателна) манна. Числа 21:4, 5

Освен лошото отношение, за което четохме в пасажа по-рано, в този виждаме доказателство за невероятната неблагодарност на израилтяните. Те не могли да спрат да мислят за мястото, на което прекарвали дълго време, и за това, на което се намирали сега, поради което не успели да стигнат до предопределената цел.

За тях е щяло да е от голяма полза да си спомнят за своя праотец Авраам. Той също е преживял разочароващи моменти в живота си, но не им е позволил да повлияят негативно на неговото бъдеще

ЖИВОТ БЕЗ СПОРОВЕ

Така се появи спречкване между Авраамовите говедари и Лотовите говедари. По това време ханаанците и фerezейците населяваха тази земя [което направи придобиването на храна за добитъка още по-трудно].

Затова Авраам каза на Лот: Да няма, моля, раздор между мене и тебе, и между моите говедари и твоите говедари; защото сме роднини.

Не е ли пред тебе цялата земя? Моля, нека се разделим. ; Ако ти идеш наляво, аз ще ида надясно; ако ти идеш надясно, аз ще ида наляво.

Лот повдигна очи и видя, че цялата равнина на Йордан е добре напоявана. Преди Господ да разруши Содом и Гомор тя беше като Господнята градина, като Египетската земя чак до Сигор.

Затова Лот си избра цялата Йорданска долина и тръгна към изток, та се разделиха един от друг. Битие 13:7-11

Авраам познавал опасността от това да се живее в раздори и конфликти. Затова той помолил Лот да се разделят един от друг. За да ходят в любов и за да е сигурен, че няма да има повече раздори помежду им, Авраам позволил на своя племенник пръв да избере мястото, което му харесва. Лот избрал по-добрата земя - долината на река Йордан, и се разделили.

Не бива да забравяме, че Лот не притежавал нищо преди Авраам. Да го благослови. Помислете си какво отношение можел да има Авраам, но вместо това избрал да бъде различен! Той знаел, че ако Се Държи както подобава, Бог ще се погрижи за него.

ВДИГНИ ОЧИТЕ СИ И ВИЖ

И Господ каза на Авраам, след като Лот се отдели от него: Повдигни сега очите си от мястото, на което си, и погледни на север и юг, на изток и запад; защото цялата земя, която виждаш, ще дам на тебе и на потомството ти до века. Битие 13:14, 15

Тук четем, че макар Авраам да бил в по-неблагоприятни условия след като племенникът му се отделил от него, Бог искал от него да „повдигне“ очите си от мястото, на което се намирал, и да види мястото, на което Бог иска да го заведе.

Авраам имал добро отношение към своята трудна ситуация, поради което дяволът не успял да попречи на Божиите благословения да го достигнат. Бог дал на Авраам много повече притежания, отколкото имал преди Лот да се отдели от него, и го благословил във всяко едно отношение.

Насърчавам ви да погледнете позитивно на възможностите за бъдещето си и да започнете да „извиквате тези несъществуващи неща, така сякаш те наистина съществуват“ (Римляни 4:17). Мислете и говорете добри неща за вашето бъдеще, според това, което Бог е поставил в сърцата ви, а не според това, с което сте се сблъскали в своето минало или настояще.

Глава 17

„Някой друг да го направи вместо мен.

Не искам да поема тази отговорност.“

Пустинен манталитет № 2

„И Тара взе сина си Аврам и внука си Лот, Арановия син, и снаха си Сарая, жената и сина си Аврам и излязоха заедно от Ур Халдейски, за да отидат в Ханаанската земя; и като дойдоха в Харан, там се заселиха.“ Битие 11:31

Отговорността често пъти се определя като нашия отклик на Божиите способности. Да бъдеш отговорен означава да откликнеш на възможностите, които Бог поставя пред тебе. Бог дал на бащата на Авраам отговор - възможност да откликне на Неговата, способност. Той поставил пред него възможността да отиде в Ханаан. Вместо да върви докрай с Господа, той предпочел да спре и да се установи в Харан. Много лесно е да бъдем развълнувани, когато Бог ни говори и ни дава възможност да направим определено нещо. Също както Тара и ние много пъти не довършваме това, което сме започнали, защото когато се захванем да го правим, осъзнаваме, че се изисква много повече от емоционална тръпка и вълнения.

Повечето нови приключения са вълнуващи, само защото са нови. Вълнението обаче ще придвижва човека до един определен момент, но не би могло да го доведе до финалната линия.

Много вярващи правят точно това, което Библията казва, че направил и Тара. Насочват се към определено място, но някъде по пътя спират и там се заселват. Те се изморяват или се изтощават. Имат желание да завършат докрай пътя си, но нямат желание да поемат нужната отговорност, която се изисква от тях. Ако се намери някой друг да го направи вместо тях, с радост биха пожънали славата, но нещата изобщо не се получават по този начин.

ЛИЧНАТА ОТГОВОРНОСТ НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ДЕЛЕГИРАНА

А на утрешния ден Мойсей рече на народа: Вие сторихте голям грях; но сега ще се изкача при Господа, дано да се уреди изкупление на греха ви.

Тогава Мойсей се върна при Господа и каза: О! Този народ стори голям грях, че си направи златен бог.

Но сега, ако искаш, прости греха им, ако ли не, моля Ти се, заличи мене от книгата, която си написал. Изход 32:30-32

В своята подготовка и изучаване на Словото съм открила, че израилтяните нито веднъж не са пожелали да поемат отговорност за нещата, които правели. Мойсей се е

молил вместо тях, търсил е лицето на Господа и отново той се е покаявал вместо тях, когато са се забърквали в неприятности (Исход 32:1-14).

Едно новородено бебе няма никакви отговорности, но колкото повече израства едно дете, толкова по-големи са очакванията към него да поеме отговорност. Едно от основните задължения на родителя е да научи детето си да поема отговорност. Така и Бог желае да научи Своите деца на същото нещо.

Бог ми предостави тази възможност да бъда в служение на пълен работен ден. Аз поучавам Неговото слово, проповядвам евангелието в Америка, както и по целия свят, имам радио и телевизионни предавания. Но мога да ви уверя, че отговорността, която върви редом с всичко това, е толкова голяма, че мнозина си нямат и най-малка представа какво представлява тя. Много хора казват, че искат да бъдат в служение, защото си мислят, че то е едно непрестанно преживяване в Духа.

Много хора подават документи за работа при нас и си мислят, че да станат част от нашето служение, е най-хубавото нещо, което може да им се случи. По-късно обаче те откриват, че на това място се работи, както на всяко друго. Трябва да стават рано сутрин, да идват навреме на работа, да бъдат под нечий авторитет, да следват една и съща рутина всеки ден. Когато хората ни казват, че искат да дойдат и да работят за нас, аз им отговарям, че ние не се носим по цял ден на облаци и не пеем „Алилуя“. Ние работим и то доста усърдно. Ходим достойно и правим всичко което правим, като се стремим към съвършенство.

Разбира се, голяма привилегия е да се работи в служение, но това, което се опитвам да ви покажа, е че когато тръпката и вълнението спрат, ще откриете, че от вас се очакват големи неща, както и поемането на голяма отговорност.

ИДИ ПРИ МРАВКАТА!

Иди при мравката, о ленивецо, размишлявай за постъпките ѝ и стани мъдър.

Тя няма ни началник, ни надзирател или управител, но приготвя храната си лете и събира яденето си по жетва.

Докога ще спиш, ленивецо? Кога ще станеш от сън? Малко спане, малко дрямка, малко скръстване на ръце за почивка - И ще дойде сиромашия върху тебе като разбойник или като един, който пътува [който бавно, но сигурно пристъпва към теб] и немотия като грабител, [който те прави безпомощен]. Притчи 6:6-11

Този мързел на израилтяните била една от причините, поради които се скитали в пустинята цели четиридесет години, за да извървят път, който по принцип би им отнел само единадесет дни.

Аз обичам да чета този пасаж от Притчи, в който вниманието Ни е приковано към мравката, която без да има надзирател или началник, подsigурява това, което е необходимо за нея и семейството ѝ.

Хора, които вечно се нуждаят от някой, който да ги мотивира, никога няма да постигнат нещо велико. Тези, които постъпват правилно, само когато някой ги гледа, също не могат да стигнат много далеко. Трябва да сме мотивирани отвътре, а не отвън. Трябва да живеем живота си пред Бога, като знаем, че Той вижда всичко и че наградата ни ще дойде от Него, ако постоянстваме да правим това, което Той иска от нас да правим.

МНОЗИНА ПРИЗВАНИ. МАЛЦИНА ИЗБРАНИ

Защото мнозина са призвани, но малцина избрани. Матей 20:16

Някога чух един учител да казва, че този стих означава, че мнозина са призвани или получили възможността да направят нещо за Господа, но малко са тези, които са готови да поемат отговорността и да откликнат на призива.

Както споменах по-рано в своята книга, много хора имат желание, но не и волята да го изпълнят. Хора с „пустинен манталитет“ искат да имат всичко, без обаче да правят каквото и да било.

СТАНИ И ИДИ!

След смъртта на Господния слуга Мойсей, Господ говори на Исус Навиевия син, Мойсеевия помощник, казвайки:

Слугата ми Мойсей умря; затова сега стани [заеми мястото му], мини през този Йордан, ти и целият този народ, и влезте в земята, която Аз давам на тях, на израилтяните.

Всяко място, на което стъпи стъпалото на нозете ви, давам ви го, както казах на Мойсей. Исус Навин 1:1-3

Когато Бог казал на Исус Навин, че Мойсей е мъртъв и че Исус Навин трябва да заеме неговото място и да заведе народа на Израил през Йордан, в Обещаната земя, това е означавало много нови отговорности за него.

Същото се отнася и за нас, когато тръгнем, за да завладеем своето духовно наследство. Нито ти, нито аз ще можем някога да служим под помазанието на Бога, ако преди това не сме готови да поемем сериозно своите отговорности в живота.

ЕТО, СЕГА Е БЛАГОПРИЯТНОТО ВРЕМЕ!

Който се взира във вятъра [и чака всички условия да станат благоприятни], няма да засее; и който гледа към облаците, няма да жъне. Еклисиаст 11:4

През 1993, когато Бог ни показа, че иска да започнем телевизионни предавания, Той ни каза: „Давам ви възможност да излезете по телевизията, но ако не поемете тази отговорност сега, тя няма да мине повторно край вас.“ Ако Бог не ни беше показал, че тази възможност е за това определено време, ние с Дейв щяхме да отложим стартирането ѝ. В крайна сметка тогава се намирахме в доста удобно положение и не търсехме промяна.

Цели девет години бяхме в процес на „раждане“ на служението „Живот в Словото“. А сега Бог ни даваше възможност да достигнем до повече хора, което бе желанието и на нашето сърце. Но за да го направим, трябваше да оставим своите удобни позиции и да поемем новата отговорност.

Когато Бог кара Своите деца да направят нещо, пред тях застава едно голямо изкушение да отложат, докато дойде „по-удобен“ момент (Деяния 24:25). Хората винаги са склонни да изчакват, докато това, което трябва да направят, няма да им коства толкова много или ще стане по-лесно за изпълнение.

Насърчавам ви да бъдете човек, който не се страхува от отговорности. Само когато има съпротивление, тогава се изгражда вашата сила. Ако правите само това, което ви е лесно, ще си останете винаги слаби.

Бог очаква и от тебе, и от мене да сме отговорни и да поемаме грижа за всяко нещо, което Той ни поверява - да направим нещо, което ще даде добър плод. Ако ние не използваме талантите и дарбите, които Бог ни е дал, тогава сме безотговорни към това, което Той ни е поверил.

БЪДИ ГОТОВ!

И тъй, бдете [отдайте цялото си внимание и бъдете активни], защото не знаете нито деня, нито часа, в който ще дойде Човешкия син. Матей 25:13

Матей 25 е една от главите в Библията, която ни учи какво трябва да правим докато очакваме завръщането на Господаря.

Първите дванадесет стиха описват десет девизи, пет от които неразумни, а другите пет - мъдри. Петте, които били неразумни, нямали желание да правят нищо допълнително, за да са сигурни, че са готови да Го посрещнат когато дойде. Те направили абсолютния минимум, който се изисквал от тях и нямали желание да извървят допълнителната мила, затова взели масло, колкото им било необходимо, за да не угаснат светилниците им. Мъдрите обаче отишли отвъд това, което се е изисквало от тях. Те взели допълнително масло, за да са сигурни, че са напълно подготвени дори и за дълго очакване.

Когато младоженецът дошъл, неразумните се събудили и открили, че техните светилници догарят и естествено поискали от мъдрите девизи да им дадат от своето масло. Обикновено така става. Хората, които са мързеливи и постоянно отлагат нещата, винаги искат от онези, които работят упорито и са отговорни, да направят вместо тях това, което те самите е трябвало да направят.

УПОТРЕБИ ТОВА, КОЕТО ТИ Е БИЛО ДАДЕНО

Зли и лениви, и мързеливи слуго!... Матей 25:26

Матей 25 записва една притча, в която Исус разказва за трима слуги, на които били дадени таланти, по право принадлежащи на техния господар. След това техният господар заминал за далечна страна, като очаквал, докато го няма, неговите слуги да се погрижат за нещата му както подобава.

Мъжът, на когото били дадени пет таланта, ги употребил. Инвестирал ги и спечелил още пет освен тях. Мъжът, на когото били дадени два таланта, направил същото. Но този, който получил само един талант, го заровил и абсолютно нищо не направил с него. На него Господарят казал: „Ти нечестиви, лениви и мързеливи слуго!“ После наредил да му отнемат този един талант и да го дадат на онзи, който придобил общо десет, а мързеливият слуга бил сурово наказан.

Насърчавам ви да откликнете подобаващо на способностите; които Бог ви е дал, като направите с тези си таланти всичко, което е по силите ви, така че когато Господарят се върне, да Му дадете не само това, което Той първоначално ви е дал, но и много повече заедно с него.

Библията категорично ни показва, че Божията воля е да принасяме много плод и той да бъде траен (Йоан 15:16).

ВЪЗЛАГАМЕ ГРИЖИТЕ СИ. А НЕ ОТГОВОРНОСТИТЕ СИ

Смиривайте се под мощната ръка на Бога и Той ще ви възвеличи своевременно.

И всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас. I Петрово 5:7

Не се страхувайте от отговорностите. Научете се да възлагате грижите си на Бога, а не своите отговорности. Някои хора са се научили да живеят без да се тревожат за каквото и да било. Те са станали експерти в това да „възлагат грижите си“ и така им харесва, че възлагат и отговорностите си на Бога.

Вземете твърдо решение да се справяте с всичко, което ви се изпречи на пътя, без да бягате от него само защото ви изглежда твърде предизвикателно.

Винаги помнете, че ако Бог ви дава това, което искате от Него, има и отговорност, която върви с това благословение. Ако вие притежавате дом или кола, Бог очаква вие да се грижите за тях. Демони на мързел могат да атакуват ума или мислите ви, но вие имате Христовия ум и със сигурност можете да разпознаете измамите на дявола и да не се водите от своите чувства, а да направите това, което е правилно, независимо от това, което изпитвате. Да поискаш нещо е лесната част, но да поемеш отговорността за това нещо е тази част, която развива характера.

Спомням си време, в което се опитвах да убедя съпруга ми да купи къща на брега на езеро - място, на което да можем да ходим, за да се молим, да си почиваме или да се подготвяме и изучаваме Словото. Искях място, на което да се „махаме от всичко останало“. Говорех му колко прекрасно би било, как нашите деца и внуци ще се наслаждават на това място и даже как можем да водим водачите, с които работим, за да имаме работни срещи или време за молитва заедно.

Всичко звучеше страхотно, а аз усещах желанието в моите чувства, но Дейв непрекъснато ми повтаряше колко много отговорности ще имаме, ако си вземем такава къща. Той ми напомняше колко сме заети и без да я имаме. Говореше ми за заема, който имаме, и за вноските, които трябва да правим, за да го погасим. Убеждаваше ме, че ще е по-добре да си наемаме място и да си плащаме за това, вместо да си купим цяла къща и да поемем всички отговорности, свързани с притежаването ѝ.

Аз гледах доста емоционално на нещата, а той напълно практично. Всеки път, когато трябва да вземем някакво решение, трябва да обръщаме внимание и на двете страни - не само на приятните неща, но и на отговорностите, които вървят редом с удоволствията. Къща на брега на езеро е чудесно нещо за тези, които могат да посветят достатъчно време, за да се грижат за нея, но ние не разполагахме с такова. Дълбоко в себе си аз добре осъзнавах това, но в продължение на една година се опитвах да убедя Дейв да си купим такава къща.

Сега съм много благодарна, че той устояваше позицията си твърдо. Ако не го беше направил, със сигурност щяхме да купим къщата, да я задържим за известно време и в крайна сметка да я продадем на някой друг, защото поддържането ѝ щеше да отнеме много от нашето време. Всъщност наши приятели си купиха къща на брега на едно езеро и можем да я наемаме от тях всеки път, когато тяхната и нашата програма позволяват.

Ако употребяваш мъдрост, ще откриеш, че Бог посреща всичките ти нужди. Всеки, който се ръководи от ума на Христос, ще ходи в дух на мъдрост, а не воден от своите емоции.

Бъди отговорен!

Глава 18

„Моля те, направи всичко по-лесно, защото не мога да се справя, ако нещата са твърде трудни!“

Пустинен манталитет № 3

„Понеже тази заповед, която днес ти давам, не е нито твърде мъчна за теб, нито е далеч.“ Второзаконие 30:11

Този неправилен начин на мислене е много близък с онзи, който обсъдихме в предната глава, но предизвиква множество проблеми в живота на Божите деца, затова го разглеждам в отделна глава от тази книга, Това е едно от най-често срещаните оправдания, които чувам от хората, които идват, за да се молим за тях. Твърде често идват при мен било за съвет, било за молитва и когато им кажа какво казва Божието Слово за тяхната ситуация, или какво Святият Дух ми говори да им кажа, техният отговор е: „Знам, че е така. И на мене Бог ми показва същото нещо. Но Джойс, това е толкова трудно.“

Бог ми показва, че врагът се опитва да втълпи тази мисъл в ума на хората, за да ги накара по-лесно да се откажат и да се предадат.

Преди няколко години, когато Бог ми показа тази истина, Той ми заръча да престана да казвам, че всичко е много трудно, и ме увери, че ако направя това, нещата ще се променят и ще станат много по-лесни.

Дори когато сме взели твърдо решение да не се отказваме, а да постоим, прекарваме доста време в мисли точно за това колко »Ще ни бъде трудно", че в крайна сметка проектът, с който сме се захванали, наистина се оказва доста по-труден, отколкото би бил, ако имаме позитивни мисли, вместо негативни.

Когато първоначално започнах да изучавам Божието слово и да виждам как трябва да живея и да се държа според него, го сравнявах с начина, по който в действителност живееш, и постоянно казвах:

„Боже, искам да правя нещата по Твоя начин, но това е толкова трудно." Тогава Господ ми припомни Второзаконие 30:11, където казва, че Неговите заповеди не са твърде трудни, нито са далече.

Причината, поради която Господните заръки не са трудни за нас, е че Той ни е дал Святия Си Дух, който да действа мощно в нас и да ни помага във всичко, което Бог иска от нас.

ПОМОЩНИКЪТ

И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител (Съветник, Помощник, Застъпник, Адвокат, Укрепител, Опора), за да пребъдва с вас до века. Йоан 14:16

Нещата стават трудни и оплетени, когато се опитваме да ги постигнем сами, без да уповаваме и да се облягаме на Божията благодат. Ако всяко нещо в живота е лесно, няма да се нуждаем от силата на Святия Дух, който да ни помага. Библията го нарича „Помощник". Той е в нас и с нас по всяко време, за да ни помага, за да ни прави способни да постигнем това, което със свои сили не можем - дори мога да добавя, за да правим с лекота онова, което би ни било трудно без Него.

ЛЕСНИЯТ НАЧИН И ТРУДНИЯТ НАЧИН

А когато Фараон пусна народа, Бог не го преведе през пътя за Филистимската земя, при все че това беше прекият път; защото Бог каза: Да не би да се разкаят людеите като видят война, и да се върнат в Египет. Изход 13:17

Можете да бъдете сигурни, че където и да ви води Бог, Той е достатъчно силен да ви опази. Той никога не допуска да ни се случи нещо повече от това, което сме способни да понесем (I Коринтяни 10:13). Това, което Той заповяда, Той и заплаща. Не е необходимо да живеем в постоянна борба и това може да стане, само ако се научим да уповаваме и да се облягаме на Него непрекъснато за силата, от която се нуждаем.

Ако знаеш, че Бог иска от тебе да направиш определено нещо, не се отказвай само защото е трудно. Когато нещата стават по-трудни, просто прекарвай повече време с Него, облягай се на Него и приемай благодат от Него (Евреи 4:16).

Благодатта е Божията сила, която идва даром към тебе, за да постигне чрез тебе това, което сам не би могъл. Пази се от мисли, които казват: „Това не мога да го направя, твърде е трудно."

Понякога Бог нарочно ни води по по-трудния път, защото изработва нещо в нас. Как бихме могли да се научим да се облягаме на Него, ако всичко в живота ни е толкова лесно, че можем да се справим съвсем сами?

Бог е повел народа на Израил по дългия и труден път, защото те все още били страхливци и Той трябвало да извърши определено нещо в тях, за да ги подготви за битките, които са им предстояли в Обещаната земя.

Повечето хора смятат, че влизането в Обещаната Земя означава край на всяка съпротива, но това не е така. Ако прочетете историите за това, което се случи след като израилтяните са пресекли река Йордан, за да завладеят обещаното, ще видите, че те са водили битка след битка. Но са спечелили всяка една от тях, защото са воювали в Божията сила и под Неговото водителство.

Бог ги е повел по дългия и труден път, макар да имаше по-кратък и по-лесен, защото Той е знаел, че не са готови за битките, които са им предстояли при завладяването на земята. Той се опасявал, че като видят враговете, могат да хукнат обратно към Египет, затова ги повел по дългия и по-труден път, за да ги научи Кой всъщност е Той и да не разчитат само на себе си.

Когато човек преминава през трудно време, умът му е склонен да се предаде и да се откаже. Сатана знае, че ако ни разгроми в умовете ни, ще ни разгроми и в живота ни. Ето защо е толкова важно да не се изморяваме, да не губим смелост и да не отпадаме.

ДРЪЖ СЕ ЗДРАВО!

Нека не ни дотяга и никога не се уморяваме да постъпваме благородно и да вършим добро, защото в точното време и в определения сезон ще пожънем, ако не се отпусваме, не се обезсърчаваме и не се отказваме. Галатяни 6:9

Да ни дотегне и да се уморим означава да се откажем в ума си за дадено нещо. Светият Дух ни насърчава да не се предаваме в ума, защото само ако се държим, ще пожънем своевременно.

Помислете си за Исус. Веднага след като е кръстен във вода и изпълнен със Светия Дух, е отведен от Духа в пустинята, за да бъде изпитан от дявола. Не се оплакал нито веднъж, нито се обезсърчил или депресирал. Той не мислел, нито говорел негативно. Не се объркал, опитвайки се да измисли отговор на въпроса защо Му се случва това. Той издържал победоносно всеки един изпит.

Във времето на Своето изпитание и трудност нашият Господ не се скитал из пустинята четиридесет дни, говорейки колко трудна и невъзможна е ситуацията Му. Той черпел сили от Своя небесен Баща и извоювал победа (Лука 4:1-13).

Представяте ли си Исус да пътува със Своите ученици и да говори колко Му е трудно всичко това? Можете ли да Го видите да дискутира с учениците Си колко е страшно да отиде на кръста... и колко се бои от това, което Му предстои..., колко изнервящо е да живее в тези условия, обикалящ по цялата земя, без да има място, което да нарече дом, без покрив на главата и без легло, на което да си легне вечер?

В моя живот, пътувайки от място на място из целите Щати, за да проповядвам евангелието, аз трябваше да се науча да не говоря за трудностите, които имам в служението. Трябваше да се науча да не се оплаквам колко неприятно е да отсядам всеки път в непознат хотел, постоянно да се храня навън, да спя в различно легло всеки уикенд, да съм далеко от дома, да се срещам с различни хора и тъкмо когато започна да свиквам с тях, да си тръгвам.

Аз и ти имаме Христовия ум и следователно можем да се справим с всяко нещо, точно както и Той се е справил - като имаме манталитет на победители, а не на такива, които се отказват.

УСПЕХЪТ СЛЕДВА СТРАДАНИЕТО

И тъй, понеже Христос пострада по плът заради нас, въоръжете се и вие със същата мисъл и цел [търпеливо да пострадате вместо да не успеете да угодите на Бог]. Понеже пострадалият по плът [като има Христовия ум] се е откъснал от [умишления] грях [престанал е да угажда на себе си и на света и е започнал да угажда на Бога].

За да живее през останалото в тялото време не вече по човешки страсти и апетити, а по Божията воля. I Петрово 4:1, 2

Този пасаж ни показва тайната как да се справим през трудните ситуации и времена. Ето и моята интерпретация на тези два стиха:

„Мислете за всичко, през което премина Исус, как Той понесе страдания в плътта Си и това ще ви помогне да се справите, когато минавате през трудности. Въръжете се за битка; подгответе се да спечелите, като мислите, както Исус мислеше: „Търпеливо ще пострадам, вместо да не успея да угодя на Бога.“ Защото ако и аз пострадам, понеже имам Христовия ум, няма да живея само за да угодя на себе си и да правя това, което ми е лесно, и да избягвам всяка трудност. Но ще имам силата да живея за това, което Бог желае, а не за да угодя на плътта си и светските си чувства.” Има страдания „в плътта”, които трябва да понесем, за да успеем да извършим Божията воля.

Плътта ми не винаги се чувства удобно в този ми начин на живот и с постоянните ми пътувания, но аз знам със сигурност, че това е Божията воля за мен и аз ще я следвам. Ето защо трябва да се въръжа с правилно мислене за живота си, защото в противен случай съм разгромена още преди да съм го започнала.

В живота ти може да има човек, около когото трудно се стои, но да знаеш, че Бог иска да поддържаш това взаимоотношение и да не бягаш от него. Плътта ти недоволства и страда от трудностите, които изпитва, когато е около този човек, но ти можеш да се подготвиш, като започнеш да мислиш и да гледаш правилно на ситуацията.

САМО ХРИСТОС ТИ Е ДОСТАТЪЧЕН В СВОЯТА ДОСТАТЪЧНОСТ

Зная как да съм унижен и да живея смирено в трудни обстоятелства, зная и как да се наслаждавам на много и да живея в изобилие. Във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната да се справям с всяка ситуация, и да съм сит, и да съм гладен, да живея в изобилие и да имам какво да спестя или в оскъдност и нужда.

За всичко имам сила в Христос, Който ме подкрепя [Готов съм на всичко и съм способен на всичко чрез Него, Който ми придава вътрешна сила. Само Христос ми е достатъчен в Своята достатъчност]. Филипяни 4:12, 13

Правилното мислене ни „въръжава” за битка. Да влезеш в битка с неправилно мислене е като да застанеш на фронтовата линия по време на бой без да имаш никакво оръжие. Ако направим това, няма да издържим дълго.

Израилтяните само хленчели, поради което скитали в пустинята цели четиридесет години, извървявайки път, които отнема само единадесет дни. Те се оплаквали за всяка трудна ситуация и мрънкали пред всяко ново предизвикателство - непрекъснато говорели колко трудно е всичко. Техният манталитет бил: „Моля, направете всяко нещо лесно; не можем да се справим, ако е толкова трудно!”

Аз осъзнавам, че много от вярващите са неделни войни и седмични хленчеши. Те говорят добре в неделя по време на църка с всичките си приятели, но в понеделник и през останалите дни от седмицата, когато е време да „изпълнят думите”, говорени в неделя, и няма кого да впечатлят, се провалят при най-малкото изпитание.

Ако ти само се оплакваш и хленчиш, облечи се с нов начин на мислене, който ти казва: Аз мога да направя всяко нещо чрез Христос, Който ми дава сила (Филипяни4:13)

Глава 19

„Не мога да спра, аз просто съм пристрастен към мрънкането,
критикарството и оплакването!"
Пустинен манталитет №4

Докато не се научим да прославяме Бога с нашето отношение през време на трудности, няма да бъдем освободени. Не страданието прославя Бога, а благочестивото отношение във време на трудност е угодно Богу и Му принася слава.

Ако искаме да приемем от тези стихове това, което Бог иска да получим, тогава не трябва да ги четем бавно и внимателно, докато осъзнаем всяка една фраза и изречение от тях. Аз ще бъда съвсем откровен и ще ви кажа, че съм изучавала тези стихове дълго време, за да се опитам да разбера защо на Бог Му е толкова угодно да страдам аз, след като Исус понесе моите страдания и се натовари с болката от моята скръб (Исая 53:3-6).

Доста години ми отне да осъзная, че същността на тези стихове в I Петрово е не самото страдание, а моето отношение по време на това страдание.

Забележете думата „търпеливо", която е употребена в този пасаж, което говори, че ако някой се държи с нас несправедливо, а ние го понесем търпеливо, това е угодно Богу. Онова, което удовлетворява Бога, е „Защото това е благоугодно (одобрено, приемливо и достойно за благодарност), ако някой поради съзнанието за Бога претърпява оскърбления, като страда несправедливо. Защото каква слава има, когато вършите зло и ви наказват за престъпленията ви, а вие сте търпеливи? Но ако понасяте търпеливо наказанието[което следва], когато вършите добро и страдате незаслужено, тогава това е угодно на Бога. „ I Петрово 2:19, 20

За да ни насърчи във времето на нашите страдания, Петър ни напомня да гледаме на Исус и на начина, по който Той търпеливо е понесъл несправедливостите към Него.

ИСУС. НАШИЯТ ПРИМЕР

Понеже за това сте и призвани [това е неразделна част от вашето призвание]; Защото и Христос пострада за вас и ви остави [личния Си] пример, за да следвате по Неговите стъпки.

Който грях не е сторил, нито се е намерила лукавщина (измама) в устата Му; Който като беше охулван и обиждан, с хула и обида не отвърщаше; като беше бит и страдеше, не заплашваше [да отмъсти]; но предаваше [както Себе Си, така и] делото си на Този, Който съди справедливо. I Петрово 2:21-23

Исус е пострадал, но го е направил славно! Тихо, без оплакване, в пълно доверие на Бога без значение как са изглеждали нещата, Той останал непоколебим във всяка една ситуация. Той не е бил търпелив, само когато нещата са били лесни, а нетърпелив, когато Му е било трудно или са били несправедливи с Него.

Горепосоченият стих ни показва, че Исус е нашият пример и Той е дошъл, за да ни покаже как да живеем. Начинът, по който се държим и се справяме със ситуацияите пред другите хора, им показва как те трябва да живеят. Ние учим децата си най-вече чрез личния си пример, а не само с думи. Трябва да сме живи послания, четени от всички хора (II Коринтяни 3:2, 3), светлина, ярко грееща в мрака (Филипяни 2:15).

ПРИЗВАНИ КЪМ СМИРЕНИЕ. КРОТОСТ И ТЪРПЕНИЕ

И тъй, аз, затворник за Господа, обръщам се към вас и ви моля да се обхождате (да водите такъв живот) достойно за [божественото] званието, за което бяхте призвани [с поведение, което е в полза на призванието към служение на Бога] със съвършено смирение на ума (смирение) и кротост (липса на егоизъм, нежност, умереност), с дълготърпение, като се търпите един друг и проявявате снизхождение, защото се обичате. Ефесяни 4:1, 2

Преди време семейството ни попадна в ситуация, която чудесно би обяснила това да страдаш смирено, кротко и търпеливо.

Синът ни, Даниел, тъкмо се беше върнал от мисионерско пътуване в Доминиканската Република. Там беше получил силни обриви по ръцете си и дори няколко отворени рани. Казали му, че това е причинено от отровен бръшлян, който вирее в тази страна. Кожата му изглеждаше толкова зле, че държахме да проверим лично какво точно е състоянието му. Нашият личен лекар отсъстваше в онзи ден, затова си уговорихме среща с доктора, който го заместваше.

Дъщеря ни, Сандра, се обади, за да запише час, каза им на колко години е Даниел и че тя, неговата сестра, ще го заведе при лекаря. Всички бяхме много заети в този ден, включително и самата Сандра. След четиридесет и пет минутно пътуване, тя пристигнала в лекарския кабинет, само за да чуе: „Съжаляваме, но нашата практика е да не приемаме малолетен пациент, който не е придружен от своя , родител."

Сандра им обяснила, че когато се е обадила, тя умишлено им казала, че тя ще го води при тях, че често пъти именно тя е тази, която го е водила на лекар, поради нашите чести отсъствия. Сестрата твърдо държала Даниел да бъде придружен от родител.

За Сандра това била идеалната възможност да се разгневи. Тя бе поела тази отговорност въпреки своята заетост, само за да разбере, че положените усилия са били напразни. Предстояло й четиридесет и пет минутно прибиране до дома и цялото това разкарване й изглеждало като голяма загуба на време.

Бог й помогнал да запази самообладание. Обадила се на баща си, който тогава бил на гости при своята майка и той й казал, че ще дойде и ще се погрижи за нещата. Рано онази сутрин Дейв усетил, че трябва да мине през офиса и да вземе някои от моите книги и касети без изобщо да знае какво точно ще прави с тях. Той обаче знаел, че трябва да отиде и да ги вземе.

Когато стигнал до кабинета на доктора, жената, която записвала пациентите и попълвала формулярите, попитала Дейв дали случайно не е служител и не е женен за Джойс Майер. Той й отговорил: „Да". Тогава тя му разказала, че гледа нашите предавания по телевизията, че е научила имената ни и не й било трудно да го разпознае. Дейв си поговорил с нея и й дал една от моите книги, говореща за емоционалното изцеление.

Защо ви разказвам тази история? Какво ли щеше да се случи, ако Сандра беше изгубила търпение? Свидетелството й щеше да бъде развалено, да не кажа унищожено. Всъщност това би могло да нанесе духовна вреда на жената, която ме вижда в една светлина по телевизията и след това вижда лошото поведение на член от моето семейство.

Много хора по света се опитват да намерят Бога и това което ние им показваме е много по-важно от това, което им говорим. Разбира се, че е важно да споделяме евангелието, но ако го правим, с поведението си отричаме своите думи, това е много по-лошо, отколкото да не казваме нищо за Бога.

Сандра търпеливо понесе своето страдание в тази ситуация и Божието Слово ни казва, че сме призвани да изявяваме такова поведение и отношение.

ТЪРПЕЛИВОТО СТРАДАНИЕ НА ЙОСИФ

Изпрати пред тях човека Йосиф, който бе продаден като роб. Стегнаха в окови нозете му; притиснаха душата му в желязо, Докато дойде време да се изпълни думата му [към неговите жестоки братя], защото Словото Господне го проверяваше и изпитваше. Псалом 105:17-19

Помислете си за старозаветния пример Йосиф, който бил несправедливо малтретиран от своите братя. Те го продали в робство и излъгали баща си, че е разкъсан от диви животни. Междувременно той бил откупен от богат човек на име Петефрий, който го отвел в дома си като роб. Бог давал благоволение на Йосиф, където и да идел той, и твърде скоро имал благоволението и на новия си господар.

Йосиф продължил да се издига, но го сполетяла нова несправедливост. Жената на Петефрий се опитала да го прелъсти, но тъй като той бил човек с достойнство, не искал да има нищо общо с нея. Излъгвайки своя съпруг, тя казала, че Йосиф я е нападнал, поради което бил хвърлен в затвор за нещо, което изобщо не е направил.

През цялото време, докато бил в затвора, Йосиф се опитвал да помага на другите. Нито веднъж не се оплакал и понеже имал правилно отношение по време на своето страдание, Бог в крайна сметка го освободил и го издигнал. Накрая имал толкова власт в Египет, че никой не бил по-високо от него освен Фараон.

Бог защитил правото на Йосиф в ситуацията с неговите братя и те трябвало да дойдат при него за храна, когато цялата земя била застигната от глад. Йосиф отново проявил богоугодно отношение, като не им отмъстил, макар те да го заслужавали. Той им разказал как това, което те направили, за да му навредят, Бог преобърнал в негово добро; как те били в Божиите ръце, а не в неговите и че всичко, което той можел да направи, било да ги благослови (Вижте Битие 39 - 50).

ОПАСНОСТИ ОТ КРИТИКУВАНЕТО

Не бива да изпитваме Господа [да проверяваме колко Дълго е търпението Му, да Го съдим, да Го критикуваме и да се възползваме от Неговата доброта], както някои от тях Го изпитаха и погинаха от отровните змии.

Нито роптайте недоволно, както възроптаха някои от тях и погинаха от изстребителя (смъртта).

А всичко това им се случи за пример [и предупреждение за нас]; написа се за поука на нас, за да ни научи да правим правилните неща чрез добри указания, ние, върху които са стигнали последните времена. I Коринтяни 10:9-11

От прочетения пасаж ясно можем да видим каква е разликата между Йосиф и израилтяните. Той нито веднъж не се оплакал, а те негодуваха при най-малкото нещо, което става по-различно от начина, по който те го очакват. Библията е много красноречива, що се отнася до опасността от мрънкането, критикарството и оплакването.

Посланието е съвсем ясно. Оплакванията на израилтяните са отворили врата за врага и той дошъл и ги унищожил. Те трябвало да оценят Божиата доброта, но не го направили и затова платили висока цена.

Казва ни се, че цялата история на техните страдания и смърт е написана, за да ни покаже какво би се случило с нас, ако се държим по подобен начин.

Не бихме се оплаквали с устата си, ако преди това не сме го направили в мислите си. Оплакването определено е пустинен манталитет, който ще ни попречи да влезем в Обещаната земя.

Исус е нашият пример и трябва да постъпваме така, както е постъпвал Той.

Израилтяните се оплаквали и си останали в пустинята.

Исус прославял и сам Той бил възкресен от смъртта.

В този смисъл можем да видим силата на хвалението и благодарността, както и силата на мърморенето и оплакването. Точно така, мрънкането, критикарството и оплакването имат сила, но това е негативна сила. Всеки път, когато посветим умовете си и устните си на някое от тези неща, даваме на Сатана власт над нас, която Бог не му е определил да има.

НЕ РОПТАЙ. НЕ ТЪРСИ НЕДОСТАТЪЦИ. НИТО СЕ ОПЛАКВАЙ

Вършете всичко без роптание, критикуване и оплакване [спрямо Бога] и без препиране и съмнения и въпроси [помежду си], за да бъдете безукорни и незлобливи, непорочни Божии чада без недостатък (без да давате повод за обвинение) сред опако и извратено поколение [духовно извратено], сред което блестите като светили (звезди или маяци, светещи ярко) в [мрачния] свят. Филипяни 2:14, 15

Понякога изглежда сякаш целият свят се оплаква. Толкова много хора роптаят и мрънкат, а толкова малко показват благодарност и оценяване. Хората се оплакват от своите шефове, от работата си, вместо да са благодарни, че имат такава и да оценяват факта, че не живеят в приют за бездомни и не се нареждат на опашка, за да получат топла супа.

Много от тези бедни хора биха били очаровани, ако имат тази работа без значение от несъвършенствата ѝ. Те с готовност биха търпели този „не чак толкова безупречен“ шеф, за да имат редовни доходи, да живеят в свой дом и да приготвят сами храната си.

Може и да имаш нужда от по-добре платена работа и твоят шеф да не се държи съвсем справедливо с теб и това е много жалко, но изходният път не минава през оплакването.

НЕ СЕ РАЗДРАЗНЯВАЙ И НЕ СЕ ТРЕВОЖИ - МОЛИ СЕ И БЪДИ БЛАГОДАРЕН!

Не се безпокойте за нищо; но относно всяко нещо, с молитва и молба изказвайте исканията си на Бога с благодарение. Филипяни 4:6

В този стих апостол Павел ни учи как да разрешим своите проблеми. Той ни насърчава да се молим с благодарност във всяка ситуация.

Господ ме научи на същия принцип като ми каза: „Джойс, защо да ти давам други неща, когато ти не си благодарна за това, което вече имаш? Защо да ти дам още нещо, че да се оплакваш и от него?“

Ако не можем да принесем настоящите си молитви с благодарност в сърцето си, не можем да получим благоприятен отговор. Словото не ни казва да се молим с оплаквания и роптания, а с благодарност.

Мърморенето, оплакването, роптанието, критикарството обикновено се появяват, когато някой не е направил нещо така, както на нас ни се е искало, или когато трябва да чакаме по-дълго, отколкото сме очаквали. Божието Слово ни учи да сме търпеливи в такива моменти.

Аз съм разбрала, че търпението не е точно способността ни да чакаме, а е способността да поддържаме добро отношение, докато чакаме.

Много важно е да погледнете сериозно на въпроса за оплакването и всички останали видове негативно мислене и говорене. Аз искрено вярвам, че Бог ми е дал откровение за това колко опасно е да предадеш ума и устните си на тях.

Бог е казал на израилтяните във Второзаконие 1:6:... достатъчно дълго стояхте на тази планина. Вероятно и вие обикаляте една и съща планина от много време и вече сте готови да преминете. Ако е така, добре би било да не забравяте, че не бихте могли

да продължите напред в позитивна посока, ако вашите мисли и разговори са пълни с оплакване и ропот.

Не казвам, че ще е лесно да не се оплаквате, но вие имате Христовия ум. Защо да не се възползвате максимално от това?

Глава 20

„Не ме карай да чакам за каквото и да било;
заслужавам да получа всичко незабавно!"

Пустинен манталитет № 5

„И тъй, братя, останете твърди [докато чакате] до Господнето пришествие. Ето, земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и [вижте как] търпи [бди] за него, докато навали и ранният и късният дъжд.” Яков 5:7

Нетърпението е плод на гордостта. Един горд човек не може да дочака нищо с правилно отношение. Както споменах в предната глава, търпението не е способността да чакаш, а способността да запазиш доброто си отношение, докато чакаш.

Писанието не ни казва: „Бъдете търпеливи, ако се налага да чакате", това, което казва, е: „Бъдете търпеливи, докато чакате." Чакането е част от живота. Много хора не могат да „чакат добре", но всъщност прекарваме по-голяма част от живота си в чакане, вместо в получаване.

Това, което се опитвам да ви покажа, е следното: искаме нещо от Бога в молитва, вярваме и после чакаме, докато то се появи. Когато го получим, се радваме, защото най-после сме получили това, за което сме чакали.

Тъй като сме целеустремени хора, винаги искаме да имаме нещо, към което да се стремим - нещо, което да очакваме, и затова отново искаме от Бога и вярваме за друго нещо; и отново чакаме, докато преживеем поредния пробив в живота си.

Мислейки за тази ситуация, аз осъзнавам, че прекарвам много повече време от живота си в чакане, отколкото в получаване. Ето защо реших да се науча да се наслаждавам на времето на очакване а не само на мига, когато получавам отговора на своята молитва Трябва да се научим да се наслаждаваме там където се намираме докато сме все още на път към мястото, на което отиваме!

ГОРДОСТТА ПРЕЧИ НА ТЪРПЕЛИВОТО ЧАКАНЕ

Защото чрез дадената ми благодат (незаслужено благоволение от Бог) предупреждавам всеки един от вас да не счита себе си и да не мисли за себе си по-високо, отколкото трябва да мисли [да няма преувеличено мнение за своята важност], но да преценява своите способности с трезва оценка според дела на вярата, който Бог на всекиго е разпределил. Римляни 12:3

Не е възможно да се наслаждаваш на чакането, ако не знаеш как да чакаш търпеливо. Гордостта пречи на търпеливото чакане, защото горделивият човек мисли за себе си такива високи неща, че сам смята за недопустимо каквото и да било неудобство в живота си.

Макар че не бива да мислим лоши неща за себе си, също така не бива да имаме твърде високо, нереалистично мнение за себе си. Опасно е да издигаме сами себе си до такава позиция, че да гледаме на всички останали отвисоко. Ако те не правят нещата така, както на нас ни се иска, или по-бавно, отколкото на нас ни се иска, ставаме нетърпеливи.

Един смирен човек никога няма да покаже нетърпеливо отношение.

БЪДИ РЕАЛИСТ

В света имате скърби, изпитания, неудобства и разочарования; но възрадвайте се (насърчете се, бъдете уверени, сигурни, непоколебими)! Защото Аз победих света. [Лиших го от способността да ви навреди и го завладях вместо вас] Йоан 16:33

Друг начин, по който Сатана използва нашите умове, за да ни води към нетърпеливо поведение, е като ни дава идеалистични Мисли, вместо реалистични.

Ако в главата си приемем идеята, че всичко свързано с нас и нашите обстоятелства и взаимоотношения трябва винаги да е свършено, без да имаме неудобства, пречки, без неприятни хора, с които да работим, то тогава сме се устремили към своето падение. Или по-правилно е да кажа, че Сатана ни е поставил капан, в който да паднем поради неправилното си мислене.

Не се опитвам да предложа да бъдем негативни; аз твърдо вярвам в позитивното отношение и мислене. Това, което казвам, е да бъдем реалисти, за да можем да осъзнаем навреме, че твърде малко неща в живота са наистина свършени.

Със съпруга ми пътуваме почти всяка седмица до различни градове, за да провеждаме семинари. Често ни се налага да наемаме бални зали в хубави хотели или конгресни зали, за да провеждаме своите събрания. В началото аз много се изнервах, когато имаше нередности в тези места - например неработещи климатици, недостатъчно осветление, счупени столове или останки от тортите от приема на предната вечер, изсипани по пода.

Аз смятах, че след като плащаме висока цена, за да използваме тези зали, и след като сме ги наели с най-добри намерения и дори с вяра, аз очаквах те да са в отлично състояние и много се дразнех, когато нещата не стояха точно така. Правехме всичко по силите си, за да сме сигурни, че залите, които наемаме, са чисти и удобни, но въпреки това в 75 процента от случаите все нещо беше по-малко, отколкото бяха нашите очаквания.

Понякога са ни обещавали, че ще можем да се настаним рано в даден хотел, но когато сме пристигали там с целия тим, се е налагало да чакаме по няколко часа, защото не са разполагали със свободни стаи. Служителите в хотелите често са разпространявали неправилна информация в колко часа ще се проведе нашето събиране, макар предварително да сме им изпращали нужната информация с всички подробности, точните дати и часове на срещите. Понякога в банкетните зали работниците са били мързеливи и груби. Много пъти храната, която сме поръчвали за обяда по време на семинара не е била точно това, което сме заявявали.

Спомням си един път, когато сервираха десерт на приблизително осемстотин жени на едно наше събиране и той бе напоен със заливка от ром. В кухнята бяха объркали поръчания от нас десерт с този за една сватбена церемония. Не е необходимо да ви обяснявам колко бяхме смутени, когато жените започнаха една по една да ни казват че десертът има вкус на алкохол.

Аз мога да продължа да ви разказвам множество такива истории, но истината е тази: от време на време, много рядко, се оказвахме на свършено място със свършени хора и свършен семинар.

В крайна сметка осъзнах, че една от причините, поради които тези ситуации ме правеха така нетърпелива и раздразнена, беше това, че имах идеалистични очаквания вместо реалистични.

Аз не планирам неуспехи, но добре помня, че Исус ни каза, че в този свят ще имаме изпитания, скърби, стресови ситуации и разочарования. Тези неща са част от живота на тази земя - както за невярващите, така и за вярващите. Но нито една от тези несполуки не може да ни навреди, ако стоим твърдо в любовта на Бога, проявявайки плода на Духа.

ТЪРПЕНИЕ: СИЛА ДА УСТОИШ

И тъй, като Божии избрани (определени за Негови лични представители), [които сте] пречистени, святи и възлюбени [от самия Бог], облечете се с [поведение, белязано от] милосърдие и нежност, благодост, смирение, кротост и търпение [което е неуморно и дълготърпеливо, и има силата да понесе всичко, което дойде в живота с добро държание]. Колосяни 3:12

Често отварям Писанието и чета този стих, за да си напомня какво трябва да е поведението ми по време на всяка една ситуация-Припомням си, че търпението не е моята способност да чакам, а способността ми да запазя добро отношение, докато чакам.

ТЪРПЕНИЕТО СЕ ИЗРАБОТВА ВЪВ ВРЕМЕ НА ИЗПИТАНИЯ

Считайте го за пълна радост, братя мои, когато се сблъскате с изпитание или падате в разни изпитни.

Знайте и проумейте, че изпитанието на вашата вяра води до устояване и твърдост в търпението.

А твърдостта, устойчивостта и търпението нека извършат делото си съвършено, за да бъдете [хора] съвършени и напълно развити [без никакъв недостатък], без да ви липсва каквото и да било. Яков 1:2-4

Търпението е плод на Духа (Галатяни 5:22) и е вложено в духа на всеки новороден вярващ. Проявата на търпение от Божия народ е много важна за Господа, защото Той иска другите хора да разберат Неговия нрав чрез това, което виждат в Неговите деца.

В първата глава от своето послание Яков ни учи, че когато станем съвършени, няма да ни липсва нищо. Дяволът не може да контролира един търпелив човек.

Отново в тази глава Яков ни говори да се радваме, когато изпадаме в трудни ситуации, като знаем, че „разните изпитни“ са методът, който Бог използва, за да изработи търпение в нас.

В моя живот „разните изпитания“ в крайна сметка изработиха търпение в мен, но преди това извлякоха на повърхността доста неблагоприятни черти като гордост, гняв, бунт, самосъжаление, оплакване и други. Явно първо трябва да се справим с тези черти от характера си, за да можем да достигнем до търпението в живота си.

ИЗПИТАНИЕ ИЛИ НЕУДОБСТВО?

А когато отпътувах от планината Ор към Червено море, за да обиколят Едомската земя, людете станаха нетърпеливи (обезсърчени и потиснати) поради [изпитанията по] пътя. Числа 21:4

Ако си спомняте, нетърпеливото отношение бе един от пустинните манталитети, които попречиха на израилтяните да стигнат до Обещаната земя, а вместо това се скитаха цели четиридесет години из пустинята.

Как биха могли да бъдат готови да влязат в Обещаната земя и да прогонят племената, които я населяват, за да я завладеят, ако не са способни да останат търпеливи и твърди в едно съвсем незначително неудобство?

Насърчавам ви да позволите и да съдействате на Святия Дух да развие плода на търпение във вас. Колкото повече Му се противите, толкова по-дълъг ще е процесът. Научете се да откликвате търпеливо на всяко изпитание в живота си и ще осъзнаете, че не само твърдо понасяте трудностите, но и се наслаждавате изцяло на много по-качествен начин на живот.

ВАЖНОСТТА НА ТЪРПЕНИЕТО И ИЗДРЪЖЛИВОСТТА

Защото ви е нужна твърдост в търпението и издръжливост, за да можете да извършите и напълно да осъществите Божията воля, като по този начин ще получите [и изцяло ще се насла-; дите на] обещаното. Евреи 10:36

1 Писанието ни казва, че без търпение и издръжливост няма да получим обещанията на Бога. А Евреи 6:12 ни казва, че единствено чрез вяра и търпение ще наследим Неговите обещания.

Гордият човек тича в силата на своята плът и се опитва да направи нещата да се случват в удобно за него време. Гордостта казва: „Аз сега съм готов!”

Смирението от своя страна казва: „Бог знае най-добре и Той никога не закъснява!”

Смиреният човек чака търпеливо, защото има благоговееен страх и не смее да се движи в силата на своята плът. Гордият човек прави едно нещо, после друго, но безрезултатно.

ПРАВАТА ЛИНИЯ НЕ ВИНАГИ Е НАЙ-ПРЕКИЯТ ПЪТ ДО ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА ЦЕЛТА

Има път, който се вижда прав на човека и изглежда правилен, но краят му води към смърт. Притчи 16:25

Трябва да разберем, че в духовната сфера прекият път по права линия не винаги е най-бързият начин, по който да стигнем до своята цел. Той може да се окаже само прекият път към нашето разрушение!

Трябва да се научим на търпение и да се уповаваме на Господа, дори да ни изглежда, че Той ни води по най-обиколния път, за да ни преведе до желаната цел.

В света има множество нещастни и неудовлетворени християни, защото отчаяно се опитват да накарат нещата да се случат, вместо да изчакат търпеливо Господ да ги осъществи в Неговото най-добро време, по Неговия най-добър начин.

Когато се упоавате на Господа, дяволът ще се опитва да атакува ума ви непрекъснато, за да ви накара да „направите нещо”. Той иска да действате, подтиквани от плътска ревност, защото знае, че плътта нищо няма да ви ползва (Йоан 6:36; Римляни 13:14).

Както вече видяхме, нетърпението е белег на гордостта, а единственият начин, по който да отвърнем на гордостта, е смирението.

СМИРИ СЕ И СЕ УПОВАВАЙ НА ГОСПОДА

И тъй, смирете се [понижете, снишете оценката си за себе си] под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси съевременно. I Петрово 5:6

Тази фраза „снишете оценката си за себе си” не означава да мислиш лошо за себе си. Тя просто означава: „Не се заблуждавай, е си способен да разрешиш сам всичките си проблеми.”

Вместо с гордост да поемаме нещата в свои ръце, трябва да се научим да се смиряваме под мощната ръка на Бога. Когато Той намери за добре, в точното време, ще ни възвиси и издигне.

Когато се уповаваме на Бог без да бъдем водени от плътски стремежи, в нас се извършва т.нар. „умиране за собствените страсти”. Започваме да умираме за своите пътища и начини, за своето време и се съживяваме за Божията воля и за Неговите пътища за нас.

Трябва винаги да сме изцяло покорни на това, което Бог ни казва да направим, и същевременно да имаме благочестив страх от плътската гордост. Не забравяйте:

гордостта е корен на нетърпението. Гордият човек казва: „Не ме карайте да чакам за каквото и да било. Аз заслужавам да получа всичко незабавно.“

Когато сте изкушени да се изнервите и да станете нетърпеливи, препоръчвам ви да започнете да говорите на Господа: „Боже, искам Твоята воля, в Твоето най-добро време. Не искам да вървя пред Тебе, нито да изоставам от Тебе. Помогни ми, Татко, да се уповавам търпеливо на Тебе!“

Глава 21

„Може поведението ми да не е правилно,
но вината за това не е моя. “
Пустинен манталитет № 6

Нежеланието да поемеш отговорност за собствените си действия, като обвиняваш всички останали за всичко, което се обръква, е една от основните причини за живот в пустинята.

Виждаме този проблем, изявен от самото начало на човешката история. Когато са били избличени за греха си в Едемската градина, Адам и Ева се обвинили един друг, обвинили Бога, обвинили дявола, като по този начин отхвърлили поемането на всякаква лична отговорност за своите действия.

„И човекът каза: Жената, която Ти си ми дал, за да бъде с мен, тя ми даде [от плода] от дървото и аз ядох.

...А жената каза: Змията ме подмами (измами, подведе, подлъга) и аз ядох.“
Битие3:12, 13

ВИНАТА Е ИЗЦЯЛО ТВОЯ!

А Сарая, жената на Аврам, не му раждаше деца; но тя имаше слугиня, египтянка на име Агар, и Сарая рече на Аврам: Ето, Господ не ми дава да раждам; моля ти се влез при слугинята ми; може да придобия чадо чрез нея. И Аврам послуша думите на Сарая.

И тъй, след като Аврам беше преживял десет години в Ханаанската земя, Сарая, Аврамовата жена, взе слугинята си Агар, египтянката, и я даде на мъжа си Аврам за жена.

И той влезе при Агар, и тя зачена; и като видя Агар, че е заченала, започна да презира господарката си. Тогава Сарая каза на Аврам: Поради тебе ми е тая обида. Дадох слугинята си в твоите обятия, а тя като видя, че зачена, започна да ме презира. Нека Господ съди между мене и тебе.

А Аврам рече на Сарая: Ето слугинята ти е в ръката ти; стори с нея каквото ти е угодно. И Сарая започна да се отнася зле с Агар и тя побягна от нея. Битие 16:1-6

Същият сценарий, който се разиграва между Адам и Ева, се е разиграл и в спора между Аврам и Сарая. Те били изморени да се уповават на Господ да изпълни обещанието Си към тях и със свои сили „постигнали своите намерения“. Когато нещата се оказали не чак толкова добри и започнали да причиняват неприятности, те започнали да се обвиняват един друг.

В миналото толкова пъти съм наблюдавала същото нещо в нашия семеен живот с Дейв. Сякаш непрекъснато отбягвахме истинските проблеми в живота без да имаме желание да погледнем каква всъщност е реалността.

Аз ясно си спомням как усърдно се молах Дейв да се промени. Четях си Библията и виждах все повече и повече от недостатъците на Дейв и колко много той се нуждае да се промени! Докато се молах, Господ ми каза: „Джойс, не Дейв е проблемът, а ти.“

Аз бях отчаяна. Стана ми много мъчно. Три дни плаках, защото Бог ми показваше какво всъщност означава да живееш под един покрив с мен. Той ми изяви как аз искам да контролирам всичко, което ставаше у дома, как се дразнех и се оплаквах, колко трудно е да ми се угоди, колко негативна съм и още, и още... Това беше страхотен удар върху моята гордост, но също така бе началото на моето възстановяване в Господа.

Както повечето хора и аз виях или другите, или невъзможните обстоятелства за всичко, което ставаше. Мислех си, че се държа лошо само защото съм била малтретирана в детството си, но Бог ми каза: „Малтретирането може и да е причината ти да се държиш по този начин, но не го обръщай в оправдание и извинение, за да си останеш същата!“

Сатана усърдно работи в нашите умове, като изгражда крепости, които да ни попречат да видим истината. Истината е тази, която ще ни освободи и той го знае!

Не мисля, че има нещо по-болезнено от това да осъзнаем истината за себе си и за своето поведение. И понеже е болезнено, повечето хора бягат от това. Не е чак толкова трудно да се сблъскаме с истината за някой друг, но когато се изправим очи в очи със собствените си слабости, много трудно се справяме.

АКО... И людетe заговориха против Бога и против Мойсей, като казваха: „защо ни изведохте от Египет да измрем в пустинята? Защото няма ни хляб, ни вода и душата ни се отвращава от тази жалка (презряна, непитателна) манна. Числа 21:4, 5

Ако си спомняте, израилтяните се оплакваха, че за техните проблеми са виновни само Бог и Мойсей. Те успешно се измъкваха от всяка отговорност за личната им вина за скитането в пустинята толкова дълго време. Бог ми показа, че това е един от основните пустинни манталитети, които ги държаха в пустинята цели четиридесет години.

Поради същата тази причина аз също обикалях една и съща планина отново и отново в продължение на дълги години. Моят списък от извинения за лошото ми поведение беше безкраен.

„Ако не бях малтретирана като дете, нямаше да имам този лош нрав.“

„Ако децата ми помагаха повече у дома, щях да се държа по-добре.“

„Ако Дейв не беше играл голф в събота, нямаше да съм му толкова сърдита.“

„Ако Дейв разговаряше повече с мене, нямаше да съм така самотна.“

„Ако Дейв ми правеше повече изненади, нямаше да съм така негативна.“

„Ако не се налагаше да работя, нямаше да съм толкова уморена и изнервена.“

(Затова спрях да работя, но нещата останаха същите...)

„Ако само можех да излизам по-често навън, нямаше да съм толкова отегчена.“

„Ако само имахме повече пари...“

„Ако само притежавахме къщата си...“ (Но когато купихме къщата, нещата не се промениха.)

„Ако сметките ни не бяха толкова високи...“

„Ако съседите ни бяха по-добри и приятелите ни по-различни.“

Ако! Ако! Ако! Ако! Ако! Ако! Ако! Ако! Ако! Ако!

Ако!

НО...ако

И Господ говори на Мойсей, казвайки:

Изпрати мъже, за да огледат и да разузнаят Ханаанската земя, която Аз давам на израилтяните. По един мъж от всяко племе на бащите им да изпратите, първенците или главните измежду тях.

И тъй според Божието повеление Мойсей ги изпрати от Паранската пустиня; и всичките мъже бяха главни между израилтяните...

А след четиридесет дни те се върнаха от оглеждането на земята.

И отивайки, дойдоха при Мойсей, при Аарон и при цялото общество израилтяни в Паранската пустиня, в Кадеш; и донесоха отчет на тях и на цялото общество и им показаха плода на земята.

И разказаха на Мойсей: Ходихме в земята, в която ни изпрати; и наистина там текат мляко и мед; ето и плодът ѝ. Но хората, които живеят в земята, са силни, а градовете -укрепени и много големи; там видяхме още и Енаковите силни и смели] синове. Числа 13:1-3, 25-28

„Ако" и „но" са две от най-измамните думи, които Сатана засажда в умовете ни. Дванадесетте съгледвача, които били изпратени до Обещаната земя, се върнали като горди разузнавачи, носещи грозд - толкова голям, че двама го носели на върлина. Но отчетът, който дали на Мойсей и на народа, бил негативен.

Точно това „Но" ги разгромило. Те трябвало да държат очите си насочени към Бога, а не върху потенциалните проблеми.

Една от причините, поради които нашите проблеми ни събарят, е че си мислим, че са по-големи от силата на нашия Бог. Това може да бъде и причината, поради която трудно приемаме истината. Не сме напълно сигурни, че Бог е способен да ни промени, ето защо се крием от самите себе си вместо да се погледнем и да се приемем такива, каквито сме.

Сега за мен не е толкова трудно да приема дадена истина за себе си, когато Бог работи в мене, защото съм наясно, че Той е напълно способен да ме промени. Аз вече съм видяла на какво е способен Той и изцяло Му се доверявам. В началото на моя път с Него приемах доста трудно всяко изобличение. През по-голямата част от съзнателния си живот се опитвах да се скрия от едно или друго нещо. Бях живяла толкова дълго в тъмнина, че излизането на светло никак не ми беше лесно.

ИСКРЕНОСТ ВЪТРЕ В ЧОВЕКА

Смили се за мене, Боже, според непоколебимата си любов, според множеството на милосърдните Си дела и благостта Си изличи беззаконията ми.

Измий ме съвършено [отново и отново] от беззаконието ми и чувството ми за вина. И очисти ме от греха ми!

Против Тебе, само против Тебе съгреших, и пред Тебе сторих това зло, тъй че Ти си прав в Твоята присъда и безгрешен в осъждането Си.

Ето, родих се в [състояние на] нечестив и в грях ме зачена майка ми [и аз също съм грешен].

Ето, понеже желаяш искреност вътре в човека, научи ме на мъдрост в скришното на сърцето ми. Псалом 51:1-6

В 51 Псалом цар Давид вика към Господа за Неговата милост и прошка, защото Бог е започнал да работи в живота му и да го изобличава за греха му с Витсавее и убийството на нейния съпруг.

Може и да не ви се вярва, но Давид е съгрешил цяла година преди да напише този псалом и през цялото това време нито веднъж не е проумял и признал греха си. Той не е виждал истината и докато е отказвал да я прозре, не е можел да се покае искрено. А докато не се е покаял истински, Бог не е можел да му прости.

Шестият стих от този пасаж е изключително силен. В него се казва, че Бог желае искреност дълбоко вътре в нас. Това означава, че ако искаме да получим Божиите благословения, трябва да сме откровени с Него за себе си и за своите грехове.

ИЗПОВЕДТА ПРЕДХОЖДА ПРОШКАТА

Ако кажем, че нямаме грях [и откажем да признаем, че сме грешни], ние се заблуждаваме и отклоняваме себе си от Истината [която представя Евангелието] и Истината не е в нас [не обитава в сърцата ни].

Ако [без принуда] признаем, че сме съгрешили и изповядаме греховете си, Той е верен и праведен (верен в естеството Си и в обещанията Си) да ни прости и да ни очисти от греховете ни [да ни освободи от беззаконието] и от всяка неправда [всичко, което е различно от Неговата воля в целите ни, в мислите ни и в действията ни].

Ако кажем (твърдим), че не сме съгрешили, противоречим на Божието Слово и Го изкарваме неправеден и лъжец, Неговото Слово не е в нас [Божественото послание на благовестието не е в сърцата ни]. 1 Йоан 1:8-10

Бог е верен да ни прости, когато искрено се покаем, но не можем да се покаем истински, ако преди това не прогледнем и не осъзнаем истината за това, което сме направили.

Да признаем, че сме направили нещо нередно, но после да се оправдаем съвсем не е Божият начин за поглеждане в очите на истината. Напълно естествено е да искаме да оправдаем себе си и своите действия, но Библията ни казва, че нашето оправдание е само в Исус Христос (Римляни 3:20-24). Аз и ти сме оправдани пред Бога, след като сме съгрешили, единствено чрез кръвта на Исус, а не чрез своите извинения.

Спомням си как един ден една моя съседка ми се обади и ме накара да я закарам спешно до банката преди да я затворят, защото нейната кола не можела да запали. Аз се занимавах със „своите си неща“ и изобщо не исках да ме прекъсват, затова бях доста груба и нетърпелива към нея. В момента, в който затворих телефона, осъзнах колко ужасно съм се държала и че аз трябва да ѝ се обадя, да се извиня и да я закарам до банката. Умът ми бе изпълнен с множество оправдания, които да ѝ кажа заради това, че съм се държала толкова лошо с нея: „Не се чувствам съвсем добре...“ „Много съм заета...“, „Имам доста тежък ден...“

Дълбоко в духа си усещах как Святият Дух ми казваше да не се оправдавам!

„Просто ѝ се обади и ѝ кажи, че съжаляваш! Само се извини! Не казвай нищо повече от това: Сгреших, нямам оправдание за начина, по който се държах, моля те да ми позволиш да те закарам До банката.“

Мога да ви кажа, че никак не ми беше лесно да го направя. Плътта ми направо откачи! Усещах как това миниатюрно нещо тича Като лудо вътре в душата ми и се опитва да се скрие някъде. Но от истината никой не може да се скрие, защото истината е светлина.

ИСТИНАТА Е СВЕТЛИНА

В началото [преди да има времето] бе Словото (Христос) и Словото беше у Бога; и Словото бе самия Бог.

То в началото беше у Бога.

Всичко чрез него стана и започна да съществува; и без Него не стана нищо от това, което е станало.

В Него бе животът и животът бе светлината на човеците.

И светлината свети в тъмнината, а тъмнината не можа да я преодолее (да я угаси или да я погълне или да я приспособи; и не я възприема). Йоан 1:1-5

Истината е едно от най-мощните оръжия против царството на тъмнината. Истината е светлина и Библията ни казва, че мракът не успява да победи светлината и никога няма да успее.

Сатана иска да държи нещата скрити в мрак, а Святият Дух иска да ги изкара наяве, за да се справи с тях, за да можем аз и ти да бъдем истински свободни.

Исус ни казва, че истината ще ни направи свободни (Йоан 8:32). Тази истина ни се открива чрез Духа на Истината.

ДУХЪТ НА ИСТИНАТА

Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега, нито да ги приемете и да ги схванете.

А когато дойде Онзи, Духът на Истината (даващият Истината Дух), ще ви упътва във всяка истина (пълната, цялата Истина)... Йоан 16:12, 13

Исус можеше да покаже цялата истина на Своите ученици, но Той знаеше, че те не са готови за нея. Вместо това трябваше Да чакат, докато дойде Святия Дух, за да обитава и пребъдва в тях.

Когато Исус се е възнесъл на небето, Той изпратил Святия Дух, за да работи с нас, за да ни подготвя непрекъснато за изливането на Божията Слава чрез нас.

Как Святия Дух би могъл да работи в живота ни, ако не сме готови да погледнем истината в очите? Той е наречен „Духът на Истината“. Голяма част от Неговото служение към нас е да ни помогне да разпознаем истината - да ни доведе до истината, защото единствено истината ще ни направи свободни.

Нещо от твоето минало - човек, събитие или обстоятелство, което те е наранило - може да е причината за неправилното ти поведение и отношение, но не позволявай то да се превърне в оправдание, че не се променяш, че си оставаш същият.

Много от моите проблеми в поведението бяха предизвикани от това, че съм била сексуално, словесно и емоционално малтретирана дълги години, но аз бях уловена в капана на неправилния начин на държане само докато използвах нещастieto си като извинение за поведението си.

Можеш да преживееш славно освобождение от всички окови и робства. Не е необходимо да прекарваш четиридесет години в скитане из пустинята. Ако си прекарал четиридесет и повече години в пустинята само защото не си знаел, че „пустинните ти манталитети“ са тези, които те държат там, то днес е денят, в който можеш да вземеш решение и да промениш това.

Помоли Бог да започне да ти показва истината за тебе. Когато го направи, дръж се! Няма да бъде лесно, но помни, Той е обещал: „Никога няма да те оставя, никога няма да те забравя.“ (Евреи 13:5)

Глава 22

„Животът ми е толкова жалък.

Мъчно ми е за мен самия,

защото животът ми е толкова окаян!“

Пустинен манталитет № 7

„Тогава цялото общество извика с висок глас и народът плака през онази нощ, И всички израилтяни роптаеха и се оплакваха... Числа 14:1, 2

Израилтяните изключително много са се съжалявали. Всяко едно неудобство се е превръщало в извинение за тяхното самосъжаление. Спомням си, когато Господ ми говори в поредните случаи, когато в ситуацията се самосъжалявах. Тогава Той ми каза: „Джоис, ти или можеш да се окайваш, или да бъдеш силна, но не е възможно да бъдеш и двете едновременно.“

Това, за което ще говоря в тази глава, е много важно и не искам да я претупам набързо. Жизнено важно е да разберем, че не можем да забавляваме демоните на самосъжаление и същевременно да ходим в силата и мощта на Бога!

НАСЪРЧАВАЙТЕ СЕ И СЕ НАЗИДАВАЙТЕ ЕДИН ДРУГ

Затова, насърчавайте се (подкрепяйте се, увещавайте се) един друг, и се назидавайте (изграждайте се, вдъхвайте си кураж) помежду си, както и правите. I Солунци 5:11

Много трудно ми беше да се откажа от самосъжалението. Дълги години само това правех, за да се утеша, когато ме боли.

В мига, в който някой ни нарани или преживеем някак разочарование, дяволът изпраща демон, който да ни нашепва различни лъжи колко жестоко и несправедливо са се отнесли с нас необходимо е само да се послушате и да чуete мислите, които се втурват в главата ви в такива моменти, за да разберете, че врага, използва самосъжалението, за да ни държи в робство.

Библията не ни позволява да изпитваме съжаление за себе си и за ситуацияите, в които се намираме. Вместо това трябва да се насърчаваме и увещаваме в Господа.

Има съвсем истинска дарба на състрадание, което означава да изпитваш божествено съжаление към тези, които страдат, и да посветиш живота си на това да ги облекчиш от техните страдания. Самосъжалението обаче е извратено, защото то взема нещо, което Бог е предопределил да се дава на другите.

Така е и с любовта. Римляни 5:5 казва, че Божията любов е изляна дълбоко в сърцата ни чрез Святия Дух. Това е така, защото Бог иска да сме наясно колко много Той ни обича, а също така и да сме способни да показваме на другите Неговата любов.

Когато вземем любовта, която Бог ни е дал да я раздаваме на другите, и я насочим към себе си, тогава тя се превръща в егоизъм и егоцентризъм, което в крайна сметка ни унищожава. Самосъжалението е идолопоклонство, в което идолът сме самите ние и сме загрижени единствено за нашите чувства. То ни прави способни да виждаме единствено себе си и своите нужди, а това определено е един много ограничен и тесногръд начин на живот.

МИСЛИ ЗА ДРУГИТЕ

Нека всеки един от вас да оценява и да гледа и да бъде загрижен не [само] за своите си нужди и интереси, но и за интересите на другите. Филипияни 2:4

Наскоро една от нашите уговорки за конференция бе неочаквано отменена. Аз я очаквах с голямо нетърпение и първоначално бях малко разочарована. Имаше време, през което една подобна случка можеше да ме хвърли в ямата на самосъжалението, критиката и осъждането на „виновните“ и какви ли не още негативни мисли и действия. Но вече съм се научила в такива ситуации просто да потъвам. Много по-добре е да не казваш нищо, отколкото да кажеш нещо неправилно.

И докато си седях кротко, Бог започна да ми показва ситуацията през погледа на другите хора, които участваха в нея. Не бяха успели да намерят сграда, в която да проведат събранията и Бог ми показа колко разочаровани са и те самите. Те много разчитаха на това събитие и с голямо нетърпение го очакваха, а сега не можеха да го проведат.

Изумително е колко лесно можем да избегнем самосъжалението и обвинението, ако просто погледнем на ситуацията през погледа на хората отсреща. Самосъжалението се поддържа от мисли само за себе си и за никой друг.

Понякога буквално сами се изтощаваме, като се опитваме да спечелим симпатиите на другите. Да, самосъжалението е един от основните капани и едно от

любимите средства, които Сатана използва, за да ни държи в пустинята. Ако не сме достатъчно внимателни, можем всъщност да се пристрастим към това.

Пристрастяването е нещо, направено като автоматичен отговор на някакво възбудително средство - заучено поведение, което се е превърнало в навик.

Колко време прекарваш в самосъжаление? Как реагираш на разочарованията?

Християните имат рядката привилегия да не бъдат разочаровани когато бъдат изиграни, а вместо това да се пре-очароват. С Бог винаги има възможност за поставянето на ново начало. Самосъжалението обаче ни държи в капана на нашето минало.

ПУСНИ ГО И ПОЗВОЛИ НА БОГ!

Не си спомняйте предишните неща, нито мислете за Древните събития.

Ето, аз ще направя ново нещо! Сега ще се появи, не го ли усещате, не го ли осъзнавате, няма ли да внимавате на него? Да! Ще направя път в пустинята и реки в безводната земя. Исаия 43:18, 19

Толкова години съм пропиляла от живота си, за да се само-съжалявам. Аз също бях пристрастена към това. Моята автоматична реакция на всяко разочарование бе самосъжалението. Сатана незабавно изпълваше ума ми с неправилни мисли и без да знам „как да мисля за нещата, за които по принцип мисля“, аз просто си мислех за всяко нещо, което ми дойдеше на ум. Колкото повече си го мислех, толкова по-зле се чувствах.

Често разказвам истории от ранните години на нашия семеен живот. Всяка неделя следобед, по времето на футболния сезон, Дейв искаше да гледа по телевизията всички мачове. Ако не беше футболен сезон, то винаги имаше някакъв друг спортен сезон. На Дейв всичко му харесваше, а на мен не ми допадаше нито една игра. Той обаче толкова харесваше всяко нещо, в което имаше подскачаща топка и така се увеличаваше в някои от тези спортове, че понякога забравяше, че аз съществувам.

Веднъж аз се изправих точно пред него и недвусмислено му заявих: „Дейв, не се чувствам добре, имам усещането, че ще умра.“

Без изобщо да повдигне поглед от телевизора, той ми отговори: „М-м-м, да! Това е много хубаво, мила!“

Не е нужно да ви казвам, че всеки следобед в неделен ден бях гневна и се самосъжалявах. И когато се ядосвах на Дейв, започвах да чистя къщата. Сега знам, че само съм се опитвала да го накарам да се чувства виновен, че толкова много се наслаждава, докато аз съм толкова нещастна. Носех се като вихър из къщата с часове, тръсках вратите и чекмеджетата, марширувах напред назад с прахосмукачката и то точно в стаята, където той гледаше телевизия, за да го накарам да види колко усърдно работя аз.

Аз разбира се само опитвах да привлека вниманието му, но той изобщо не ме забелязваше. След дълги опити се отказвах, отивах в банята, сяхах на пода и започвах да плача. Колкото повече плачех, толкова по-мъчно ми ставаше. Години по-късно Господ ми даде откровение защо жените ходят в банята да се наплачат. Той ми каза, че жената прави това, защото обикновено там има голямо огледало, в което тя може да се огледа след като се нареже и да види колко жалка изглежда в действителност.

Понякога изглеждах толкова зле, че като се погледнех в огледалото, отново подхващах същата песен на нов глас. Накрая правех едно последно преминаване през всекидневната, където беше Дейв, и ходех максимално бавно и изглеждах възможно най-отчаяна. Понякога той ме поглеждаше, но само за да поиска студен чай или нещо такова, ако отивах до кухнята..

В крайна сметка истината е, че това изобщо не действа! Аз само се изтощавах емоционално - като много често и физически отпадах поради тези негативни чувства, които подхранвах по цял ден.

Бог няма да ви освободи чрез собствената ви ръка, но чрез Неговата. Единствена Бог може да променя хората! Единствено Всемогъщият успя да накара Дейв да гледа по-малко спорт по телевизията. Когато аз се научих да се доверявам на Господа и престанах да се въргам в самосъжаление, когато нещата не ставаха така, както на мен ми се иска, едва тогава Дейв започна да става по-уравновесен в гледането на спорт по телевизията.

И днес той харесва да гледа спорт, но това изобщо не ме притеснява. Аз използвам това време, за да правя нещо, което ми е приятно. Ако наистина се нуждаем или желая да направим нещо заедно, аз просто го моля съвсем нежно (без гняв) и в повечето случаи той е готов да прекрати своите планове. Има такива моменти - и винаги ще ги има между впрочем - когато нещата не стават, както на мен ми се иска. В момента, в който усетя как емоциите ми започват да се надигат, аз се моля: „Боже помогни ми да се справя с този тест. Не искам да обикалям тази планина дори само веднъж!“

Глава 23

„Не заслужавам Божиите благословения, защото не съм достоен. “ Пустинен манталитет № 8

„И Господ каза на Исус Навин: Днес свалих от вас Египетския позор. Затова онова място се нарича Галгал (търкаляне), както се нарича и днес.“ Исус Навин 5:9

След като Исус Навин е превел израилтяните от гатък река Йордан в Обещаната земя, имало нещо определено, което Бог трябвало да направи, за да бъдат израилтяните напълно готови да превземат и завладеят първия си град, наречен Йерихон.

Господ заповядал всички мъже измежду тях да бъдат обрязани, защото това не било спазвано през всичките четиридесет години на скитане в пустинята. След като го направили, Господ казал на Исус Навин, че Той е свалил от тях египетския позор.

Няколко стиха по-надолу в шестата глава историята разказва как Бог води народа на Израил към славно завладяване на Йерихон. Защо обаче първо е трябвало да се свали укорът от тях? Какво всъщност представлява укорът (упрек, позор)?

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА УКОР

Думата укор означава „обвинение, срам, позор, упрек“¹. Когато Бог казал, че Той ще „свали“ от тях египетския укор, Той всъщност им казал нещо много важно. Египет символизира света. След годините, прекарани в света, всички ние ставаме светски и се нуждаем от нас да бъде отмахнат позорът на света.

Поради нещата, които съм правила и са били направени на мен, аз имам естество, изтъкано от силен срам. Аз обвинявах себе си за всичко, което ми се беше случило, макар повечето от нещата да бяха станали през моето детство, когато не съм имала властта и силата да ги спра.

Както вече казахме, благодатта е силата на Бога, която идва към нас като незаслужен дар от Него, за да ни помогне да постигнем с лекота това, което не бихме могли да направим със свои сили. Бог иска да ни даде благодат и милост, а Сатана иска да хвърли позор и безчестие върху нас, каквото всъщност означава думата укор.

Позорът ми внушаваше, че не съм добра, че не съм достойна за Божията любов и подкрепа. Срамът беше отровил дълбините на сърцето ми. Аз не само се срамувах от това, което ми беше сторено, но и от това, което бях самата аз. Дълбоко в себе си не се харесвах.

Това, че Бог отмахва укорът от нас, означава, че всеки един от нас трябва лично да приеме прошката, която Той предлага за всичките ни отминали грехове.

Трябва да сме наясно, че не е възможно да заслужим по никакъв начин Божиите благословения, не можем да станем достойни за тях. Единствено можем смирено и благодарно да ги приемем, удивени от Неговата доброта и любов към нас.

Само-омразата, себе-отхвърлянето, неприемането на Божията прошка (чрез прощаване на самите себе си), неразбирането на праведността чрез пролятата от Исус кръв и всички свързани с това отношение проблеми, ще ви дърпат обратно в пустинята. Затова умът ви трябва да бъде възобновен относно правилното стоене в Бога чрез Исус, а не чрез собствените ви дела.

Аз съм убедена след дългите години на служение, че осемдесет и пет процента от проблемите ни изникват поради начина, по който гледаме на себе си и възприемаме себе си. Ако познавате хора, които ходят в победа, то същите тези хора ходят и в праведност.

Аз знам, че не заслужавам Божиите благословения, но ги получавам единствено защото съм сънаследник с Исус (Римляни 8:17). Той Ги е спечелил, а аз ги получавам, защото съм поставила вярата си в Него.

НАСЛЕДНИК ИЛИ РАТАЙ

Затова не си вече роб (крепостник), а син; и ако си син, то тогава си Божи наследник чрез Христос. Галатяни 4:7

Ти син ли си или си роб? Наследник или крепостник? Наследник е този, който получава нещо не по заслуги, а както се предава даден имот от един човек на друг чрез завещание. Крепостникът или ратаят в библейския смисъл е човек, изтощен от опитите си да постъпва според изискванията на закона. Думата носи смисъл на непоносим товар и голямо тегло.

Дълги години аз съм се скитала в пустинята като крепостна слугиня в опит да бъда достатъчно добра, за да заслужи това, което Бог е искал да ми даде даром чрез Своята благодат. Аз имах погрешен начин на мислене.

На първо място си мислех, че всичко в живота трябва да се спечели и да се заслужи: „Никой няма да направи нещо за теб, без ти да му дадеш нещо в замяна." Дълги години ме бяха учили само на този принцип. Докато израствах, чувах отново и отново това изказване. Беше ми втъпнено, че ако някой се държи така, сякаш иска да направи нещо добро за мен или да ми даде нещо, този човек ме лъже и в крайна сметка иска нещо от мен или ще се възползва от мен.

Преживяванията, които имаме докато сме в света, ни внушават идеята, че сме длъжни да заслужим всяко нещо, което получаваме. Ако искаме да имаме приятели, светът ни учи да ги забавляваме непрекъснато, защото иначе ще ги изгубим и те ще ни отхвърлят. Ако искаме да се издигнем в работата, всеки твърди, че трябва да се познаваме с правилните хора, да се държим с тях по определен начин и евентуално един ден ще получим шанса да се придвижим напред. Когато излизаме от света, укорът лежи тежко върху нас и определено се нуждаем той да бъде отмахнат от нас.

КАК ВИЖДАШ СЕБЕ СИ?

Там видяхме исполините, Енаковите синове, от исполинския род; и пред тях ни се виждаше (в собствените ни очи), че сме като скакалци; такива се виждахме и на тях. Числа 13:33

Израилтяните са носели своя срам и укор. В този стих виждаме че са имали негативно мнение за себе си. Десет от дванадесетте съгледвача, които са били изпратени да разузнаят какво представлява земята преди целият народ да пресече река Йордан и да влезе в нея, се върнали и заявили, че земята е населена от исполини, които ги считали за скакалци, а такива се виждали те самите в собствените си очи.

Това ясно посочва какво са мислели тези хора за себе си. Трябва да сте наясно, че Сатана ще изпълни ума ви (ако му позволите) с всякакви негативни мисли за самите вас. Той е започнал доста рано да издига крепости в ума ви, а повечето от тях са негативни мисли за вас самите и как другите се държат с вас. Той винаги наглася няколко ситуации, в които да преживеете отхвърляне, за да може един ден да ви припомни болката от преживяното във време, когато се опитвате да постигнете някакъв прогрес.

Страхът от провала и отхвърлянето държи доста хора в пустинята. Дългите години на робство в Египет и тежките условия и малтретиране на израилтяните са оставили върху тях тежки следи от срам и позор. Интересно е да отбележим, че почти никой от тези, които са напуснали Египет под ръководството на Мойсей, не са влезли в Обещаната земя. Само техните деца са отишли там. Въпреки това Бог им казал, че трябва да сваля и да отмахне позора (укора) от тях.

Повечето от тях са били родени в пустинята, след като родителите им вече са напуснали Египет. Как тогава е можело да имат укора на Египет върху себе си, когато изобщо не са живели там нещата, които са били върху вашите родители, могат да се предадат и на вас. Отношение, мисли, начин на поведение са неща, които се наследяват. Неправилен начин на мислене, който са имали вашите родители, може да стане и ваш начин на мислене. Начинът, по който възприемаш определено нещо, може да ти е предаден от близките ти и ти дори няма да знаеш защо мислиш точно по този начин за него.

Един родител, който има ниско мнение за себе си, чувство за недостойнство и мисли, които му казват, че не е достоен за Божиите благословения, съвсем лесно може да предаде това отношение и на своето дете.

Макар да говорих за това в началото на книгата поради изключителната му важност, нека отново да спомена, че е необходимо да сме напълно наясно какви са нашите представи и какво мнение имаме за самите себе си. Бог с готовност иска да ти покаже милост, ако си готов да я приемеш. Той не възнаграждава съвършените, които нямат недостатъци и не допускат никакви грешки, а тези, които са поставили вярата си и упованието си в Него.

ВЯРАТА ТИ В БОГА МУ Е УГОДНА

А без вяра не е възможно да Му бъде угоден човек и да Го удовлетвори. Защото който идва при Бога трябва [непременно] да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тези, които усърдно Го търсят. Евреи 11:6

Забележете, че без вяра не е възможно да угодите на Бога; ето защо без значение на това колко „добри дела“ извършваш, това няма да Го удовлетвори, ако е направено с цел да „заслужи“ Неговото благоволение.

Каквото и да правим за Бога, то трябва да е мотивирано от нашата любов към Него, а не от желание да получим нещо от Него.

Този силен стих казва, че Бог възнаграждава тези, които Го търсят усърдно. Аз бях много щастлива, когато най-накрая осъзнах какво точно означава това! Знам, че съм допуснала множество грешки в моето минало, но също така знам, че търся лицето на Господа усърдно и с цяло сърце. Това означава, че съм достойна за Неговите награди. Преди доста време взех решение да приемам всяко благословение, което Бог желае да ми даде.

Господ е искал да заведе израилтяните в Обещаната земя и да ги благослови много повече, отколкото те можели да си представят в пустинята, но преди това Той трябвало да отстрани позора и укора от тях. Те не са били в състояние да приемат от Него, ако са обременени от срам, вина и позор. ..

НАД ВСЯКАКЪВ УКОР

Като ни е избрал [в любовта си] в Него [всъщност ни е отделил за Себе си като Негово притежание] преди създаването на света, за да бъдем святи (осветени, заделени за Него) и непорочни, дори над всякакъв укор пред Него в любов. Ефесяни 1:4

Този стих е невероятен! В него Господ ни казва, че сме Негови и Той ни прави да бъдем това, което иска от нас - уверени, че сме обичани, специални, ценни, а също и ни напомня, че трябва да сме непорочни, святи и над всякакъв укор.

В естествената си сила трябва да правим всичко, на което сме способни, за да живеем свят живот. Но дори когато допуснем грешка, може да ни бъде простено и да бъдем възстановени към святост, като отново сме сметени за непорочни и над всякакъв укор - всичко това е възможно само „в Него“.

БЕЗ ДА УКОРЯВАМЕ ИЛИ ДА КРИТИКУВАМЕ

Но ако на някой от вас не достига мъдрост, нека иска от 1 щедрия Бог, [Който дава] изобилно без да се скъпи и без да укорява и да обвинява, и ще му се даде. Яков 1:5

Този стих също е невероятен и ни учи да приемаме от Бога без да укоряваме. Преди това Яков говори на хора, които преминават през изпитания, а сега ги насърчава, че ако се нуждаят от мъдрост за своята ситуация, те могат да поискат от Бога. Той уверява, че Бог няма да ги укори, нито ще търси тяхната вина, а само ще им помогне. Никой не може да се справи в пустинята без да получи помощ от Бога. Но ако имаш негативно мнение и отношение към себе си, дори когато Той се опитва да ти помогне, няма да можеш да приемеш помощта Му.

Ако желаш да имаш победоносен, силен и позитивен живот, не можеш да бъдеш негативен към себе си. Не гледай само на това колко далече трябва да стигнеш, но виж колко път си успял да извървиш досега. Погледни своя напредък и помни Филипаяни 1:6: Като съм сигурен и уверен именно в това, че Този, Който е започнал доброто дело във вас, ще го усъвършенства до деня на Исус Христос [до мига на Неговото завръщане], и ще развие [това добро дело], ще го усъвършенства и доведе до пълнота във вас.

Мисли и говори положителни неща за себе си!

Глава 24

„Как да не съм завистлив и ревнив, когато всички останали са много по-добре от мене? "

Пустинен манталитет № 9

Когато Петър го видя (Йоан), каза на Исус: Господи, а на този какво ще стане? А Исус му каза: Ако искам да остане той (да живее, да оцелее), докато Аз се върна, тебе какво ти е? [Какво ти влиза в работата?] Ти само следвай Мене." Йоан 21:21-22

В Йоан двадесет и първата глава Господ разговаря с Петър за трудностите, които трябва да понесе, за да служи на Бога и да Го прославя. Веднага след като Исус му казал тези неща, Петър се обърнал, видял Йоан и бързо попитал Господ каква е волята Му за Йоан. Петър искал да бъде сигурен, че след като самият той трябва да премине през такива изпитания, то и Йоан ще преживее подобни.

В отговор Исус вежливо му казал, че това не му влиза в работата.

Да се бъркаш (да обмисляш) работата на някой друг, ще те държи вързан в пустинята. Ревността, завистта, сравняването на нашите обстоятелства с тези на другите е пустинен манталитет.

ПАЗИ СЕ ОТ РЕВНОСТТА И ЗАВИСТТА

Спокойният и кротък ум и сърце са живот и здраве за тялото, а завистта, ревността и гнева разлагат костите. Притчи 14:30

Завистта кара хората да се държат грубо и безсърдечно. Точно завистта накарала братята на Йосиф да го продадат в робство. Те го мразели, защото баща им го обичал много силно.

Ако в семейството ви има някой, към когото изглежда че има по-голямо благоволение, отколкото към вас, не мразете този човек Просто се доверете на Бога! Правете това, което Той иска от вас вярвайте Му за Неговото благоволение и в крайна сметка ще бъдете точно като Йосиф - невероятно благословени.

Тълковният речник на думите в Новия завет на Вайн определя гръцката дума, преведена като завист, като „чувство на недоволство породено от виждането или чуването за напредъка и благоуспяването на някой друг."1. Ревността е обяснена от Уебстър като „смесени чувства на завист, неспокойство или огорчение"2. Аз обяснявам това определение като да бъдеш обезпокоен и изплашен да не загубиш това което имаш, а да го получи някой друг, огорчение и сдържаност към успеха на някой друг, породени от завист.

НЕ СЕ СРАВНЯВАЙ. НИТО СЕ СЪСТЕЗАВАЙ

Стана още и препирня помежду им за това кой от тях ще бъде (ще има репутацията на) по-голям.

А Исус им каза: Царете на езичниците са като богове над тях и господаруват [владят ги като императори-богове] над тях и тия, които ги владеят, се наричат благодетели и вършещи добри дела.

Но между вас не трябва да бъде така; дори напротив, по-големият между вас нека стане като по-малкия, и който началства - като онзи, който слугува. Лука 22:24-26

Като по-млада аз страдах невероятно много от завист, ревност и непрекъснато сравняване с другите. Това е често срещан белег на чувството за несигурност. Ако не се чувстваме сигурни в собствената си стойност и цена като отделни индивиди, съвсем естествено е да започнем да се съревноваваме с всеки, който в нашите очи изглежда преуспяващ и се чувства добре.

Осъзнаването на факта, че съм отделен индивид (за когото Бог има уникален и личен план за живота), всъщност се оказа една от най-ценните и освобождаващи истини, които Господ ми е открил.

Уверена съм, че не е необходимо да сравнявам себе си или своето служение с когото и да било.

Винаги съм много насърчена и знам, че има надежда за мене, защото разбирам, че и учениците на Исус са се борели със същите неща, с които се сблъсквам и аз. В Лука 22 виждаме учениците да спорят кой от тях ще е по-велик. Отговорът, който Исус им дал, бил, че ще бъде велик този, който е готов да стане слуга на всички или да бъде сметен за най-нищожен. Нашият Господ е прекарал голяма част от времето си, поучавайки Своите ученици, че животът в Царството всъщност е напълно противоположен на това, което казва светът или човешката плът.

Той ги учел на неща като: „Мнозина, които са първи, ще станат последни, а последните ще станат първи.“ (Марк 10:31) или „Радвайте се с тези, които са благословени.“ (Лука 15:6,9) или „Молете се за враговете си и благославяйте тези, които ви гонят.“ (Матей 5:44). Светът нарича всичко това глупост, но Исус ни казва, че това е истинска сила.

ИЗБЯГВАЙ СВЕТСКИ СЪРЕВНОВАНИЯ

Да не ставаме тщеславни, погълнати от себе си, предизвикателни, провокиращи, съревноваващи се и дразнещи един друг, като си завиждаме и се ревнуваме един друг. Галатяни 5:16

Според светската система най-доброто място на което можеш да бъдеш, е няколко крачки пред всички останали. Популярното мнение е, че трябва на всяка цена да стигнем на върха, без значение кого и колко ще нараним. Но Библията ни показва, че не може да се постигне истински мир и спокойствие, докато не се освободим от нуждата да се съревноваваме с другите хора.

Дори и по време на забавни игри духът на съревнование излиза наяве и хората вместо да си почиват и да имат хубаво време, започват да се карат и да спорят кой е истинският победител на играта, дали са играли честно и т.н. Съвсем естествено е хората да играят не с Цел да загубят, а да влагат всичко от себе си, за да се справят добре. Но когато човек не може да се наслаждава на играта, освен ако не печели, то тогава със сигурност има проблем, който е дълбоко вкоренен в него и му създава и множество други неприятности в живота.

Определено трябва да правим най-доброто, на което сме способни във всяка работа, която вършим. Няма абсолютно нищо лошо в това да искаш да се справиш добре и да напредваш в професионалната си кариера. Но ви насърчавам да не забравяте, че повишението в живота на вярващия идва от Бога, а не от хората. Не е необходимо да играем светските игри, за да напредваме в живота. Единствен Бог е този, Който ще ни даде благоволение пред Самия Себе Си и пред останалите, ако правим нещата по Неговия начин (Притчи 3-3, 4).

Ревността и завистта са мъчения от ада. Дълги години съм била завистлива и съм ревнувала всеки, който е изглеждал по-добре от мен или е имал повече таланти от мен. Аз тайно живеях в съревнование с другите в областта на служението. За мен беше от изключителна важност моето служение да е по-добро, по-многобройно, по-преуспяващо от това на другите. Ако служението на някой друг изпреварваше моето, аз отчаяно исках да се зарадвам за него, защото знаех, че такава е Божията воля, но нещо вътре в мен не ми позволяваше.

Колкото повече израствах в познанието на това коя съм аз поради Христос, а не поради моите дела, толкова по-лесно ми ставаше да не се сравнявам с останалите.

Колкото повече се доверявах на Бога, толкова по-свободна ставах в това отношение. Разбирах, че моят Небесен Баща ме обича и Той ще направи това, което е най-добро за мене.

Това, което Бог прави за теб или за мен, може да не е точно това, което Той прави за някой друг, но трябва добре да помним какво Исус каза на Петър: „Не се грижи за това, което Аз правя в живота на някой друг, ти следвай Мен.“

Преди години една моя приятелка получи подарък от Господа и той беше нещо, за което аз вярвах и се надявах да получа в моя живот. Не считях тази жена за толкова духовна, колкото бях самата аз, и затова силно ѝ завидях, когато тя дойде у дома, за да ми се похвали развълнувано какво бе направил Бог за нея. Разбира се пред нея аз се направих на много щастлива, но в сърцето си изобщо не бях.

Когато тя си тръгна, в мен започнаха да се надигат отношения, за които изобщо не съм предполагала, че мога да изпитам! Всъщност дори се огорчих от това, че Бог я е благословил, защото смятах, че тя изобщо не го заслужава. Накрая аз си седях в къщи и постих и се молих, докато тя се срещаше с приятели и се забавляваше с тях. Истината е, че аз бях „фарисей“, един религиозен сноб, а изобщо не го осъзнавах.

Бог често организира нещата по начин, който не предпочитаме, защото Той знае най-добре от какво се нуждаем. Аз се нуждаех да се освободя от лошото си отношение много повече, отколкото се нуждаех да получа това, за което вярвах. Много важно е Бог така да аранжира нашите обстоятелства, че в крайна сметка да можем да видим какво представляваме в действителност. В противен случай никога няма да преживеем свобода.

Ако врагът е способен да се спотаи в някой ъгъл на нашата душа, той винаги ще притежава определен контрол над нас. Но когато Бог го изяви, то ние се насочваме към преживяването на своята свобода, ако разбира се предоставим себе си в ръцете на Бога и Му позволим да направи всичко, което Той желае да направи.

Бог всъщност вече бе решил да ме постави да отговарям за мащабно служение, което да достигне милиони хора чрез радио и телевизия, семинари, книги и разпространението на касети. Но Той не би могъл да ме въведе в пълнотата на определеното служение, освен в степента на моето израстване в Него.

ПРИДОБИЙ НОВ НАЧИН НА МИСЛЕНЕ

Любезни, моля се да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти. III Йоан 1:2

Внимателно обмислете казаното в този стих. Бог желае да ни благослови много повече, отколкото ние самите го желаем. Но освен това Той ни обича достатъчно, за да не ни благославя повече отколкото е нашата способност да понесем благословенията и да се отнесем правилно с тях, като продължим да Му отдаваме слава.

Ревността, завистта и сравняването с хората е детинско. Това идва единствено от плътта и няма нищо общо с духовните неща. Но всички тези неща са една от основните причини, поради които дълго живеем в пустинята.

Обърнете внимание на своите мисли в това отношение. Когато разпознаеш неправилни мисли да се надигат в ума ти, спри и буквално поговори със себе си. Можеш да си кажеш: „Какво добро би ми донесло, ако завиждам на хората? Това няма да ме направи благословен! Бог има индивидуален план за всеки от нас и аз избирам да му се доверя, Той да направи най-доброто за мене. Изобщо не е моя работа какво Той ще избере да направи в живота на другите.“ След това можете да си поставите за цел да се молите те да бъдат още по-благословени.

Не се страхувайте да сте откровени с Бога за чувствата, които бушуват във вас. Той така или иначе знае как се чувствате, затова е по-добре вие сами да говорите с Него за това.

Аз самата съм казвала подобни неща на Господа: „Боже, моля се за еди кого си, и те моля да я благословиш повече от всякога. Нека тя да преуспява и да бъде благословена във всяко нещо. Господи, аз се моля за всичко това чрез вяра. Изглежда че ѝ завиждам и се чувствам унижена, но избирам да направя това по Твоя начин, без значение дали ми харесва или не.“

Наскоро чух някой да казва, че без значение колко добре можем да извършим дадено нещо, винаги ще се намери някой, който да го направи по-добре и от нас. Това изказване оказва голямо влияние върху мен и аз знам, че е точно така. А щом това е така, то тогава какъв е смисълът да се борим в живота си непрекъснато, за да бъдем преди всички останали? В момента, в който станем номер едно, някой ще започне да се съревновава с нас и рано или късно ще се появи човек, който е способен да направи това, в което сме най-добри, малко по-добре и от нас.

Помислете си за спорта; без значение какъв рекорд ще постави някой атлет, не след дълго се появява друг, който да го изпревари. Какво да кажем за филмовите звезди? Един певец или артист е звезда само за кратко време, а после друг заема неговото място. Колко страшна е тази измама да смятаме, че трябва да стоим винаги с няколко крачки по-напред от всички останали и постоянно да воюваме, за да запазим своята позиция!

Бог преди доста време ми каза да не забравям, че падащите звезди изгряват твърде бързо, привличат голямо внимание, но обикновено просъществуват за много кратко време. В повечето случаи те падат толкова бързо, колкото и са се появили. Той ми говори, че е много по-добре да се задържа доста дълго време и да устоявам, като правя това, което е поискал от мене по възможно най-добрия начин. Господ ме е уверил, че ще се погрижи за моята репутация. За себе си съм решила, че каквото поиска от мен да направя и да бъда, аз ще се подчиня. Защо ли? Ами защото Той най-добре знае какво мога да понеса.

Може би и ти си имал мисловна крепост в това отношение за дълъг период от време. И всеки път, когато попаднеш на някой, който изглежда по-добре от теб или е по-напред от теб, изпитваш завист и ревност или желание да започнеш да се съревноваваш с този човек. Ако това е така, насърчавам те да придобиеш нов начин на мислене.

Настрой ума си да бъде щастлив за успеха на другите и се довери на Бога за твоя. Това ще отнеме време и постоянство, но когато старата крепост бъде съборена и заменена с Божието Слово, ти ще се отправиш извън пустинята на път към Обещаната земя.

Глава 25

„Или ще го направя както аз искам,
или изобщо няма да го направя.“

Пустинен манталитет № 10

Израилтяните проявявали голям инат и бунтарство през времето, когато били в пустинята. Това била и причината, поради която измрели там. Те просто не искали да направят това, което Бог искал от тях! Те викали към Бога само когато имат неприятности, за да може Той да ги измъкне от тях. В такива моменти дори откликвали

на Неговите наставления най-покорно, докато настанела промяна в тяхната ситуация. Веднага след това отново се връщали към своето бунтарско поведение.

Този цикъл е повторен и записан толкова много пъти в Стария Завет, че е почти невероятно. Но въпреки това, ако не ходим в мъдрост, ще прекараме живота си в правене на същото нещо.

„За да възлагат надеждата си на Бога и да не забравят делата на Бога, но да пазят Неговите заповеди, и да не станат като бащите си, упорито и непокорно поколение, поколение, което не утвърди, нито подготви сърцето си да познава Бог, и чийто дух не е верен и непоколебим за Бога." Псалом 78:7, 8

Сигурна съм, че някои от нас по рождение са по-големи инати от другите. Освен това трябва да вземем под внимание и своя произход и корена на нашето поведение, защото това също оказва голямо влияние.

Аз по принцип съм много силна личност и най-вероятно щях да прекарам дълги години в опити да направя нещата, „както на мен ми харесва", без да се замислям за крайния резултат. Годините, през които съм била малтретирана и контролирана, просто утвърдиха вече силната ми воля и така събрани двете ме превърнаха в човек, на когото никой не можеше да каже какво да направи.

Очевидно Бог трябваше да се справи с лошото ми отношение преди да може да ме използва.

Господ изисква от нас да се научим да се отказваме от своите начини и да се доверим като мека глина в ръцете Му. Дотогава, докато се инатим и бунтуваме, Той не може да ни използва.

Аз описвам „инатлив човек" като такъв, с когото не може да се работи, противящ се на всичко, а „бунтар" като не подлежащ на контрол, не понасящ поправка и изобличение, неконтролируем, отказващ да следва елементарни принципи. И двете обяснения напълно описват това, което бях аз!

Малтретирането, злоупотребата с мен, сексуалният тормоз, които съм преживяла в своето детство, а и по-късно в живота си, са причинили до голяма степен моето неуравновесено поведение и тогавашното ми отношение към всякаква форма на власт. Но както вече казах, не можех да позволя миналото ми да послужи като оправдание за състоянието ми и за това да не се променя, а да си остана хваната в капана на бунта. Победоносният живот изисква точно и пълно покорство на Господа. Способността и готовността ни да предаваме своята воля и да вършим Неговата е нещо, което израства и се развива в нас. Затова е жизнено важно да не спираме, но да напредваме в това отношение.

Не е достатъчно да достигнем до някое духовно плато и да си кажем: „Това е достатъчно, по-далеко не мога да стигна." Трябва да сме покорни във всичко - без да задържаме каквото и да било или да държим определена врата от живота ни затворена за Господа. Всички имаме „своите" области, в които се държим, до колкото можем, но ви предупреждавам, че и малкото квас заквасва цялото тесто (I Коринтяни 5:6).

БОГ ИСКА ПОКОРСТВО. А НЕ ЖЕРТВА

И рече Самуил (на цар Саул): Всеизгарянията и жертвите угодни ли са тъй на Господа, както слушането на Господния глас? Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата и покорността от тлъстината на овни.

Защото непокорството (бунтарството) е като греха на чародейство, а упорството (ината) като нечестието и идолопоклонничеството. Понеже си отхвърлил Господното Слово, Той ще те отхвърли да не бъдеш цар. I Царе 15: 22, 23

Ако разгледаме живота на Саул, ясно ще видим, че на него му е била предоставена възможност да бъде цар. Той не успял да задържи своята позиция дълго

време, защото бил голям инат и упорит в своето непокорство. Той имал свои идеи за всичко.

Един път, когато Самуил го поправял, че не е направил това, за което бил инструктиран, отговорът на Саул бил: „Затова си рекох (аз обаче си помислих...)” После той обяснил своята идея как според него е трябвало да се случат нещата (I Царе 10:6-8; 13:8-14). Отговорът на Самуил бил, че Бог желае покорство, а не жертва.

Често на нас не ни се иска да направим точно това, което Бог иска, а след това се опитваме да направим друго нещо, за да компенсираме своето непокорство.

Колко много от Божиите деца не успяват да „царуват в живота си” (Римляни 5:17; Откровение 1:6, КГУ) поради своето непокорство и упорство?

Въведението към книгата Еклисиаст в един от преводите на Библията (Атрнйед) започва така: „Целта на тази книга е да разследва живота като цяло и да ни научи, че в крайна сметка той е безсмислен без правилно отношение, уважение и зачитане на Бога.” Трябва да сме наясно, че без покорство не е възможно да проявим уважение и зачитане на Бога. Непокорството и бунтът в живота на много деца днес са породени от липсата на истинско зачитане и уважение към родителите им. Това обикновено е по вина на родителите, защото те не са живели такъв живот пред своите деца, който да породи уважение и почит към тях самите.

Повечето учени са единодушни, че книгата Еклисиаст е написана от Цар Соломон, на когото Бог е дал повече мъдрост, отколкото на всеки друг човек. Ако Соломон е имал такава мъдрост, то тогава как е допуснал толкова тъжни грешки в живота си? Отговорът е много прост - възможно е да притежаваш нещо, но никога да не го използваш. Ние имаме Христовия ум, но използваме ли го? Исус е бил направен мъдрост за нас от Бога, но употребяваме ли тази мъдрост?

Соломон също искал да прави своите си неща по своя си начин. Целият си живот той прекарал в опитване на едно или друго нещо. Той имал всичко, което парите можели да му купят, най-доброто от всяко земно удоволствие, но въпреки това ето какво казва в заключение на своята книга:

Всичко е било чуто, защото в крайна сметка това е истината: Бой се от Бога [почитай Го, покланяй Му се, като знаеш че Той съществува] и пази заповедите Му, понеже това е същината на човека [пълната и оригинална цел за създаването на човека, целта на Божието провидение, същността на характера, основата на човешкото щастие, приспособяването към всички нехармонични обстоятелства и условия под слънцето] и неговото цяло задължение. Еклисиаст 12:13

Нека със свои думи да кажа как аз възприемам този стих:

Крайната цел на сътворяването на човек е да почита и да се покланя на Бога, като Му се покорява. Всяка благочестива черта от характера на човека е вкоренена в покорството, което е основата на всяко щастие в живота. Никой не може да бъде истински щастлив, без да се покорява на Бога. Всичко в живота ни, което не е в ред, ще бъде приспособено чрез покорство. Единствената отговорност на човека е покорството.

Що се отнася до мене, смятам, че това е един невероятен стих и аз ви насърчавам да продължите да го изучавате.

ПОКОРСТВОТО. КАКТО И НЕПОКОРСТВОТО ИМАТ СВОИТЕ ПОСЛЕДСТВИЯ

Защото както чрез непослушанието (непокорството) на единия човек станаха грешни мнозина, така и чрез послушанието (покорството) на Единия мнозина ще станат праведни. Римляни 5:19

Нашият избор дали да се покорим или не, оказва влияние не само върху нас, но и върху много други. Само си помислете: ако израилтяните са се покорили напълно на Бога, колко ли велик е щял да бъде животът им. Много от тях и от децата им измрели в

пустинята, защото не се подчинили на Божията воля. Техните деца били повлияни от решенията им, така е и с нашите.

Наскоро най-големият ми син ми каза: „Мамо, имам да ти казвам нещо и може и да се разплача, но те моля да ме изслушаш.“ След това той продължи: „Мисля си за теб и татко и за всичките тези години, през които сте служили на Бога и сте избирали да Му се покорите, макар не винаги да ви е било лесно. Мамо, аз осъзнавам, че вие с татко сте преминали през неща, за които никой нищо не знае и искам да ви кажа, че тази сутрин Бог ми показа, че аз имам невероятна полза и облаги от вашето покорство към Него и изключително много го оценявам.“

Това, което ми каза, означаваше много за мен и то ми напомни за Римляни 5:19.

Твоето решение да се покориш на Бог ще повлияе и на другите, а когато решиш да бъдеш непокорен, това също ще повлияе на останалите. Ти можеш да не се покориш на Бога и да избереш да си останеш в пустинята, но не забравяй, че решението ти ще задържи и твоите деца един ден в пустинята. Те може и да успеят да се измъкнат от нея, но мога да ви уверя, че ще платят твърде висока цена за непокорството ти.

Твоят живот можеше да бъде много по-добър днес, ако някой в твоето минало е бил покорен на Бога.

Покорството стига доста далеч. То затваря портите на ада и отваря небесните простори.

Мога да напиша отделна книга, посветена само на покорството, но сега искам само да кажа, че живот в непокорство е породен от неправилен начин на мислене.

ПЛЕНИ ВСЯКА МИСЪЛ ДА СЕ ПОКОРЯВА НА ХРИСТОС

Защото оръжията, с които воюваме, не са плътски (оръжия от плът и кръв), но чрез Бога са силни за събаряне и разрушаване на крепости, (тъй като) отхвърляме доводи, теории, размишления и всяко горделиво и високо нещо, което се издига против (истинското) познаване на Бога; и отвеждаме всяка мисъл и намерение в плен на Христа (Месията, Помазаника). II Коринтяни 10:4, 5

Често мислите ни са тези, които ни вкарват в неприятности. В Исаия 55:8 Господ казва: Моите мисли не са като вашите, нито пътищата Ми са като вашите... Без значение какво си мислим ти или аз, Бог е записал мислите Си за нас в Своята книга, наречена Библия. Трябва да изберем да изследваме своите мисли и да ги съобразим с Божието Слово, да бъдем винаги готови да ги подчиним на Неговите, като знаем, че Неговите мисли са най-добрите.

Точно това се казва във II Коринтяни 10:4, 5. Изследвайте какви мисли има в ума ви. Ако те не са в съгласие с Божиите (Библията), оставете своите и мислете за Неговите.

Хората, които живеят според суетата на своите мисли не само че унищожават себе си, но твърде често унищожават и тези около тях.

Умът е бойното поле!

Точно на почвата на твоя ум ти или ще спечелиш, или ще изгубиш битката, която Сатана води против тебе. Моята сърдечна молитва е тази книга да ти помогне да събориш всяка крепост, всеки довод, аргумент, теория, размишление и всяко горделиво нещо, което се издига високо против (истинското) познаване на Бога, като плениш всеки разум в покорство на Христос.

За авторката на тази книга

Джойс Майер поучава върху Божието Слово от 1976 година и е в пълно служение от 1980 година. Тя е автор на повече от петдесет книги, между които, как да

чуеш Бог", Да познаеш Бог интимно" и Бойното поле на ума". Тя е авторка и на хиляди аудио и видео касети с поучения. Радио и телевизионното ѝ предаване "Наслади се на всекидневния живот" се предава по целия свят. Тя също провежда семинари и конференции по целия свят. Заедно със съпруга си Дейв са родители на четири деца и живеят в Сейнт Луис, щата Мисури.

Ако сте един от милионите, които страдат от безпокойство, съмнения, объркване, депресия, осъждане, значи преживявате атака срещу ума. Преодоляването на отрицателните мисли, които ви изправят срещу ума, води до свобода и мир. Но как да разпознавате вредните мисловни модели и спрете влиянието им върху вашия живот.

В тази силна книга авторката на бестселера "Домакин на многобройни конференции" Джойс ще ви преведе през честна самооценка, като изпитанията, трагедиите и крайните победи в нейния собствен брак, семейство и служение – включително научените от нея истини за това какво мисли и чувства във всяка отделна стъпка в този процес. Ще получи прозрение как Джойс е спечелила битката в обствения си ум - а също и как вие можете да го направите.

Ще откриете също:

Как да намерите мир и да спрете бурята

Как да видите истината чрез правилното мислене

Как да използвате ефективно духовните оръжия

Как да се справите с десетте основни начина на мислене, които формират "пустинния манталитет" държат в болезнени обстоятелства

Не позволявайте нещастieto да ви е господар още един ден. Още днес открийте какво можете да направите да спечелите победа на БОЙНОТО ПОЛЕ НА ума.